

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY BARANÓW**

TEKST UJEDNOLICONY

Załącznik Nr 1
do uchwały Rady Gminy Baranów
Nr VIII/48/2015 z dnia 21 maja 2015r.

TEKST STUDIUM

Uchwała Rady Gminy Baranów Nr XIV/91/99 Rady Gminy w Baranowie z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów.

ZMIANY :

Uchwała Rady Gminy w Baranowie Nr XV/101/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi: Donaborów, Jankowy, Słupia p. Kępem oraz fragmentu wsi Baranów

Uchwała Rady Gminy Baranów Nr XXXI/196/2009 z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie zmiany studium w części dotyczącej wsi sołeckich Baranów, Mroczeń, Joanka, Łęka Mroczeńska, Grębanin, Żurawiniec, Marianka Mroczeńska

Uchwała Rady Gminy Baranów Nr VIII/48/2015 z dnia 21 maja 2015 r. w sprawie zmiany studium w części dotyczącej wsi Donaborów dla działek nr 454, 455 oraz części działek nr 429, 649, 343/1 obręb Donaborów

CZĘŚĆ I – STAN ISTNIEJĄCY – PROGNOZA ZMIAN

I TENDENCJI

BARANÓW 2015

ZESPÓŁ AUTORSKI

Generalny projektant :

mgr inż. arch. Bronisław Dybek

upr. urbanistyczne nr 176/87

mgr inż. arch. Franciszek Tołoczko

upr. projekt. Nr 216/81 U.W.

mgr Jadwiga Koryńska

upr.projekt.

Mirosława Malinowska

upr. projekt. nr GT-44/76/IIP

mgr inż. arch. Małgorzata Tołoczko

ZESPÓŁ AUTORSKI ZMIANY STUDIUM

- zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi:

Donaborów, Jankowy, Słupia p. Kępem oraz fragmentu wsi Baranów

(uchwała Rady Gminy w Baranowie Nr XV/101/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r.)

- zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi

Baranów, Mroczeń, Joanka, Łęka Mroczeńska, Grębanin, Żurawiniec, Marianka Mroczeńska.

(uchwała Rady Gminy w Baranowie Nr XXXI/196/2009 z dnia 30 grudnia 2009 r.)

- zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi

Donaborów dla działek nr 454, 455 oraz części działek nr 429, 649, 343/1 obręb Donaborów.

(uchwała Rady Gminy w Baranowie Nr VIII/48/2015 z dnia 21 maja 2015r.)

Główny projektant:

mgr inż. arch. Mirosław Śmietanka

Projektant

mgr inż. arch. Anna Śmietanka

mgr inż. Tomasz Karwasiński

Współpraca :

mgr Tomasz Rusak

dr Katarzyna Rusak

SPIS TREŚCI

WSTĘP

1. Część wprowadzająca

1.1 Funkcje i zadania studium

1.2 Przepisy prawne

1.3 Materiały wyjściowe

1.4 Przyjęta metodologia. Układ i zawartość

1.5 Zakres uspołecznienia Studium

2. Stan istniejący

2.1 Gmina Baranów w kontekście administracyjnym kraju

2.2 Powiązania zewnętrzne gminy

2.3 Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego

2.4 Podstawowe informacje o gminie

3 Skład elaboratu

I. DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO

1. Sfera społeczna

1.1 Uwarunkowania historyczne i geograficzne

1.2 Sieć osadnicza i podział administracyjny

1.3 Ludność

1.4 Mieszkalnictwo

1.5 Wnioski z diagnozy

2 Sfera gospodarcza

2.1. Zatrudnienie

2.1.1. Poziom bezrobocie

2.1.2. Aktywizacja bezrobotnych w ramach środków FP

2.1.3. Oferty pracy

2.2. Podmioty gospodarcze

2.3. Rolnictwo

2.3.1. Struktura upraw

2.4. Wnioski z diagnozy

3 Sfera ekologiczna

3.1 Położenie w regionie

3.2 Środowisko przyrodnicze – zasoby, walory, zagrożenia

3.2.1 Rzeźba terenu

3.2.2 Budowa geologiczna

3.2.3 Surowce mineralne

3.2.4 Warunki wodne, tereny zalewowe

3.2.4.1. Wody powierzchniowe

3.2.4.2. Wody podziemne

3.2.4.3. Źródła zanieczyszczeń wód

3.1.5 Gleby

3.1.6 Środowisko atmosferyczne

3.1.7 Flora i fauna

3.1.8 Tereny chronione

3.1.9 Odpady

3.2 Wnioski wynikające z diagnozy stanu środowiska przyrodniczego str.

4 Infrastruktura techniczna

4.1 Uwagi ogólne

4.2 Zaspokojenie zbiorowych potrzeb przez gminę

4.2.1 Zaopatrzenie w wodę

4.2.2 Odprowadzenie ścieków i kanalizacja

4.2.3 Odprowadzenie wód deszczowych

4.2.4 Usuwanie odpadów komunalnych

4.2.5 Drogi gminne

4.3 Zaspokojenie zbiorowych potrzeb ludności przez organizacje

I podmioty gospodarcze

4.3.1 Sieć dróg publicznych

4.3.2 Sieć kolejowa

4.3.3 Komunikacja zbiorowa

4.3.4 Obiekty i placówki zaplecza technicznego motoryzacji

4.3.5 Zaopatrzenie w energię elektryczną

4.3.6 Zaopatrzenie w gaz

4.3.7 Telekomunikacja

4.4 Wnioski z diagnozy

5 Infrastruktura społeczna

5.1. Oświata

5.2. Służba zdrowia i opieka społeczna

5.3. Kultura, religia, cmentarze

5.4. Sport i rekreacja

5.5. Wnioski z diagnozy

6 Stan istniejący w kontekście ochrony i wykorzystania dziedzictwa kulturowego

6.1 Program szczegółowy ochrony dotyczący poszczególnych miejscowości

6.2 Wytyczne konserwatorskie

6.2.1 Wytyczne konserwatorskie do ochrony walorów krajobrazowo kulturowych gminy

6.2.2 Wytyczne ogólne dla gminy i jednostek osadniczych

II. UWARUNKOWANIA ROZWOJU

1. Uwarunkowania zewnętrzne (przestrzenne)

1.1. Położenie gminy w regionie rolniczym woj. wielkopolskiego

1.2. Pomostowe położenie regionu między aktywnymi gospodarczo aglomeracjami

1.3. Położenie Baranowa w bezpośrednim sąsiedztwie miasta powiatowego – Kępna

2. Uwarunkowania wewnętrzne

2.1. Uwarunkowania przestrzenno – funkcjonalne

2.1.1. Ograniczenia wynikające z występowania obiektów chronionych na podst. przepisów szczególnych

2.1.2. Uwarunkowania wynikające z przepisów prawa miejscowego

2.2. Uwarunkowania środowiskowe rozwoju przestrzennego.

2.2.1. Uwarunkowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

2.2.2. Uwarunkowania przyrodnicze

2.2.3. Uwarunkowania hydrogeologiczne

- 2.2.4. Uwarunkowania wynikające z istniejących zagrożeń środowiskowych
- 2.3. Uwarunkowania demograficzne
 - 2.3.1. Bariery demograficzne rozwoju
 - 2.3.2. Pożądane kierunki zmian
- 2.4 Uwarunkowania przestrzenno funkcjonalne
 - 2.4.1 Sieć osadnicza
 - 2.4.1.1 Warunki rozwoju obszarów osadniczych
 - 2.4.2 Uwarunkowania kulturowe
 - 2.4.3 Uwarunkowania w sferze gospodarki turystycznej i rekreacyjnej
 - 2.4.4 Uwarunkowania rozwoju sfery produkcyjnej
 - 2.4.4.1 Uwarunkowania zewnętrzne
 - 2.4.4.2 Uwarunkowania wewnętrzne
 - 2.4.5. Uwarunkowania w sferze gospodarki rolnej i żywnościowej
 - 2.4.5.1. Atuty rozwoju
 - 2.4.5.2. Bariery rozwoju
 - 2.4.5.3. Pożądane kierunki zmian
 - 2.4.6. Uwarunkowania rozwoju komunikacji
 - 2.4.6.1. Bariery rozwoju
 - 2.4.6.2. Pożądane kierunki przebudowy układu drogowego
 - 2.4.7. Uwarunkowania rozwoju gospodarki wodno – ściekowej
 - 2.4.7.1. Ocena obecnego wykorzystania zasobów wodnych i warunki eksploatacji
 - 2.4.7.2. Ocena warunków gruntowo – wodnych z punktu widzenia kanalizacji ściekowej w gminie
 - 2.4.7.3. Pożądane kierunki rozwoju w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzanie ścieków
 - 2.4.8. Uwarunkowania rozwoju elektroenergetyki
 - 2.4.9. Uwarunkowania rozwoju gazownictwa
 - 2.4.10. Uwarunkowania rozwoju telekomunikacji

3. **Waloryzacja obszaru dla funkcji użytkowych związanych z przestrzennym rozwojem gminy**
 - 3.1. Gospodarka rolna
 - 3.2. Osadnictwo
4. **Proponowane kierunki zagospodarowania przestrzennego**
 - **główne elementy układu funkcjonalno – przestrzennego**
 - 4.1. Obszary funkcji przyrodniczej
 - 4.2. Obszary funkcji osiedleńczej
 - 4.3. Obszary funkcji produkcyjnej
5. **Synteza uwarunkowań rozwoju**
6. **Identyfikacja podstawowych problemów do rozwiązania**

WSTĘP

Część wprowadzająca.

1.1. Funkcje i zadania studium

Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów jest zasadniczym elementem określenia polityki przestrzennej Rady Gminy Baranów. Studium określa najważniejsze cele i ich hierarchię rozwoju przestrzennego. Ustala także zakres podstawowych działań Zarządu gminy, aby cele te zostały osiągnięte. Podstawowym zadaniem Studium jest określenie polityki przestrzennej, która stanie się podstawowym elementem do dalszych etapów zarządzania gminą.

Niniejsze opracowanie stanowi zmianę dotychczas obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów” przyjętego Uchwałą Nr XIV/91/99 Rady Gminy w Baranowie z dnia 30 grudnia 1999 r.. Wprowadzono następujące zmiany studium:

- zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi: Donaborów, Jankowy, Słupia p. Kępem oraz fragmentu wsi Baranów (uchwała Rady Gminy Baranów Nr XV/101/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r.),
- zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi Baranów, Mroczeń, Joanka, Łęka Mroczeńska, Grębanin, Żurawiniec, Marianka Mroczeńska. (uchwała Rady Gminy Baranów Nr XXXI/196/2009 z dnia 30 grudnia 2009 r.),
- zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi Donaborów dla działek nr 454, 455 oraz części działek nr 429, 649, 343/1 obręb Donaborów. (uchwała Rady Gminy w Baranowie Nr VIII/48/2015 z dnia 21 maja 2015 r.)

1.2. Przepisy prawne

Z dniem 01.01.1995 r. weszła w życie ustawa z dnia 07.07.1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 89, poz. 415). Nowa zmieniona ustawa wprowadziła zupełnie nowe rozwiązania w zakresie zagospodarowania przestrzennego, proponując sporządzanie przez gminy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Na podstawie art. 6 ust. 1 powyższej ustawy Rada Gminy Baranów podjęła dnia 29.08.1996 r. uchwałę nr XVII/107/96 w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów i zobowiązała Zarząd gminy do podjęcia niezbędnych działań w tym kierunku. Zgodnie z ustawą Studium nie jest przepisem gminnym. Jest dokumentem o charakterze strategicznym i nie może rodzić bezpośrednich skutków prawnych dla osób trzecich. Jest aktem podstawowym kierownictwa wewnętrznego, wiążącym działania organów wykonawczych gminy. Przedkładany dokument Studium przedstawia całościowy, czytelny obraz – koncepcję zagospodarowania przestrzennego gminy i stanowi główną wytyczną do sporządzania planów miejscowych.

Dla funkcjonowania struktur samorządowych niezmiernie ważna jest ustawa z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie terytorialnym. Określa ona pełny zakres zadań i uprawnień samorządów terytorialnych w kreowaniu polityki przestrzennej i nakłada na władze lokalne szereg obowiązków związanych z zaspokojeniem potrzeb mieszkańców gminy. Zadania te uwzględniono w Studium jak również zadania należące do wyłącznej działalności Rady Gminy zawarte w (art. 18) w sprawie uchwalania budżetu gminy, programów gospodarczych, podejmowania uchwał w sprawach podatkowych, zaciągania pożyczek, likwidacji przedsiębiorstw itd. a zwłaszcza uchwalania częściowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wykonanie Studium poprzedza wykonanie planów miejscowych.

Zmianę studium opracowano na podstawie:

- Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 80 z dnia 10 maja 2003 r., poz.717 ze zm.),
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r., w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy

1.3. Materiały wyjściowe

- Harmonogram pracy nad Studium – zatwierdzony
- Etapy pracy nad studium
- Wizje w terenie
- Opracowania planistyczne
- Inwentaryzacje
- Obowiązujący plan zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów
- Rocznik statystyczny

Każdy etap zakończony sprawozdaniem przedstawionym Zarządowi Gminy i za jego pośrednictwem – Radzie Gminy. Po ukończeniu studium 1 egzemplarz przekazuje się Wójtowi i przystępuje do procedury uchwalania Studium.

Mapy – plansze graficzne:

- powiązania przyrodnicze 1:100 000
- ocena terenu dla lokalizacji zabudowy 1:65 000
- mapa geologiczno-gruntowa 1:65 000
- rzeźba terenu 1:65 000
- kompleksy glebowe (dot. ochrony przyrody i krajobrazu) 1:25 000
- uwarunkowania przyrodnicze – walory 1:25 000
- uwarunkowania przyrodnicze – zagrożenia środowiska 1:25 000
- sieć ekologiczna 1:90 000
- surowce mineralne 1:90 000
- mapa zmeliorowanych użytków rolnych.

Inne opracowania:

- 1) "Projekt badań hydrogeologicznych na ujęcie wód podziemnych z utworów czwartorzędowych" dr Józef Kryza (AQUATOR Sp. z o.o. – Wrocław)
- 2) "Opinia hydrologiczna dla lokalizacji wysypiska odpadów komunalnych w gm. Baranów z oceną obszarów perspektywicznych dla wysypisk gminnych" – dr J.Kryza
- 3) "Operat wodno-prawny na pobór wody i eksploatację ujęć w gm. Baranów wraz z projektami technicznymi stref ochronnych" – dr J.Kryza
- 4) "Diagnoza stanu – strefa geologiczna" – Jadwiga Koryńska
- 5) "Uwarunkowania, cele i kierunki polityki przestrzennej – sfera ekologiczna" – J.Koryńska
- 6) "Koncepcja programowa unieszkodliwiania komunalnych odpadów stałych i płynnych dla miast i gmin woj. kaliskiego. (II części)" – Stanisław Grabias (Biuro Projektów Wodnych Melioracji i Inżynierii Środowiska w Poznaniu)
- 7) "Program kanalizacji wsi i budowy oczyszczalni ścieków na terenie gm. Baranów" – Stanisław Grabias
- 8) "Studium zagospodarowania przestrzennego woj. kaliskiego – koncepcja rozwoju"- Wojewódzkie Biuro Planowania Przestrzennego
- 9) "Wstępna informacja o polityce przestrzennej państwa na terenie woj. kaliskiego – gm. Baranów (dla potrzeb studium)",
- 10) "Kierunki rozwoju woj. kaliskiego. Cz. I – diagnoza stanu"- Wojewoda Kaliski
- 11) "Kierunki rozwoju woj. kaliskiego. Cz. II – strategiczne cele rozwoju – analiza problemowa",
- 12) "Województwo wielkopolskie w liczbach",
- 13) "Spis zabytków architektury" aktualizacja – Mirosława Malinowska
- 14) "Monografia gm. Baranów 01-1997 r."- Tomasz Modrzyński
- 15) "Analiza walorów przyrodniczych gm. Baranów" – Jarosław Sęktas
- 16) "Projekt granicy rolno-leśnej" – Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Kaliszu

Przyjęta metodologia. Układ i zawartość.

Przyjęta od 1995 r. nowa regulacja prawna w dziedzinie gospodarki przestrzennej, nowe warunki społeczno-ustrojowe a głównie model rynkowy działalności gospodarczej, wzrost roli samorządów stały się główną osią sporządzania Studium zgodnie z ustawą z dnia 07.07.1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym. W Studium zostały określone cele i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów , uwzględniono również uwarunkowania rozwoju przestrzennego wynikające z:

- dotychczasowego zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- występowania terenów i obiektów chronionych,
- stanu funkcjonowania środowiska przyrodniczego, kulturowego oraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- jakości życia mieszkańców, prawa własności terenu,
- zadań służących realizacji celów ponad lokalnych.

W Studium ponadto zostały określone:

- obszary objęte ochroną środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej w tym tereny wyłączone z zabudowy,
- lokalne wartości zasobów środowiskowych i zagrożenia środowiskowe,
- obszary zabudowane wymagające przekształceń lub rehabilitacji,
- obszary przewidziane do zabudowy w tym dla zorganizowanej działalności inwestycyjnej,
- kierunki rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej,
- obszary, dla których sporządzanie szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe z zaakcentowaniem prawa własności prywatnej i ochrony własnego interesu prawnego.

W Studium uwzględniono nie tylko czynniki wewnętrzne w samej gminie, ale takie czynniki determinujące powyższe tj. czynniki zewnętrzne niezależne od gminy lecz od polityki państwowej.

Integralnymi częściami Studium są:

- tekst Studium,
- rysunki Studium sporządzone na mapach.

Zmiana studium zawierająca część graficzną i tekstową uwzględnia zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy oraz uwarunkowania wynikające z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1.5. Zakres uspołecznienia Studium

O fakcie przystąpienia do prac nad Studium powiadomiono najważniejsze instytucje, wydziały Urzędu Wojewódzkiego, inne urzędy. Nadesłane przez nie materiały i dezyderaty zostały uwzględnione w niniejszym opracowaniu.

Całość prac nad Studium odbywała się pod kontrolą Rady Gminy. O pracach nad Studium była informowana opinia publiczna gminy poprzez ogłoszenia w gazetach lokalnych. Jednak ze względu na to, że dyskusje merytoryczne wymagały odpowiedniego poziomu kompetencji to trudno było liczyć na szerokie społeczne uczestnictwo. Projekt Studium został przedłożony Radzie Gminy, w zakończeniu którego, zespół autorski zwrócił uwagę na to, że opracowany materiał nie jest przepisem gminnym i nie może stanowić podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Jest natomiast dokumentem planistycznym określającym politykę przestrzenną gminy, która wraz ze strategią rozwoju gminy będzie stanowiła o jej pomyślności.

Ustalenia studium oraz jego zmiany są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

1. Stan istniejący.

2.1 Gmina Baranów w kontekście administracyjnym kraju.

W 1990 r. powstały samodzielne i samorządne gminy, którym oddano niemal wszystkie lokalne sprawy. Ustawę z dnia 24.07.1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa. Utworzono samodzielne władze na wszystkich poziomach zarządzania tj. wojewódzkich, powiatowych oraz gminnych. Wprowadzono więc dalszy krok w kierunku państwa obywatelskiego, służebnego wobec obywateli. Zdecentralizowana

władza znalazła się bliżej obywateli a wraz z tą decentralizacją władzy nastąpi również decentralizacja finansów co wpłynie na to, że nie jak dotychczas 13% lecz połowa publicznych pieniędzy znajdzie się bezpośrednio w gminach, powiatach i województwach. Będzie to zasadnicza zmiana na korzyść środowisk lokalnych, umożliwiającą realizację wielu potrzebnych zamierzeń w gminach. Gmina Baranów w ramach reformy z 1975 r. należała do województwa kaliskiego. Głównym centrum administracyjnym było wojewódzkie miasto Kalisz. Ustawa z 1998 r. wprowadziła duże województwa, czyli regiony jako podstawy europejskiej administracji, z dużą samodzielnością, czyniąc krok w kierunku europejskich norm. Powołane nowe województwa w tym także Wielkopolskie, w którym znalazła się gmina Baranów, będą mogły pozyskać pieniądze na ich rozwój z europejskich funduszy strukturalnych. Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego stworzony został do pomocy regionom. Może to być bardzo pomocne do realizacji cennych inicjatyw lokalnych po przystąpieniu do Unii Europejskiej. W wyniku w/w reformy gmina Baranów znalazła się w województwie wielkopolskim z siedzibą wojewody i sejmiku województwa w Poznaniu. Poprzednie miasto wojewódzkie Kalisz stało się miastem na prawach powiatu. Gmina Baranów przynależy do powiatu kępińskiego z miastem Kępno, zlokalizowanym w odległości 1,0 km od Baranowa. Lokalizacja gminy w powiecie jest bardzo korzystna. Korzystne warunki klimatyczne, dobre gleby, wysokowydajne rolnictwo zdecydowało o dominacji hodowli i przemysłu rolno-spożywczego w województwie wielkopolskim. Ilustracja mapka nr 1.

2.2 Powiązania zewnętrzne gminy.

Załącznik: mapa nr 1, 2.

2.3. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów.

Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów, zatwierdzony przez Radę Gminy Baranów uchwałą nr 22/94z dnia 15 listopada 1994 r. stracił moc po dniu 31 grudnia 2003 r.

Podstawowe informacje o gminie.

- liczba mieszkańców- 7579 (wg stanu na 31.12.2007r.) -
- powierzchnia terenu ogółem 7431 ha
 - w tym (wg stanu na dz. 01.01.2007r.): tereny zainwestowane 345 ha,
 - tereny lasów - 883 ha,
 - tereny rolne - 6127 ha,
 - tereny różne, nieużytki 76 ha.

Gmina liczy 7 579 mieszkańców (wg stanu na dzień 31.12.2007). Na terenie gminy nie występują mniejszości narodowe ani grupy etniczne. Gęstość zaludnienia wynosi 102 osób na 1 km kwadratowy.

Gmina Baranów wchodzi w skład Wielkopolski – postrzeganej jako kraina historyczna i geograficzna, ale również region gospodarczy i społeczny o specyficznych, pozytywnych cechach wyróżniających go w kraju.

Region Wielkopolski cechuje zróżnicowana struktura gospodarcza, bogata infrastruktura techniczna, wysoka wydajność w rolnictwie.

Gmina jest korzystnie usytuowana pod względem dostępności z zewnątrz, gdyż sieć dróg kołowych i kolejowych jest dobrze powiązana z sieciami krajowymi.

Do walorów istotnych, trwale oddziałujących na rozwój gminy należy zaliczyć:

- dogodne położenie w zespole aktywnych obszarów gospodarczo – intelektualnych aglomeracji poznańskiej, wrocławskiej i opolskiej,
- dobrą, dostępność komunikacyjną,
- położenie poza obszarami zagrożenia ekologicznego,
- warunki naturalne i kulturowe środowiska (lasy rychalskie, dobry klimat, liczne zabytki kultury materialnej),
- wysoką kulturę rolną przy średnich warunkach glebowych dające podstawę rozwoju produkcji rolniczej i przetwórstwa rolno - spożywczego,
- zasoby złóż surowców mineralnych (piasek, glina) jako bazę do produkcji materiałów budowlanych,
- dobrą dostępność do gazu ziemnego,
- dobrze ukształtowaną strukturę funkcjonalno - przestrzenną w tym sieć osadniczą.

Skład elaboratu.

Całość opracowania planistycznego stanowią:

- 1) ujednolicony tekst "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów" złożony z trzech rozdziałów :
 - diagnoza stanu istniejącego, obejmująca wieloaspektowe rozpoznanie i ocenę uwarunkowań rozwoju gminy,
 - uwarunkowania rozwoju, będące realną oceną szans i zagrożeń rozwoju przestrzennego gminy,
 - kierunki zagospodarowania i polityki przestrzennej określające:
- 2) ujednolicony rysunek studium załącznik graficzny w skali 1:10 000:
 - "Kierunki zagospodarowania i polityki przestrzennej gminy Baranów" – plansza nr 1 z załącznikami :
 - mapa w skali 1 : 25 000 pt."Uwarunkowania przyrodnicze – walory",
 - mapa w skali 1 : 25 000 pt."Uwarunkowania przyrodnicze – zagrożenia środowiska",
 - mapa w skali 1 : 25 000 pt."Polityka ochronna",
 - "Mapa zmeliorowanych użytków rolnych" w skali 1 : 25 000,
 - mapa w skali 1 : 25 000 pt."kompleksy glebowe".
- 3) projekt granicy rolno leśnej,
- 4) studium przyrodnicze,

Projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Baranów w części dotyczącej wsi:

- Donaborów, Jankowy, Słupia p. Kępem oraz fragmentu wsi Baranów,
- wsi Baranów, Mroczeń, Joanka, Łęka Mroczeńska, Grębanin, Żurawiniec, Marianka Mroczeńska,
-

sporządzono w formie ujednoliconej z wyróżnieniem projektowanej zmiany. Ujednoliconą formą projektu studium stanowi załącznik do uchwały rady gminy. Tekst i rysunek studium oraz rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag stanowią załączniki do uchwały o uchwaleniu zmiany studium.

Projekt zmiany studium zawiera:

- a) część określająca uwarunkowania o których mowa w art. 10 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przedstawioną w formie tekstowej i graficznej,
- b) część tekstową zawierającą ustalenia określające kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy o których mowa w art. 10 ust.2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
- c) rysunek przedstawiający w formie graficznej ustalenia określające kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów a także granie obszarów o których mowa w art. 10 ust.2 w/w ustawy
- d) uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz syntezę ustaleń projektu studium.

DIAGNOZA STANU ISTNIEJĄCEGO.

Strefa społeczna

Uwarunkowania historyczne i geograficzne

Gmina Baranów leży w południowej części województwa wielkopolskiego. Od północy graniczy z miastem i gminą Kępno; od wschodu z gminami Wieruszów (obecne woj łódzkie) i Łęka Opatowska; od południa z gminami Trzcinica i Rychtal zaś od zachodu z gminą Bralin. Pod względem geograficznym obszar ten to pogranicze południowo - wschodniej części Niziny Wielkopolskiej i Niziny Śląskiej. Gmina leży w dorzeczu rzeki Prosny, a jej główną osią hydrograficzną jest rzeka Niesob wraz z dopływami.

Wysokości bezwzględne w gminie Baranów kształtują się w granicach 159 – 210 m n.p.m. Cała południowa część gminy charakteryzuje się większymi wysokościami. Najwyższy punkt znajduje się na południowy zachód od miejscowości Marianka Mroczeńska i liczy 210 m n.p.m.

Badania historyczne potwierdziły istnienie w okolicy rzeki Janicy dwóch grodzisk wczesnohistorycznych. Ponadto do dziś na terenie gminy znajdują się liczne ślady osad i cmentarzysk z epoki brązu i wczesnej epoki żelaza. Od 1241 roku wieś Baranów należała do klasztoru benedyktynek w Staniątkach, ale już 10 lat później przejęły ją cysterki z klasztoru w Ołoboku (lata 1250-1329). Prawa miejskie zyskała przed 1426 rokiem. W źródłach z tego okresu po raz pierwszy Baranów określano mianem miasta. Wraz z upadkiem Kępna, które w tym okresie spadło do roli wsi - rośnie znaczenie Baranowa. Z zachowanych dokumentów z roku 1532 wynika, że to szlacheckie miasto rolnicze miało wówczas swojego burmistrza i radę miejską. W Baranowie odbywały się targi i jarmarki. Do powolnego upadku miasta przyczyniły się klęski żywiołowe, wojna ze Szwedami oraz liczne konflikty wywołane przygranicznym położeniem.

Po II rozbiorze Polski Baranów znalazł się pod panowaniem Pruskim. Poważnym ciosem dla Baranowa był rozwój komunikacji kolejowej w latach 1864 – 1907, która ominęła to miasto. W latach 1905 – 1907 miały miejsce wystąpienia przeciwko nasilającej się akcji germanizacyjnej. W roku 1907 Baranów został pozbawiony przez władze Pruskie praw miejskich. Traci je ostatecznie w niepodległej Polsce w 1932 roku. Powstaje tzw. gmina Kępno – Południe (nazwa pochodzi od swojej siedziby w Kępnie), której gospodarzem jest Baranów. Mieszkańcy Baranowa przyczynili się do wybudowania siedziby swoich władz w Kępnie przy ul. Gen. Sikorskiego. W roku 1954 miejsce gmin zajęły gromadzkie rady narodowe (na terenie obecnej gminy działały dwie gromadzkie rady narodowe: w Mroczeniu i Baranowie). Uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 5 grudnia 1972 r. Baranów został siedzibą gminy, obejmującą swym zasięgiem byłą gromadzką radę narodową Baranów i Mroczeń. W roku 1975 gmina znalazła się w granicach województwa kaliskiego.

W 1992 roku Rada Gminy Baranowa, kierując się tradycją uchwaliła, że herbem gminy będzie dawny herb miasta Baranowa: srebrna głowa barana z kręconymi złotymi rogami na niebieskim tle. Pieczęć z herbem odciskana jest na okolicznościowych dokumentach a ponadto gmina dysponuje także pieczęcią wypukłą, wzorowaną na pieczęciach szlacheckich.

Wdrożenie z dniem 1 stycznia 1999 roku reformy administracji publicznej to ważny moment w historii ziemi wielkopolskiej. Reforma administracyjna oznacza scalenie Wielkopolski podzielonej w 1975 roku na województwa: leszczyńskie, kaliskie, konińskie, pilskie i poznańskie. Powstały ponownie powiaty. Gmina Baranów należy od tego momentu do powiatu kępińskiego i województwa wielkopolskiego.

Sieć osadnicza i podział administracyjny.

Systemy osadnictwa wiejskiego mają charakter regionalny. Powstały one w wyniku dwóch trendów: z jednej strony wsie w swoim rozwoju dostosowały się do struktury zawodowej i hierarchizowały się. Z drugiej strony dużą rolę odgrywał typ rolnictwa oraz usług dla ludności mieszkającej na wsi. Wprowadzone w 1973 r. gminy jako najniższy szczebel administracji terenowej podtrzymane zostały ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. (Dz. U. nr 96, poz. 603 oraz nr 104, poz. 656). Po reformie administracyjnej i wprowadzeniu powiatów nie zmieniają się kompetencje gmin. W ten sposób zhierarchizowanie wsi znalazło swój wyraz administracyjny. W skład gminy wchodzi wsie (sołectwa) w ilości 10 i przysiółka. Niektóre z nich najmniejsze nie mają zorganizowanych żadnych usług. Inne mają zaledwie sklep, punkt skupu, przystanek autobusowy większe wsie mają więcej punktów usługowych.

Wszystkie wsie są połączone z miastami drogami a także komunikacją autobusową. Odbyna się między nimi wymiana towarów, osób i informacji. Ogólnie można zauważyć zgodność wielkości ośrodka usług z wielkością zaludnienia wsi.

Dalszy rozwój osadnictwa wiejskiego będzie się rozwijał w kierunku dostosowania wsi do charakteru rolnictwa.

Rolnictwo wielkoobszarowe będzie miało inną sieć osad niż rolnictwo indywidualne, małoobszarowe związane z istniejącymi stosunkami własnościowymi. Kierunki rozwoju rolnictwa będą też wpływać na osadnictwo wiejskie, jego wygląd oraz funkcja (np. rozwój upraw przemysłowych, hodowli itd.).

Coraz większy wpływ na rozwój wsi będzie miała ludność żyjąca z zawodów nierolniczych pracująca w mieście. Wsie będą się zmieniać pod wpływem procesu urbanizacji. Proces urbanizacji znajduje swój wyraz w wyglądzie domów mieszkalnych oraz w zmianie ich funkcji. Niektóre wsie mogą stawać się osiedlem satelitarnym (sypialnią) dla ludności dojeżdżającej do pracy w mieście. Równocześnie przebudowuje się domy, gospodarstwa dostosowując je do świadczenia różnych usług, prowadzenia działalności gospodarczych i spółek.

Osadnictwo wiejskie w gminie jest silnie zróżnicowane. Kształty wsi i układ pól (rozłogów) są oczywiście świadectwem historycznego okresu. Niektóre z nich były niejednokrotnie przekształcane. Bardzo istotne jest w tym temacie rozproszenie lub skupienie. Są to wsie o układzie wydłużonym wzdłuż dróg. Osada ludności będzie wsią dopóty dopóki ludność ją zamieszkująca zajmować się będzie uprawą roślin i hodowlą zwierząt i będą przeważającą większością. Podstawą zróżnicowania osiedli wiejskich jest struktura zawodowa ludności i zajęcia związane z uprawą ziemi. Tylko taki ekonomiczno-funkcjonalny punkt widzenia uwzględnia czynnik gospodarczy, który decyduje o odrębności życia ludności wiejskiej. Najważniejszy wpływ na charakter osadnictwa wiejskiego oprócz struktury ludności ma prawo władania ziemią stosunki własnościowe decydują o podziale ziemi rolnej na parcele, ważne jest też powiązanie z nimi urządzeń trwałych.

Różne formy własności i stosunków prawnych określających użytkowanie ziemi wywierało i nadal będzie wywierać wpływ na osadnictwo i powstanie różnych typów osiedli. Wielka własność ziemi wznosiła a w przyszłości wzniesie osiedla o charakterze rezydencjonalnym z rozległymi parkami i ogrodami. Tak jak w Ameryce Południowej wielkie hacjendy, czuli prywatne plantacje upraw roślin, warzyw itp.

Obecna mocno rozdrobniona wieś drobnorolnych właścicieli ziemi lub drobnych dzierżawców będzie się przekształcała w wieś o wielkiej własności ziemi. Małe gospodarstwa rolne powyżej 5 ha będą łączone w większe 15 ha bardziej gospodarczo opłacalne. Sprzyjać temu ma nowo opracowana przez rząd ustawa o rentach strukturalnych dla rolników, i z pewnością przyspieszy korzystne przemiany struktury własności ziemi. Przechodząc w 1989 r. na kapitalistyczną gospodarkę przywrócono właściwą wagę własności indywidualnej. W nowym ustroju społeczno-gospodarczym tj. kapitalistycznym procesy zmian struktury własności ziemi związane są przede wszystkim z rentownością gospodarczą. Tylko więc takie gospodarstwa, które są w stanie zapewnić odpowiedni dochód mają szansę utrzymania się. Istnieje więc tzw. granica opłacalności uprawiania ziemi. W Szwecji jest nim gospodarstwo o optymalnej wielkości 40 ha, bo przy pełnej mechanizacji może być ono uprawiane przez jedną rodzinę. W Belgii 30 ha. Obecnie i w przyszłości z pewnością będzie trend do przekształcania małych gospodarstw w średnioobszarowe, które przy pełnej mechanizacji będą mogły być obsługiwane przez jedną rodzinę. W USA po takich przekształceniach istnieje obecnie tendencja do jego przekształcenia w wielkoobszarowe gospodarstwa produkcji rolnej i zwierzęcej. Nad obecną strukturą wsi w dużym stopniu zaciążyło uspołecznienie ziemi w ramach poprzedniego ustroju, a także ustrojowe prawo użytkowania ziemi. Własność spółdzielcza, państwowa, indywidualna dzierżawa wieczysta. Gospodarstwa spółdzielcze, państwowe i indywidualne.

Poprzednie stosunki prawne, określające sposób władania ziemią, dotyczące podziału ziemi i płynącego z niej dochodu wywarły decydujący wpływ na rodzaj i strukturę osiedli wiejskich w gminie. Dlatego też specjalnie na te czynniki zwrócono uwagę. Będą one również decydujące w niedalekiej przyszłości. Dają one podstawy do zrozumienia elementów trwałych i zmiennych w sieci osadniczej gminy.

Podział administracyjny

Województwo wielkopolskie tworzy 31 powiatów ziemskich i 4 grodzkie. Powiaty dzielą się z kolei na 226 gmin, w tym 118 gmin wiejskich, 89 miejsko – wiejskich i 19 miejskich. W skład powiatu kępińskiego wchodzi 7 gmin:

- Miasto i Gmina Kępno,
- Gmina Baranów,
- Gmina Bralin,
- Gmina Łęka Opatowska,
- Gmina Perzów,
- Gmina Rychtal,
- Gmina Trzcinica.

Załącznik - mapa nr 6 – podział administracyjny woj.wielkopolskiego

Pod względem powierzchni gmina Baranów zajmuje ostatnie miejsce w powiecie kępińskim i 202 w woj. wielkopolskim, pod względem liczby ludności zajmuje 2 miejsce w powiecie i 131 w województwie, pod względem

dochodów własnych w przeliczeniu na 1 mieszkańca, gmina Baranów zajmuje 3 miejsce w powiecie za gminą Bralin i miastem i gminą Kępno oraz 123 miejsce w województwie (dane opracowane przez UW w Poznaniu z listopada 1998r).
Wykaz urzędowych nazw miejscowości i obiektów gminy Baranów według podziału administracyjnego.:

Nazwa wsi (sołectkich)	Nazwa części wsi	Nazwy obiektów Fizjograficznych
1	2	3
1. Baranów	Albertów Lisiny	---
2. Donaborów	Ług	Dwór
3. Grębanin	Grębanin - Kolonia Druga Grębanin Grębanin - Kolonia Pierwsza Lipka	Czyste Florianka Hanobry Koło Obłazka Nosale Parcele Piekło Poręba Ukrop
4. Jankowy	---	Borki Słupskie - las Parcele Jankowskie - pole Samica - rzeka
5. Łęka Mroczeńska	Berlinek Ciapa	Na Pańskim - pole Podbór - pole Pola Mroczeńskie - pole
6. Mroczeń	Borówno Feliksów Katarzynka Nowy Mroczeń Stary Mroczeń Wężyków	--- Katarzynka Nowy Mroczeń Stary Mroczeń Wężyków
7. Słupia pod Kępem	Albertów Albertów - Cegielnia Albertów - Folwark Młynarka Słupia - Leśniczówka Słupia - Majątek Słupia - Wiatrak	---

8. Żurawiniec	Justynka Wojciechówka Żurawiniec – Folwark	Babice – pole Nowowiejskie – pole Zalesie – pole
9. Joanka	---	---
10. Marianka Mroczeńska	---	---

Mapa - granice wsi sołeckich – przed 1999 rokiem,
po 1999 roku

Ludność

IŁOŚĆ LUDNOŚCI OGÓŁEM

- ogółem: 7579 w tym:
 - kobiety: 3798
 - mężczyźni: 3781

Gmina liczy 7 579 mieszkańców (wg stanu na dzień 31.12.2007).

Współczynnik feminizacji utrzymuje się na stałym, niezbyt wysokim poziomie (101 kobiet na 100 mężczyzn). Przyrost naturalny jest dodatni i kształtuje się na poziomie 5,34 na 1000 osób.

Struktura wiekowa ludności (na dzień 31.12.2007r.).

Wiek	Liczba ludności	%
0 – 18 lat	1 763	23
19 – 65 lat (kobiety 19-60)	4 926	65
Ponad 65 lat (kobiety ponad 60)	890	12
RAZEM	7 579	100

Ludność Gminy Baranów w latach 1997-2003.

Rok	Stan ludności wg faktycznego miejsca zamieszkania ogółem stan na 31 XII	W tym:		Małżeństwa ogółem	Urodzenia żywe ogółem	Zgony ogółem	Przyrost naturalny ogółem
		mężczyźni	kobiety				
1997	7214	3606	3608	30	149	99	50
1998	7271	3631	3640	62	134	88	46
1999	7290	3633	3657	32	78	59	19
2000	7331	3654	3677	40	95	71	24
2001	7365	3677	3688	39	78	72	6
2002	7451	3703	3748	39	89	66	23
2003							
2007	7491	3732	3759	45	88	48	40

Liczba ludności gminy Baranów systematycznie wzrasta (w latach 1997-2007 liczba ludności w Baranowie wzrosła o 365 osób – czyli o 3,1%). Przyrost naturalny w Baranowie wykazuje tendencję rosnącą.

Ruch naturalny ludności.

Tabela:

Rok	Urodzenia	Zgony	przyrost nat. w l. bezwzl.	Liczba ludności ogółem
1977	127	52	75	6061
1978	120	69	51	6090
1980	126	68	58	6212
1985	140	67	73	6428
1988	137	79	58	6800
1990	129	76	53	7058
1992	131	113	18	7104
1993	105	73	32	7142
1994	126	69	57	7184
1995	82	68	14	7194
1996	92	60	32	7205
1997	83	70	13	7299
1998	113	75	38	7249

Ilość ludności z podziałem na sołectwa (wg stanu na 31.12.2007r)

Baranów	1858
Donaborów	484
Jankowy	548
Słupia p.Kępnem	1405
Mroczeń	1289
Łęka Mroczeńska	499
Grębanin	812
Joanka	273
Marianka Mroczeńska	152
Żurawiniec	259

Struktura ludnościowa poszczególnych sołectw (na dzień 31.12.2007r.) przedstawia się następująco:

Sołectwo	Liczba ludności	Kobiet	Mężczyzn
Baranów	1858	940	918
Donaborów	484	241	243
Grębanin	812	405	407
Jankowy	548	275	273
Joanka	273	143	130
Łęka Mroczeńska	499	254	245
Marianka Mroczeńska	152	68	84
Mroczeń	1289	626	663
Słupia pod Kępem	1405	711	694
Żurawiniec	259	135	124

1.4.Mieszkalnictwo.

Stan zasobów mieszkaniowych w gminie Baranów na koniec 1998 roku wynosił :

- 1600 mieszkań (w tym 50 mieszkań komunalnych),
- 7082 izb (w tym 122 izby w mieszkaniach komunalnych),
- 141 871 – powierzchnia użytkowa (w tym 2258 m2 w mieszkaniach komunalnych)
- 19,8 m2/osobę - przeciętna pow. użytkowa (przeciętna średnia w województwie wynosi 19,2 m2/osobę, w Polsce – 18,8 m2/os.) , w mieszkaniach komunalnych 12,2 m2 przypada na osobę.

Stan zasobów mieszkaniowych w gminie Baranów w 2002 roku wynosił:

- 1600 mieszkań (w tym 50 mieszkań komunalnych),
- 7082 izb (w tym 122 izby w mieszkaniach komunalnych),
- 141 871 m2 – powierzchnia użytkowa (w tym 2258 m2 w mieszkaniach komunalnych)
- 19,8 m2/osobę - przeciętna pow. użytkowa (przeciętna średnia w województwie wynosi 19,2 m2/osobę, w Polsce – 18,8 m2/os.), w mieszkaniach komunalnych 12,2 m2 przypada na osobę.

Na terenie gminy występują wszystkie typy zabudowy mieszkaniowej niskiej i średniej intensywności: jednorodzinna, zagrodowa, wielorodzinna. Na obszarze wiejskim przeważa zabudowa zagrodowa. W miejscowości Baranów, Słupia pod Kępem i Mroczeń występuje również zabudowa wielorodzinna (budynki zakładowe i po byłych PGR). Na terenie gminy istnieją również osiedla mieszkaniowe w zabudowie jednorodzinnej: największe w Baranowie o pow. 23 ha (planuje się powiększenie osiedla do około 70 ha), w Słupi pod Kępem oraz w Mroczeniu.

Na terenie gminy występują wszystkie typy zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności: jednorodzinna, zagrodowa , wielorodzinna.

Na obszarze wiejskim przeważa zabudowa zagrodowa. W miejscowości Baranów , Słupia p.Kępem i Mroczeń występuje również zabudowa wielorodzinna (budynki zakładowe i po byłych PGR).

Na terenie gminy istnieją również osiedla mieszkaniowe jednorodzinne:

- w Słupi p.Kępem,

- Mroczeniu,
- Baranowie.

Na szczególną uwagę zasługuje osiedle "Murator" w Baranowie – jedno z największych osiągnięć gminy Baranów w okresie powojennym. Jest pozytywnym przykładem jak wiele można osiągnąć dzięki wyteżonej pracy zaledwie kilku osób z inicjatywą przy sprzyjającym ustawodawstwie.

Etapy powstawania osiedla :

1988 rok

- 8.04. – Gminna Rada Narodowa w Baranowie uchwała aktualizację planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów na mocy której wyznaczono na gruntach PGR Mianowice 27 ha gruntów rolnych V i VI klasy pod zabudowę mieszkaniową,
- 20.12.89 – GRN w Baranowie uchwała plan szczegółowy I fragmentu osiedla oraz nazwę osiedla "Murator".

1989 rok

- styczeń – lipiec – powstaje plan szczegółowy II fragmentu osiedla łącznie z projektami domów, zaprojektowany przez projektanta z Gdańska arch.Pawła Wład Kowalskiego– laureata ogólnokrajowego konkursu na najlepszy tani i energooszczędny dom mieszkalny ,
- opracowano dokumentację na uzbrojenie osiedla i rozpoczęto jego zbrojenie (kanalizacja deszczowa i sanitarna , woda miała być dostarczona z wodociągu miejskiego z Kępna, tak przynajmniej zapewniły gminę władze kępińskie). Istniał wówczas tzw. "Fundusz gospodarki gruntami (w dyspozycji Wojewody), z którego można było uzyskać wsparcie finansowe na zbrojenie powstających osiedli mieszkaniowych. Dzięki zabiegom gminy , udało się pozyskać sporo pieniędzy na ten cel.
- 31.07.89 – GRN w Baranowie podejmuje uchwałę na mocy której przyjęty został plan szczegółowy II fragmentu osiedla i przystąpiono do prac geodezyjnych związanych z podziałem terenu na działki budowlane,
- listopad 1989 – sprzedaż działek budowlanych "małym spółdzielniom mieszkaniowym" łącznie z projektami domów mieszkalnych (dla II fragmentu osiedla autorstwa arch.Pawła Wład Kowalskiego),

1990 r.

- uzyskanie pozwoleń na budowę, rozpoczęcie budów, dozbrajanie działek,
- wg stanu z września 1990 r:
 - na wydzielonych 220 działek budowlanych sprzedano 150,
 - w budowie było już 31 budynków mieszkalnych (20 budynków miało już wymurowane piwnice),
 - wybudowano : 2,7 km kanalizacji deszczowej , 3,5 km kanalizacji sanitarnej.

Rzadkością w tamtym okresie była sprzedaż działek już uzbrojonych, stąd zainteresowanie osiedlem prasy, telewizji. Osiedle doczekało się audycji w radiu, szeregu artykułów w prasie lokalnej i krajowej, dwóch audycji telewizyjnych o zasięgu ogólnopolskim. Wizytowane było także przez byłego ministra budownictwa w rządzie Tadeusza Mazowieckiego – Aleksandra Paszyńskiego.

1991r.

Okazało się, że na przyłączenie osiedla do miejskiej sieci wodociągowej nie można liczyć (brak akceptacji władz miasta), postanowiono wówczas wybudować własne ujęcie wody na osiedlu i jeszcze w tym samym roku wykonany został odwiert i zaczęto rozprowadzać wodę.

1.4 Wnioski z diagnozy:

1. Rozwój budownictwa mieszkaniowego potraktowany jako proces inwestycyjny, a nie wzrost konsumpcyjny jest istotnym czynnikiem wzrostu gospodarczego.
2. Zabezpieczenie terenów pod zabudowę mieszkaniową przynosi widoczne efekty ; czynnikiem hamującym jest zbyt mało środków finansowych na uzbrojenie terenów budowlanych oraz wysoko oprocentowane kredyty budowlane.
3. Istnieje konieczność zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych w zakresie budownictwa mieszkaniowego zagrodowego oraz mieszkaniowego jednorodzinnego na terenach wsi Donaborów, Jankowy, Słupia pod Kępem. Służyć one będą na potrzeby rozwijającej się społeczności lokalnej oraz ludności napływowej ,głównie z miasta Kępna.
4. Z uwagi na rosnące potrzeby w zakresie terenów dla rozwoju działalności produkcyjnej głównie branży meblarskiej oraz dla rozwoju budownictwa mieszkaniowego istnieje konieczność wyznaczenia terenów rozwojowych w Baranowie, Mroczeniu, Joance, Łęce Mroczeńskiej, Grębaninie, Żurawińcu, Mariance Mroczeńskiej.

2. Sfera gospodarcza

2.1. Zatrudnienie

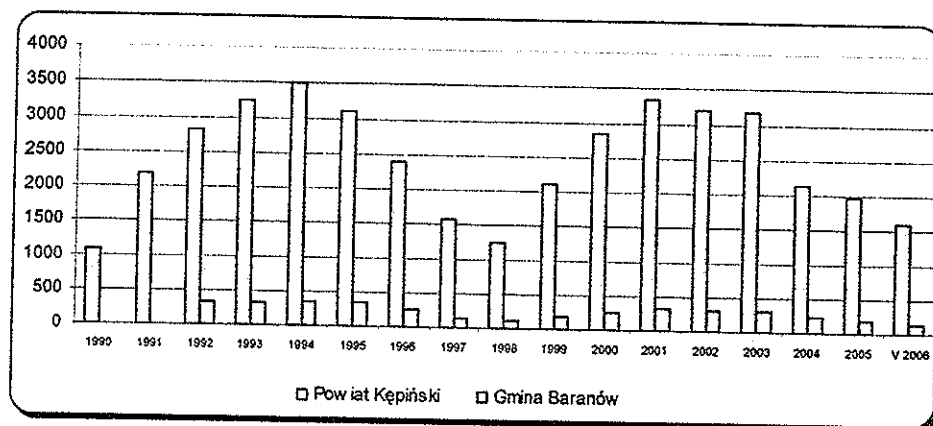
2.1.1. Poziom bezrobocie

Liczba bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Kępnie z terenu gm. Baranów na koniec grudnia 1998 r. wynosiła 161 osób.

W porównaniu ze stanem z końca sierpnia 1997 r. liczba ta spadła o 20 osób.

W maju 2006r. klientami Powiatowego Urzędu Pracy w Kępnie z Gminy Baranów było 137 osób, w tym:

- 131 bezrobotnych,
- 6 poszukujących pracy

Klienci PUP¹ na koniec maja 2006 r. na tle poszczególnych gmin

*Bezrobocie w latach 1990 – 2006
(do roku 1992 - nie prowadzono statystyk z podziałem na gminy)
w Gminie Baranów i powiecie kępińskim*

Miasto / Gmina	Liczba bezrobotnych									
	Ogółem	w tym								
		+/- od początku roku	Kobiety	+/- od początku roku	Młodzież do 25 roku życia	+/- od początku roku	Długotrwale bezrobotni	+/- od początku roku	Bez prawa do zasiłku	+/- od początku roku
Miasto i Gmina Kępno	822	-180	607	-134	195	-66	493	-113	730	-142
Gmina Baranów	131	-53	101	-46	55	-21	61	-51	109	-57
Gmina Bralin	178	-22	128	-17	55	-8	102	-17	161	-21
Gmina Łęka Opatowska	94	-40	70	-27	41	-23	40	-20	78	-39
Gmina Perzów	95	-24	68	-10	30	-7	51	-17	85	-20
Gmina Rychtal	156	-16	115	-3	51	-7	90	-14	143	-12
Gmina Trzcinica	132	-32	106	-12	56	-15	66	-25	113	-32
Ogółem	1 608	-367	1 195	-249	483	-147	903	-257	1 419	-323

Liczba bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Kępnie z terenu gminy Baranów na koniec grudnia 2007 r. wynosiła 63 osoby , co stanowi 1,27 % bezrobocia.

2.1.2. Aktywizacja bezrobotnych w ramach środków FP.

W ramach aktywizacji bezrobotnych z terenu gminy Baranów w IV kwartale 1998 r. zaktywizowano ogółem 7 osób, z czego:

- 6 absolwentów rozpoczęło staż pracy w ramach przygotowania zawodowego (w tym 5 absolwentów poza terenem gminy Baranów),
- 1 osoba została skierowana do pracy interwencyjnej (poza terenem gminy Baranów),
- 1 osoba rozpoczęła szkolenie.

Realizacja priorytetowych celów aktywizacji zawodowej bezrobotnych wdrażana jest poprzez prace interwencyjne oraz roboty publiczne, stanowiące aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu i w znacznym stopniu łagodzące skutki bezrobocia.

Liczba osób zaktywizowanych w ramach aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu w okresie I-V 2006

	POWIAT	GMINA BARANÓW	UDZIAŁ % GMINY DO POWIATU
Prace interwencyjne	58	13	22,4%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>13,2%</i>	<i>20,3%</i>	
Roboty publiczne	32	4	12,5%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>7,3%</i>	<i>6,3%</i>	
Podjęcie działalności gospodarczej	20	4	20,0%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>4,6%</i>	<i>6,3%</i>	
Podjęcie pracy w ramach refundacji kosztów zatrudnienia bezrobotnego	56	5	8,9%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>12,8%</i>	<i>7,8%</i>	
Szkolenia	123	25	20,3%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>28,0%</i>	<i>39,1%</i>	
Staż pracy	109	13	11,9%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>24,8%</i>	<i>20,3%</i>	
Przygotowanie zawodowe w miejscu pracy	7	0	0,0%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>1,6%</i>	<i>0,0%</i>	
Refundacja składki ZUS	0	0	0,0%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>0,0%</i>	<i>0,0%</i>	
Prace społecznie użyteczne	34	0	0,0%
<i>udział do ogółu aktywnych form</i>	<i>7,7%</i>	<i>0,0%</i>	
Ogółem	439	64	14,6%

2.1.3. Oferty pracy

Wśród ofert pracy z terenu gminy:

- 100 % pochodziło z sektora prywatnego (12),
- 100 % dotyczyło stanowisk robotniczych (12),
- 83 % ofert pracy dotyczyło pracy na czas określony (10),
- 25 % ofert dotyczyło pracy dla kobiet (3),

Obserwujemy z roku na rok stały wzrost liczby ofert pracy zgłaszanych do Urzędu z terenu gm. Baranów oraz ich wzrastający udział wśród wszystkich wolnych miejsc pracy wpływających do Urzędu. Tendencja ta wskazuje na pozytywne zmiany zachodzące na rynku pracy w Baranowie, w tym na wzmożoną aktywność w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy. Na podstawie danych statystycznych stwierdza się wzrastający udział sektora prywatnego wśród zgłaszanych ofert pracy.

Liczba bezrobotnych zarejestrowanych w Rejonowym Urzędzie Pracy w Kępnie z terenu gm. Baranów na koniec grudnia 1998 r. wynosiła 161 osób, na koniec grudnia 2007 r. wynosiła już tylko 63 osoby.

Gmina Baranów ma wyjątkową dobrą sytuację na rynku pracy w porównaniu z innymi gminami powiatu Kępińskiego oraz województwa Wielkopolskiego. Utrzymująca się na przestrzeni kilku ostatnich lat bardzo niska stopa bezrobocia pozwalają na uznanie gminy Baranów jako ośrodka o dużym rozwoju gospodarczym.

2.2. Podmioty gospodarcze.

Zestawienie podmiotów w/g grup branżowych
wg stanu na dzień 31.12.1998 r.

GRUPA	Stan podmiotów gospodarczych	Ilość podmiotów nowozorganizowanych w danym okresie	Ilość podmiotów wykreślonych w danym okresie
Handel	147	261	114
Produkcja	97	172	75
Usługi	135	247	112
Gastronomia	5	13	8
Transport	16	29	13
Eksport – import	3	4	1
Pozostałe	4	6	2
OGÓŁEM	407	732	325

Zestawienie podmiotów gospodarczych wg grup branżowych
za okres od 09.06.2004 do 09.06.2004

Grupa	Liczba podmiotów gospodarczych na dzień 09.06.2004
Handel	142
Produkcja	98
Usługi	163
Gastronomia	3
Transport	19
Eksport-import	1
Pozostałe	0
Ogółem	426

Zestawienie podmiotów za okres od 01.01.2000 do 31.12. 2003

Na koniec grudnia 2007 r. liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych wynosi 467.

2.3. Rolnictwo

Ilość gospodarstw rolnych (wg stanu na 31.12.2007r.) - 1097

- w tym :
- Baranów - 125 gospodarstw,
 - Donaborów - 125,
 - Grębanin - 94,
 - Jankowy 104,
 - Łęka Mroczeńska - 138,
 - Mroczeń – Joanka - 114,
 - Słupia p.Kępem - 154,
 - Żurawiniec - 47.

Gospodarstwo Rolne Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa o pow. 457,78 ha obecny właściciel Zakład Rolny s.c. Jerzy Stempin i Ignacy Mrozek. Siedziba gospodarstwa – Słupia p.Kępem.

Gospodarstwo zajmuje się:

- produkcją roślinną : zboże, kukurydza, ziemniaki,
- produkcją zwierzęcą : bydło, trzoda chlewna,
- produkcją spirytusu.

Gmina Baranów posiada zdecydowanie rolniczy charakter. Aż 78,93 % jej ogólnej powierzchni jest wykorzystywana rolniczo.

Tabela: Struktura własności i użytkowania ziemi w gminie Baranów (dane z 31 maja 1996r.).

Wyszczególnienie	Indywidualne gosp. rolne (w ha)	Pozostałe (w ha)	Ogółem (w ha)
użytki rolne razem w tym:	5839	27	5866 - 78,93 %
grunty orne			

sady	4926	23	4949 - 66,6 %
łąki	10	0	10 - 0,13 %
pastwiska trwałe	778	3	781 - 10,51 %
	125	1	126 - 1,69 %
las i grunty leśne	121	719	840 - 11,3 %
Pozostałe grunty (pod zabudowaniami, podwórzami, drogi, wody i inne grunty użytkowe oraz nieużytki)	229	497	726 - 9,77 %
Ogółem – powierzchnia administracyjna gminy	6188	1243	7431 - 100 %

Gmina Baranów posiada charakter rolniczy. Użytki rolne zajmują 78,93 % ogólnej powierzchni gminy. Z czego najwięcej grunty orne 66,6 %. Łąki i pastwiska łącznie zajmują 12,2 % powierzchni. Bardzo mało gruntów znajduje się pod sadami. Zajmują one tylko 0,13 % gruntów gminy. Mały jest również areal lasów wynoszący 11,3 %. Pozostałe grunty zajmują niecałe 10 %.

Jeżeli chodzi o strukturę własności, to na ogólną powierzchnię 7431 ha we władaniu gospodarstw indywidualnych jest 6188 ha, co daje 83,27 % całkowitej powierzchni gminy. Największy udział własności prywatnej występuje w przypadku użytków rolnych, przekraczając w każdym rodzaju tych użytków 99% a w przypadku sadów udział gospodarstw prywatnych wynosi 100 %.

Odwrotnie wygląda sytuacja w formie własności lasów. Tylko 14,41 % lasów należy do właścicieli indywidualnych a 85,59 % jest w posiadaniu Lasów Państwowych.

Dominującym zajęciem na obszarze gminy Baranów jeszcze do niedawna była praca w rolnictwie, która stanowiła źródło dochodu dla zdecydowanej większości ludności czynnej zawodowo. Struktura powierzchni gospodarstw rolnych nie odbiega zbyt od średnich wartości w powiatach południowej Wielkopolski. Ponad 60% gospodarstw to małe do 7 ha, niecałe 6% stanowią gospodarstwa o powierzchni ponad 15ha.

Jeżeli chodzi o strukturę własności, to na ogólną powierzchnię 7431 ha we władaniu gospodarstw indywidualnych jest 6766,50 ha (indywidualnych gospodarstw rolnych - 827), w tym: gospodarstwo rolne o pow. 457,78 ha. We władaniu Agencji Rolnej Skarbu. Państwa jest 167 ha gruntów. Gospodarstwo zajmuje się:

- produkcją roślinną: zboże, kukurydza, ziemniaki,
- produkcją zwierzęcą: bydło, trzoda chlewna,
- produkcją spirytusu.

Odwrotnie wygląda sytuacja w formie własności lasów. Tylko 14,41 % lasów należy do właścicieli indywidualnych a 85,59 % jest w posiadaniu Lasów Państwowych.

Struktura upraw podstawowych zbóż w 2002 roku

Wyszczególnienie	Powierzchnia zasiewów w ha	% do gruntów
Pszenica	441,2	13,50
Zyto	1547,7	47,30
Jęczmień	454,5	13,90
Owies	464,3	14,20
Pszenżyto	361,1	11,10
Ogółem	3268,8	100

Powierzchnia zasiewów głównych ziemiopłodów w 2002 roku

Wyszczególnienie	Ogółem	W odsetkach
Ogółem	5424,6	100,00
Ziemniaki	746,9	13,8
Buraki cukrowe	4,6	0,1
Rzepak i rzepik	134,0	2,5
Zboża ogółem z mieszkankami	3988,2	73,5
Strączkowe	6,0	0,1
Pastewne	188,9	3,5
Pozostałe	17,5	0,3

Ponieważ areal ziem ornych, będących we władaniu gospodarki społecznej jest niewielki, struktury upraw w gminie nie rozbijano na sektory własnościowe, lecz potraktowano je razem. Największy odsetek gruntów ornych zajętych jest pod uprawę żyta. Na drugim miejscu znajdują się uprawy ziemniaka. Trzecie miejsce zajmują pastewne, a czwarte rzepak i rzepik. Pozostałe uprawy występują w ilościach śladowych.

2.3.1 Struktura upraw.

Tabela: Struktura upraw w gminie Baranów.

Wyszczególnienie	Powierzchnia zasiewów w ha	% do gruntów
Pszenica	476	9,6
Żyto	1589	32,1
Jęczmień	369	7,4
Owies	467	9,5
Pszenżyto	277	5,7
Ziemniaki	954	19,3
Buraki cukrowe	24	0,5
Mieszanki zbożowe	480	9,7
Rzepak i rzepik	33	0,7
Pozostałe	273	5,5
Razem grunty orne	4949	100

Ponieważ areal ziem ornych, będących we władaniu gospodarki uspołecznionej jest niewielki, struktury upraw w gminie nie rozbijano na sektory własnościowe, lecz potraktowano je razem. Największy odsetek gruntów ornych (32,1 %) zajętych jest pod uprawę żyta. Na drugim miejscu (19,3 %) znajdują się uprawy ziemniaka. Miejsce trzecie w strukturze zasiewów (9,7 %) zajmują mieszanki zbożowe, a niewiele mniej zajmują pszenica (9,6 %) i owies (9,5 %). Stosunkowo niewiele arealu zajmują jęczmień (7,4 %) i pszenżyto (5,7 %). Pozostałe uprawy występują w ilościach śladowych.

2.4 Wnioski z diagnozy.

Przewidywane i założone przez zespół kierunki zmian są następujące:

- dominującym trendem przemian społeczno-gospodarczych będzie z pewnością wolny rynek oraz prymat własności indywidualnej, tworzenie własnej działalności gospodarczej w zakresie handlu, drobnej wytwórczości. Niezmiernie ważnym elementem przyszłych zmian własnościowych jest ustawa o rentach strukturalnych,
- przystąpienie kraju do Wspólnoty Europejskiej wymusza zmiany w kierunku norm europejskich korzystnych z pewnością w dłuższym horyzoncie czasowym lecz mocno kontrowersyjnych i niekorzystnych dla różnych środowisk w najbliższym czasie,
- rozdrobnienie gospodarstw rolnych jest czynnikiem ograniczającym wprowadzenie postępu technologicznego, wzrostu efektywności gospodarowania oraz wykorzystania możliwości produkcyjnych sprzętu,
- jakość rolniczej przestrzeni produkcyjnej ogranicza możliwości rozszerzenia intensywnych upraw roślin,
- brak jest trwałych, opartych na długich, wzajemnie korzystnych powiązaniach umownych, związków między sferą produkcji rolnej, a jednostkami prowadzącymi dystrybucję i przetwórstwo surowców roślinnych i zwierzęcych,

- aktywizacji wymagają działania na rzecz poprawy regionalnego rynku rolnego poprzez m.in.: rozwój systemu informacji rynkowej, promocji lokalnych produkcji i wyrobów, wspieranie rozwoju profesjonalnego hurtu rolno – spożywczego i giełdy rolnej,
- celowe i potrzebne jest dokonanie restrukturyzacji spółdzielczości wiejskiej i obsługującej rolnictwo, przywracające spółdzielczości najlepsze cechy i walory związane z ideą ruchu spółdzielczego,
- w efekcie urynkowienia gospodarki występują nieustabilizowane sytuacje w produkcji żywca wieprzowego, co odbija się niekorzystnie na kondycji ekonomicznej gospodarstw rolnych szczególnie małych i średnich,
- niezbędna jest praca od podstaw o charakterze szkoleniowo – instruktażowym w celu zmniejszenia bezrobocia w rolnictwie i ubożenia ludności wiejskiej,
- ważnym działaniem jest pobudzenie aktywności środowisk wiejskich w kierunku rozwoju małych i średnich form przedsiębiorczości,
- istnieją trudności z realizacją praktycznej nauki zawodu przez uczniów szkół rolniczych z uwagi na brak państwowych jednostek rolniczych, przy jednocześnie małym zainteresowaniu ze strony rolników indywidualnych współpracą ze szkołami.

3. Sfera ekologiczna.

3.1. Położenie w regionie

Gmina Baranów położona jest w południowej części województwa Wielkopolskiego. Graniczy od północy z miastem i gminą Kępno, od wschodu z gminami Łęka Opatowska i Wieruszów, od południa z gminą Trzcinica i Rychtal, od zachodu z gminą Bralin.

Pod względem geograficznym leży na pograniczu południowo-wschodniej części Niziny Wielkopolskiej i Niziny Śląskiej, w dorzeczu rzeki Prosny a główną oś hydrograficzną stanowi rzeka Niesób z dopływami.

3.2. Środowisko przyrodnicze - zasoby, walory, zagrożenia

Środowisko przyrodnicze odgrywające bezcenną rolę w rozwoju społeczno - gospodarczym stanowi zespół elementów biotycznych i abiotycznych, wzajemnie powiązanych i wpływających na siebie. Jest ono przedmiotem oddziaływania i świadomego lub nieświadomego przekształcania w wyniku działalności człowieka. przekształceniom i degradacji w wyniku działania antropopresji ulegają jego poszczególne elementy: rzeźba terenu, budowa geologiczna, powietrze atmosferyczne, wody powierzchniowe i podziemne, gleby, szata roślinna i świat zwierzęcy.

Diagnozę stanu oparto na ocenie ilościowej i jakościowej, wydobyciu sytuacji ekstremalnych w oparciu o istniejące opracowania fizjograficzne, wizję terenową, dostępne materiały dotyczące badań stanu środowiska i jego degradacji a także w oparciu o własne analizy.

3.2.1. Rzeźba terenu

Gmina Baranów położona jest w południowo - wschodniej części Niziny Wielkopolskiej na pograniczu z Niziną Śląską. Leży w obrębie Wysoczyzny Wieruszowskiej lub zastępczo Bolesławieckiej, położonej 165 - 220 m n.p.m.

W obrębie Wysoczyzny Wieruszowskiej wyróżnia się następujące mikroregiony: Wzgórza Mnichowicko-Trzcinińskie, Kotlinę Kępińską i Równinę Bolesławiecką. Wzgórza Mnichowicko-Trzcinińskie należą do wschodniego Okręgu Krainy Wzgórz Trzebnicko-Ostrzeszowskich, Kotlina Kępińska i Równina Bolesławiecka zaś do Krainy Północnych Wysoczyzn Brzeźnych Okręgu Kaliskiego. Południowa część gminy charakteryzuje się większymi wysokościami. Najwyższy punkt znajduje się na południowy zachód od miejscowości Marianka Mroczeńska i wynosi 210 m n.p.m. Północna część leży w obrębie rozległych obniżen wykorzystywanych przez rzekę Nisób i jej dopływy. Wysokości bezwzględne kształtują się tu na poziomie 159 – 170 m n.p.m.

Wysoczyzna wyniesiona jest do 15 m ponad dna dolin. Spadki do 5% a lokalnie do 7%. Dolina rzeki Nisób w okolicach Baranowa o szerokości 200 – 350 m wcięta jest na głębokość 4 - 7 m. Doliny boczne mają zróżnicowane szerokości 80 – 200 m, średnia głębokość wcięcia wynosi 3-7 m:

W obrębie Kotliny Kępińskiej wyróżnić można dwie powierzchnie akumulacyjne. Starszą, wyższą tworzy terasa plejstocenska z niewielkimi dolinkami i zagłębieniami terenu oraz formami wydmowymi. Niższą młodszą powierzchnię stanowi dno doliny. Jest to rozległa płaska terasa zalewowa często podmokła. (mapka "Rzeźba terenu").

Na terenie gminy występują także formy antropogeniczne powstałe w wyniku działalności człowieka. Są to formy wklęsłe powstałe w wyniku eksploatacji surowców.

3.2.2. Budowa geologiczna

W budowie geologicznej gminy Baranów biorą udział osady czwartorzędowe i wcześniejszych epok geologicznych. (mapka geologiczno-gruntowa).

Pod utworami kenozoicznymi występują iły triasu górnego. Stop ich zalega na rzędnych 110 – 100 m n.p.m. i wznosi się w kierunku wschodnim, by w rejonie m. Słupia – Albertów prawie osiągnąć powierzchnię terenu. W miejscowej cegielni są one przedmiotem eksploatacji.

Formację trzeciorzędu reprezentują osady miocenia. Są to iły, piaski i mułki o łącznej miąższości do ok. 30 m (otwór Chojęcin).

Na utworach trzeciorzędowych złożone są utwory czwartorzędu. W południowo-zachodniej części gminy przeważają utwory czołowo-morenowe spiętrzone glaciektonicznie. Są to piaski, żwiry oraz gliny i iły oznaczające się silną i częstą zmiennością litologiczną, gdyż występują przeważnie w formie łuskowej. Spotkać je można także w południowo-wschodniej części gminy na zachód od m. Słupia. Tylko między Mroczeniem a Słupią przykrywają je piaski i żwiry akumulacji wodnolodowcowej. Wzgórza te powstały w fazie postępu lodu starszej od stadiu warciańskiego.

W północnej części gminy obok wsi Jankowy i na północny-wschód od Baranowa występują pagóry ostańców wysoczyznowych. Są to fragmenty sandru warciańskiego zbudowanego z piasków, mułków i żwirów.

Inną budowę ma ostaniec na północny-wschód od wsi Donaborów, gdyż w jego centrum występuje glina zwałowa piaszczysta. Jest to fragment wysoczyzny morenowej przedwarciańskiej otoczonej osadami sandru warciańskiego.

W obrębie Kotliny Kępińskiej wyróżnić można dwie powierzchnie akumulacyjne. Starszą, wyższą zbudowaną z piasków i mułków, czasami ze żwirków, tworzy terasa plejstocenska. Na jej powierzchni występują niewielkie dolinki i zagłębienia terenu oraz formy wydymowe.

Niższą młodszą terasę holocenską stanowi dno doliny. Jest to płaska rozległa forma dolinna, często podmokła. Budują ją piaski, mułki, namuły organiczne oraz torfy.

Mięszość utworów czwartorzędowych uwarunkowana jest ukształtowaniem podłoża oraz morfologią terenu. W dolinie Niesobu i w rejonach wypiętrzeń podłoża (Słupia) mięszość czwartorzędu jest mała i wynosi od 2 - 3 m (cegielnia Albertów) do 20 - 30 m (Jankowy). Wzrasta w kierunku na zachód (Grębanin - 47 m) i południe (Laski PGR - 53 m).

3.2.3. Surowce mineralne.

Na terenie gminy Baranów występują następujące surowce: (mapka Surowce mineralne")

- kruszywo naturalne – piaski,
- surowce ilaste ceramiki budowlanej - iły triasowe i glina zwałowa czwartorzędowa,
- surowce energetyczne - torfy.

Kruszywo naturalne

Ogółem na terenie gminy znajduje się 8 punktów występowania i eksploatacji piasku z tego 5 jest czynnych. Czynne zakłady górnicze:

- Baranów II – kruszywo naturalne,
- Baranów III – kruszywo naturalne,
- Baranów IV – kruszywo naturalne,
- Baranów V – kruszywo naturalne,
- Młynarka – kruszywo naturalne.

Surowce ilaste ceramiki budowlanej

Złoże Albertów-Słupia - iły trasowe i gliny zwałowe czwartorzędowe (ustalone zasoby w kat. C1 - 451,4 tys. m³ ; w kat. C2 - 787,2 tys. m³) oraz piaski schudzające czwartorzędowe (44,8 tys. m³) jako kopalina towarzysząca. Złoże dotychczas eksploatowane jest przez Krotoszyńskie Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej dla potrzeb cegielni w Budach Ostrzeszowskich i Przygodzicach. Obecnie złoże nieeksploatowane. Obok Złoża Albertów – Słupia występuje cegielnia, która obecnie pozostaje w rękach prywatnych.

Złoża kruszywa naturalnego i surowców ilastych są niekolizyjne ze względu na brak struktur chronionych, lasów i gleb podlegających ochronie prawnej .

Torfy – niskie o małej mięszości i niskiej jakości. Zasoby rozpoznane zalegają na dwóch polach o łącznej powierzchni 168,13 ha i mięszości 1,06 m i 1,56 m. Łączne zasoby torfu wynoszą 23,2 tys. m³ . Zaliczane są do pozabilansowych, mogą być wykorzystane rolniczo w postaci łąk naturalnych i sztucznych.

Eksploatacja złóż prowadzi do przekształceń i deformacji powierzchni terenu. Na obszarze gminy występuje wiele wyrobisk po eksploatacji surowców, z których część uległa samoczynnej rekultywacji a część została zrekultywowana w kierunku rolniczym lub leśnym. W części wyrobisk nieczynnych (7) gromadzi się obecnie w sposób nielegalny śmieci.

3.2.4. Warunki wodne, tereny zalewowe.

3.2.4.1. Wody powierzchniowe

Przeważający obszar gminy położony jest w dorzeczu rzeki Prosnicy, jedynie południowo-zachodni skrawek gminy należy do zlewni rzeki Widawy. Od miejscowości Grębanin do Marianki Mroczeńskiej biegnie dział wodny II rzędu oddzielający zlewnię Widawy od zlewni Warty.

Generalnie prawie cały system hydrograficzny gminy skierowany jest na wschód ku rzece Prośnie.

Główną oś hydrograficzną tworzy rzeka Niesób, IV rzędu, z licznymi ciekami, kanałami i rowami melioracyjnymi.

Prawym dopływem Niesobu na terenie gminy jest rzeka Janica. Na odcinku ok. 7 km płynie ona równolegle do Niesobu w odległości zaledwie 300 m i łączy się z nim przy wschodniej granicy gminy. Głównym dopływem Janicy jest rów Mroczeń-Baranów o kierunku południkowym – Jamica. W części północno-wschodniej przebiega jeszcze rów Kierzno – Donaborów.

Tereny położone w dolinie Niesobu są podmokłe i w okresie dużych opadów występuje podtopienie terenu (zostały także zalane w czasie powodzi lipiec 1997 r.).

3.2.4.2. Wody podziemne

Występowanie wód podziemnych uzależnione jest od budowy geologicznej i konfiguracji terenu.

W utworach czwartorzędowych występują dwa poziomy wodonośne:

- poziom gruntowy,
- poziom wgłębny – międzyglinowy.

Poziom gruntowy - związany jest z piaskami i żwirami występującymi w obrębie teras dolin rzecznych i sandrów na wysoczyznach. Charakteryzuje się swobodnym zwierciadłem wody zalegającym na różnej głębokości od 0,5 m do ponad 10 m a nawet 15 m w rejonie żwirowni Joanka. Poziom ten nie posiada izolacji w postaci utworów nieprzepuszczalnych i zasilany jest w drodze bezpośredniej infiltracji wód opadowych. Spływ wód gruntowych odbywa się zgodnie z nachyleniem terenu tj. do doliny cieków. Ważną rolę odgrywa także drenaż przez studnie, głównie ujęcia w Kępnie.

Wody tego poziomu charakteryzują się zmiennością składu fizykochemicznego. Wody te są ujmowane przez studnie gospodarskie dla celów gospodarczych i częściowo konsumpcyjnych. Woda z płytkich ujęć studziennych wykazuje przekroczenia norm skażeń bakteriologicznych w związku z brakiem lub słabą izolacją wód od źródeł zanieczyszczeń powierzchniowych.

Poziom wód wglębnych – międzyglinowych związany jest osadami piaszczysto-żwirowymi o miąższości 10-30 m, rozdzielającymi gliny zlodowacenia środkowopolskiego i południowopolskiego. Występuje on prawie na całym obszarze i powszechnie wykorzystywany jest do zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Zasilanie tego poziomu odbywa się na drodze przesączania wód z poziomu gruntowego przez nadkład glin zlodowacenia środkowopolskiego lub bezpośrednio przez okna hydrogeologiczne. Współczynnik filtracji obliczony na podstawie wyników pompowań wynosi 0.19-1.25 m/h, a wydajność jednostkowa od 0.82 do 17.7 m³/h x 1 m.

3.2.4.3. Źródła zanieczyszczeń wód

Na terenie gminy eksploatuje się wody poziomu wglębnego międzyglinowego. Poziom ten jest eksploatowany studniami wierconymi. Największe ujęcie wody tego poziomu to ujęcie komunalne dla miasta Kępna, o zasobach eksploatacyjnych w kat. "B" 950 m³/h. Wiejskie ujęcia wody eksploatujące poziom międzyglinowy znajdują się w Grębaninie, Jankowach, Słupi p.Kępnem i Baranowie. Ujęcia czerpią wodę ze studni wierconych o głębokości do 50 m. Wszystkie ujęcia posiadają studnie awaryjne oraz ustalone strefy ochronne na podstawie decyzji wydanych przez Starostę Kępińskiego.

Na północ od ujęcia Baranów, w rejonie Mianowic istnieje zalegalizowane wysypisko dla miasta Kępna. Składowisko w rejonie Mianowic zostało poddane rekultywacji w 2008 r i obecnie spełnia wszystkie wymogi wynikające z obowiązujących przepisów.

Ujęcie Jankowy położone jest w obszarze zabudowanym, pozbawionym kanalizacji. Jedynie północna część to uprawy polowe.

Ujęcie Słupia leży na granicy pól ornych i obszaru leśnego. Duży fragment zachodniej części obszaru zasilania zajmują pola orne i zabudowania wsi Joanka. W sąsiedztwie wszystkich ujęć nie stwierdzono innych groźnych ognisk skażenia wód.

Gmina jest w całości zwodociągowana, proces kanalizowania wsi jest rozpoczęty. Problemem poważnym są zatem szamba, w przeważającej mierze nieszczelne, z których zanieczyszczenia przedostają się do wód gruntowych. Ma to szczególne znaczenie z uwagi na istniejące obszary zasobowe wód podziemnych i nie zawsze dobrą izolację w postaci warstw nieprzepuszczalnych.

Gmina posiada własną oczyszczalnię ścieków. Korzysta z tej oczyszczalni także m Kępno.

Podłączone jest do niej osiedle Murator w Baranowie stara część Baranowa, Grębanin i Mroczeń . W 2007 r. opracowana została dokumentacja projektowa na skanalizowanie wsi : Jankowy, Słupia p.Kępnem, Donaborów oraz planowaną rozbudowę os. MURATOR

3.2.5. Gleby

Zróznicowanie przestrzenne gleb jest ściśle związane z typologią geomorfologiczną terenu. Jest ono spowodowane specyfiką litologiczną form rzeźby wynikającą z ich genezy.

Gleby w gminie charakteryzują się zróżnicowaną przydatnością dla celów rolniczych. Związane jest to z ich składem mechanicznym i zasobnością w próchnicę.

Przeważają gleby V klasy bonitacyjnej stanowiąc 36 % użytków rolnych (w tym 33 % gruntów ornych i 75 % pastwisk trwałych).

Gleby klasy VI i VI z stanowią 27 % użytków rolnych (większość to grunty orne). Gleby V i VI klasy występują na wysoczyznach plejstocenijskich poza obszarami dolinnymi, jednak najczęściej spotyka się je na wododziałach.

Gleby klasy IV zajmują 24 % arealu użytków rolnych. Z ogólnego ich arealu 1481 ha aż 363 ha zajmują łąki i pastwiska trwałe. W obrębie gruntów ornych klasa ta stanowi 22 % a w sadach 40 %. Gleby IV klasy występują głównie w zachodniej części gminy.

Najlepsze gleby występujące na terenie gminy to gleby III klasy bonitacyjnej w ilości tylko 96 ha z czego 11 ha zajmują trwałe łąki i pastwiska. Pozostałe użytkowane są jako grunty orne (16 %) i sady. Główne ich skupisko znajduje się w środkowej części gminy między Baranowem a wsią Piaski. W mniejszej ilości spotyka się je w zachodniej części gminy obok Grębanina i na południe od Mroczenia. W części północnej gminy gleby te występują w dwóch większych płatach obok wsi Jankowy.

W dolinach rzecznych występują gleby V i VI klasy oraz rowu Mroczeń Baranów - klasy IV.

Pod względem przydatności rolniczej najbardziej wartościowe kompleksy występują w środkowej części gminy (od Grębanina na zachodzie do wsi Piaski na wschodzie). Są to zwarte obszary kompleksu 2 pszenne go dobrego na glebach brunatnych wytworzonych z glin polodowcowych. Grunty tego kompleksu występują w rejonie wsi Jankowy, dwa duże obszary wytworzone na czarnoziemach oraz na glebach brunatnych wykształcone z glin i murszów, oraz w rejonie Donaborowa, mały płat wytworzony na glebach brunatnych. Podobny charakter mają obszary w okolicach Mroczenia i Słupi p.Kępem.

Kompleks 4 pszenno-żytni, kolejny co do wartości w gminie, występuje prawie na terenie całej gminy. Największe powierzchnie zajmuje na południowy zachód i północny-wschód od wsi Słupia oraz na północ od Donaborowa. Znaczne powierzchnie występują również w zachodniej części gminy, od Marianki Mroczeńskiej aż po Lipkę. Kompleks ten występuje głównie na glebach IV klasy (gleby brunatne względnie bielcowe).

Kompleks 5 żytni dobry najliczniej występuje w zachodniej części gminy. Występuje on pomiędzy kompleksami pszennymi dobrymi i żytnim, bardzo dobrym z jednej i żytnim słabym z drugiej strony między miejscowością Lipka na północy a Marianką Mroczeńską na południu. Fragmenty tych kompleksów występują także w środkowej części gminy, od Baranowa po okolice Joanki, a we wschodniej części gminy, na wschód od Słupii oraz na północ od Donaborowa. Wykształciły się one na glebach bielcowych a na wschód od Słupi na glebach brunatnych.

Kompleks 6 żytni, występuje zwartą powierzchnią wzdłuż zachodniej granicy gminy, od Żurawińca na południu, po Kolonię Grębanin I na północy. Ponadto licznie reprezentowany jest w postaci dość dużych powierzchni na terenie całej gminy. Kompleks ten wykształcił się głównie na glebach brunatnych wylugowanych a czasami na bielicach.

Kompleks 7 żytni najslabszy, występuje w rejonie południowym, od Żurawińca – Justynki na zachodzie, po Joankę na wschodzie i dalej ku północy w kierunku Baranowa. Ponadto występuje także na północ od doliny Niesobu.

Kompleks 8 zbożowo - pastewny mocny, występuje w dwóch małych arealach na wschodnim krańcu gminy, obok wsi Piaski, kompleks 9 zbożowo - pastewny słaby, reprezentowany jest przez 4 niewielkie powierzchnie: (na południe od Grębanina, północno-zachodni kraniec Baranowa na wschód i zachód od wsi Jankowy. Kompleks 8 i 9 zostały wytworzone na czarnych ziemiach właściwych i murszach.

Udział poszczególnych kompleksów przydatności rolniczej ogólnej powierzchni gruntów ornych przedstawia poniższa tabela.

gmina	Kompleksy przydatności rolniczej (% pow. gruntów ornych)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Grunty pod użytki zielne
	pszenny bđb	pszenny bdb	pszenny wadliwy	żytni bdb	żytni db	żytni słaby	żytni b słaby	zbożowo- pastewny mocny	zbożowo- pastewny słaby	
Baranów	-	8	-	12,9	13,2	36,3	29	0,2	0,4	-

Z powyższego zestawienia wynika, że najliczniej reprezentowany jest 6 i 7 kompleks przydatności rolniczej.

Powyższe zagadnienia zostały przedstawione na mapie "Kompleksy glebowe" i "Gleby chronione".

W wyniku stałego wzrostu presji środowiskowej wywołanej zanieczyszczeniem atmosfery, w szczególności strumienia zanieczyszczeń docierającego do gleby i czasu jego oddziaływania - następują zmiany jakościowe przechodzące z czasem w ilościowe. Właściwości sorpcyjne gleb są w tym momencie podstawowym czynnikiem powodującym zubożenie i obniżenie właściwości produkcyjnych.

Z badań przeprowadzonych przez Okręgową Stację Chemiczno-Rolniczą w Poznaniu wynika, że na terenie gminy gleby są bardzo zakwaszone i wymagają wapnowania jako podstawowego zabiegu agrotechnicznego.

Sytuację obrazuje poniższa tabelka

Odczyn gleb użytkowych rolniczych (pH)					
	poniżej 4,5 b. kwaśny	4,6 - 5,5 kwaśny	5,6 - 6,5 lekko kwaśny	6,6 - 7,2 obojętny	powyżej 7,2 zasadowy
Baranów	35	37	18	9	1
Województwo	29	36	24	9	2

Z badań Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej wynika, że prawie we wszystkich typach gleb obserwowany jest wzrost zawartości ołowiu pochodzącego głównie ze spalin samochodowych stosujących benzynę z dodatkiem alkilowego ołowiu, tuszczenia się farb itd. Położenie gminy w pobliżu trasy międzynarodowej nr 8 i przebieg przez gminę drogi krajowej nr 43 sprzyja takiej kumulacji zanieczyszczeń w glebie.

W/g opracowania Wojewódzkiego Instytutu Ochrony Środowiska i Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej w Poznaniu "Stan Gleb województwa kaliskiego, ich zasobność i zanieczyszczenie" Kalisz 1998, gleby gminy Baranów wykazują największe skażenie siarką (IV stopień - zawartość siarki bardzo wysoka podwyższona wskutek antropopresji) w województwie kaliskim. Zwiększone stężenia siarki w glebach są najczęściej wynikiem depozytu jej związków wprowadzanych z suchym i mokrym opadem z zanieczyszczonej atmosfery. Głównymi źródłami zanieczyszczenia siarką są emisje przemysłowe i spalanie paliw stałych i płynnych. W glebach użytkowanych rolniczo siarka dodatkowo wprowadzana jest z nawozami i pestycydami (w gminie stosuje się dużo nawozów). IV stopień zawartości S - SO₄ (siarka siarczanowa) w glebie informuje o aktualnym lub dawnym długotrwałym ich pozostawianiu w zasięgu oddziaływania nadziemnej emisji SO₂ ze źródeł lokalnych bądź dalekiego transportu. W gminie Baranów znaczenie ma, oprócz oddziaływania źródeł lokalnych (między innymi duża ilość zakładów stolarskich), niewątpliwie położenie w bezpośrednim sąsiedztwie Kępna, ale także należy przypuszczać, że zaznacza się wpływ zanieczyszczeń trans-

granicznych z silnie uprzemysłowionych regionów, przy przeważających wiatrach z sektora zachodniego i południowo-zachodniego.

Waloryzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej wg IUNG Puławy przedstawia się następująco:

	Ocena gleb w punktach w skali 100 punktowej		Wskaźnik bonitacji jakości i przydatności rolniczej gleby
	bonitacja	Przydatność rolnicza	
Baranów	37,1	38,4	37,8
Województwo	41,2	42,6	41,9
Polska	47,2	50,1	48,4

Z powyższego zestawienia wynika, że wskaźniki te kształtują się poniżej średniej wojewódzkiej i krajowej.

Wskaźnik waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej poszczególnych obrębów geodezyjnych

Nr	Nazwa obrębu	Powierzchnia użytków rolnych w ha	WWRPP	Strefa ONW
1.	Baranów	644,8	56,3	Tereny poza ONW
2.	Donaborów	543,5	57,4	Tereny poza ONW
3.	Grębanin	963,9	61,1	Tereny poza ONW
4.	Jankowy	534,3	51,7	II strefa nizinna ONW
5.	Łęka Mroczeńska	562,4	58,1	Tereny poza ONW
6.	Mroczeń	1070,	51,4	II strefa nizinna ONW
7.	Słupia pod Kępem	1274,7	66,3	Tereny poza ONW
8.	Żurawiniec	292,00	54,3	I strefa nizinna ONW

Z powyższego zestawienia wynika, że wskaźniki te kształtują się poniżej średniej wojewódzkiej i krajowej.

3.2.6. Środowisko atmosferyczne

Gmina Baranów (wg Gumińskiego) należy do dzielnicy Łódzkiej. Najbliższa stacja meteorologiczna znajduje się w Siemianicach oddalonych ok. 15 km na południe od Baranowa. Podlega ona Akademii Rolniczej w Poznaniu. Z analizy danych z dziesięciolecia 1986-97 wynika, że średnia temperatura roczna wynosi 9,2° C przy czym bywały lata, gdy spadała ona poniżej 8° C lub wzrastała do powyżej 10° C. Amplituda średnich rocznych temperatur za 10-lecie 1986-97

wynosi 2,95° C. Najcieplejszym miesiącem na tym terenie jest lipiec ze średnią 22,04° C, najchłodniejszym styczeń ze średnią temperaturą -0,96° C. Jedynie styczeń i grudzień charakteryzują się średnią poniżej 0° C.

Długość okresu wegetacyjnego wynosi dla południowej Wielkopolski ok. 220 dni. Zaczyna się on ok. 20 marca i trwa do pierwszej dekady listopada. Pierwsze przymrozki pojawiają się w II dekadzie października, ostatnie przypadają na połowę kwietnia.

Średnia roczna suma opadów za okres 1987-96 wynosi 508,73 mm a średnia miesięczna 42,59 mm. Maksimum opadowe występuje w sierpniu a minimum w lutym, przy czym średni opad półrocza letniego (kwiecień-wrzesień) wyniósł 317,86 mm, a średni opad półrocza zimowego (październik - marzec) wyniósł 185,17 mm. Największy roczny opad w omawianym dziesięcioleciu wystąpił w 1988 roku i wyniósł 628,5 mm, najmniejszy w 1992 r.

3.2.7. Flora i fauna.

Wielowiekowa działalność człowieka doprowadziła do przekształcenia naturalnych zbiorowisk roślinnych w tym również lasów.

Gmina Baranów jest przykładem wykarczowania lasów na rzecz upraw polowych. Lasy na terenie gminy zajmują tylko 11,3 % powierzchni gminy czyli zaledwie 840 ha przy średniej wojewódzkiej 23,6 % i krajowej 27,0 %.

Gospodarka leśna doprowadziła do powstania drzewostanów gospodarczych zubożeniem składu gatunkowego, monokulturowych (głównie sosna *Pinus silvestris*). Drzewostany są często niezgodne z siedliskiem i nie można ich zaklasyfikować jako fitocenozy o charakterze naturalnym.

Większe kompleksy leśne występują tylko w południowej części gminy i wchodzi w skład Leśnego Kompleksu Promocyjnego "Lasy Rychtańskie".

Na terenie gminy wyróżnić należy 7 typów siedliskowych:

- **Bór mieszany Świeży (BMśw.)** – zajmuje 52 % ogólnej powierzchni lasów. Występuje na glebach lekkich głównie piaszczystych, posiadających niekiedy domieszki gliny i utworów pyłowych. Gatunkiem dominującym jest sosna, duży udział ma dąb. Podszycie stanowią: leszczyna, kruszyna, jarzębina i jałowiec. W runie występują: rókiet pospolity, siódmaczek leśny, kosmatka owłosiona, gajnik lśniący oraz paprocie. Około 100 ha powierzchni zajmuje sosna rychtańska (południowo – zachodnia część gminy) wyróżniona jako ekotyp. Znajduje się ona w krajowym rejestrze drzewostanów nasiennych i jest chroniona przed wyrębem.

- **Las mieszany wilgotny (Lmw)** – zajmuje 44,7 % powierzchni leśnej. Występuje na glebach o różnym składzie mechanicznym wytworzonym z piasków gliniastych lub glin piaszczystych. Gatunkiem panującym jest dąb. W domieszce znajduje się sosna. Rzadziej występuje świerk. Podszycie stanowią: leszczyna, trzmielina, kalina, jarzębina, kruszyna, suchodrzew i wilca jagoda. W runie oprócz traw występuje: konwalia majowa, konwalia dwulistna, poziomka, kosmatka owłosiona. Największe powierzchnie ten typ siedliskowy zajmuje w południowo o wschodniej części gminy.

- **Bór świeży (Bśw.)** – zajmuje 1,4 % terenów leśnych. Występuje na glebach lekkich, wykształconych z piasków słabogliniastych. Gatunkiem panującym jest sosna z domieszką brzozy. Na

terenach żyzniejszych występuje domieszka dębu i świerka. Podszyt jest słabo rozwinięty i dominuje w nim jałowiec i jarzębina. Runo jest ubogie, występuje borówka brusznica, wrzos i rokit pospolity.

- **Ols (Ol)** – stanowi zaledwie 0,8 % ogólnej powierzchni lasów w gminie. Zajmuje gleby torfowo – murszowe. Gatunkiem panującym jest olsza czarna z domieszka jesionu. Czasem spotyka się jako domieszkę brzozę omszoną i osikę. W podszybie występuje : wierzba, czeremcha, kruszyna i jarzębina. W runie występuje : pokrzywa zwyczajna, jakier rozłogowy, tojeść pospolita i śmiatek darniowy.

- **Las świeży (Lśw.)** – zajmuje tylko 0,5 % całej powierzchni leśnej. Występuje na glebach gliniastych lub gliniasto – piaszczystych. Gatunkiem panującym na tym siedlisku jest dąb. Podszybie jest urozmaicone i składa się z kruszyny, trzmieliny, kaliny, leszczyny, jarzębiny i bzu czarnego. Runo jest bardzo urozmaicone i składają się na nie głównie rośliny zielne.

- **Bór mieszany wilgotny (Bmw)** – zajmuje 0,3 % powierzchni leśnej. Występuje na piaskach i miejscach na murszach. W domieszce występuje brzoza i osika. W podszybie występuje kalina, kruszyna, trzmielina i leszczyna. Na runo składają się jeżyny, maliny, paprocie i rośliny zielne.

- **Las wilgotny (Lw)** – zajmuje 0,3 % powierzchni leśnej. Występuje na glebach lekkich, wytworzonych z piasków słabogliniastych. W składzie gatunkowym dominuje dąb i jesion. Miejscami występuje modrzew i świerk. Podszybie i runo podobne są w składzie do boru mieszanego wilgotnego.

Generalnie , należy stwierdzić, że gatunkiem panującym w lasach gminy Baranów jest sosna stanowiąca 82,6 % drzewostanu. Dość duży udział ma także dąb bezszypułkowy – 9,8 %, brzoza – 2,0 %.

Pozostałe gatunki mają niewielki udział : olsza – 0,9 %, świerk – 0,7 %, modrzew – 0,2 % oraz buczyna i jesion – 0,2 %.

Lasy gminy Baranów znajdują się w obszarze I stopnia zanieczyszczenia powietrza, określanego jako niskie.

Ważną rolę w systemie ekologicznym gminy, w większości wylesionej, pełni roślinność nieleśna. Są to zadrzewienia przydrożne i śródpolne. Te ostatnie tworzą pasy rozciągnięte wzdłuż cieków wodnych i budowane są głównie przez olszę czarną (*Alnus glutinosa*). Zbiorowiska nieleśne są biotopem wielu gatunków fauny nie występującej na terenach leśnych. Szczególną rolę odgrywają zbiorowiska łąkowe, torfowe i szuwarowe, zwłaszcza występujące w dolinie Niesobu (na północ i zachód od Baranowa i Grębanina).

Zadrzewienia przydrożne są ważnym elementem krajobrazu i mają swój udział w wychwytywaniu zanieczyszczeń.

Szczególnie bogate układy ekologiczne powstają wtedy, gdy łąki, zadrzewienia sąsiadują z terenami leśnymi. Mogą one pełnić wtedy funkcje korytarzy ekologicznych ułatwiających migrację fauny.

W świecie zwierząt na terenie gminy występują gatunki typowe dla Niżu Polskiego. Są to : jelen europejski, sarna, dzik, zając, lis, kuropatwa leśna, kuna domowa. W świecie amiofauny, poza pospolitymi wróblami, szpakami, jaskótkami i językami dość licznie występują kosy, sroki, turkawki, kuropatwy, bażanty, kaczki krzyżówki. Sporadycznie przechodzi przez ten teren łos.

3.2.8. Tereny chronione.

Gmina Baranów w dużej części znajduje się w zasięgu korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym wg sieci ECONET-PL. Od północnego wschodu sąsiaduje z obszarem chronionego krajobrazu "Dolina rzeki Prosný" ustanowionego

Rozporządzeniem Wojewody Kaliskiego nr 65 z dnia 20 grudnia 1996 roku w sprawie ustalenia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Prosnys” na terenie województwa kaliskiego i zasad korzystania z tego obszaru (Dz. Urz. Woj. Kaliskiego z 1997r., Nr 1 poz.1).

Na terenie gminy ochronie podlegają :

a) parki podworskie :

- wieś Donaborów – park o powierzchni 0,1 ha, powstał na początku obecnego stulecia. Drzewostan stanowią : akacje, dęby, graby, klony, sosny, świerki,
- wieś Grębanin – park przy pałacu o powierzchni 4,0 ha, obecnie znajduje się w administracji Zespołu Opieki Zdrowotnej w Kępnie (Szpital Rehabilitacyjny). Park powstał w końcu XIX w., jest parkiem krajobrazowo – naturalistycznym. Rosną tam akacje, magnolie, lipy, klony, świerk, topole oraz cis pospolity, kasztanowiec, modrzew, grab, jesion, wiąz. Park posiada inwentaryzację drzewostanu,
- wieś Jankowy – park podworski zabytkowy, o powierzchni 2,0 ha częściowo zdewastowany. Rosną tam : akacje, kasztany, lipy. W 1997 roku przeprowadzona została inwentaryzacja drzewostanu,
- wieś Mroczeń – park przy pałacu o powierzchni 3,5 ha. Drzewostan stanowią: akacje, graby, klony, jesiony, sosny, osiki, modrzewie. Obecnie park znajduje się w administracji Urzędu Gminy w Baranowie. W 2005r. przeprowadzona została inwentaryzacja drzewostanu.
- wieś Słupia pod Kępem – park pałacowy, zabytkowy w administracji Zespołu Szkół Rolniczych , pow. 5,0 ha. – obecnie w rękach prywatnych. Powstał w I połowie XIX wieku. Drzewostan stanowią : akacje, buki, graby, jesiony, sosny, osiki, modrzewie. ZSR posiada inwentaryzację drzewostanu,
- wieś Żurawiniec – zdewastowany park podworski.

b) pomniki przyrody:

- cis pospolity – znajduje się w parku podworskim w Grębaninie obwód pnia 150 cm, wysokość około 8 m.,
- dąb szypułkowy rosnący na prywatnej posesji p. Sikory w Mroczeniu (obwód pnia 420 cm, wysokość około 18m.)

3.2.9 Odpady.

Gospodarka odpadami w gminie jest uregulowana, mimo to istnieje dużo „dzikich” wysypisk wykorzystujących przeważnie wyrobiska po eksploatacji surowców, co zagraża czystości wód podziemnych , często śmieci odpady wywożone są nielegalnie i składowane w lasach czy rowach przydrożnych. Wdrażana jest przez gminę segregacja odpadów. Gmina również zajmuje się zaopatrywaniem mieszkańców w kubły na śmieci, obiekty, stanowiące własność komunalną gminy zaopatrzone zostały w kontenery, które są systematycznie opróżniane.

Na składowiska odpadów komunalnych w Donaborowie, trafia 98% odpadów komunalnych powstających na terenie gminy Baranów. Ilość odpadów przyjętych na składowisko sukcesywnie wzrasta, głównie za sprawą wzrostu wytwarzania odpadów w gospodarstwach domowych, jak i wzrostu ilości gospodarstw obsługiwanych przez firmę odbierającą odpady. W wyżej wymienionym zestawieniu wyraźnie widoczna jest zależność z której wynika, że wzrost zbieranych odpadów komunalnych odbieranych od indywidualnych gospodarstw domowych, powoduje spadek ilości odpadów składowanych na „dzikich wysypiskach”, przydrożnych rowach i lasach. Na terenie gminy Baranów liczba

gospodarstw objętych zbiórką odpadów komunalnych wynosi 98 %. Na terenie gminy Baranów prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów w systemie workowym. Firma zajmująca się zbiórką i segregacją odpadów komunalnych odbiera od mieszkańców objętych zbiórką posegregowane odpady w osobnych workach na szkło i tworzywa sztuczne. Za wywóz posegregowanych odpadów od mieszkańców nie pobiera się opłat. Zbiórką posegregowanych i segregacją nieposegregowanych odpadów komunalnych zajmuje się firma koncesjonowana.

3.3 Wnioski wynikające z diagnozy stanu środowiska przyrodniczego.

Z diagnozy stanu środowiska przyrodniczego gminy Baranów wynikają następujące wnioski :

a) walory gminy:

- położenie poza obszarem ekologicznego zagrożenia,
- rzeźba terenu nie stwarzająca problemów budowlanych,
- doliny rzeczne stanowiące lokalne ciągi wysokiej aktywności przyrodniczej (konieczność wyłączenia z zabudowy),
- dość duże kompleksy gleb chronionych pochodzenia mineralnego i organicznego,
- występowanie cennych przyrodniczo terenów nadających się do objęcia ochroną
- występowanie torfów w dolinie Niesobu, nadających się do wykorzystania głównie w postaci łąk,
- występowanie kruszywa naturalnego i ilów o zasobach umożliwiających ich eksploatację,
- położenie gminy w obszarze zbiorników wód podziemnych czwartorzędowych o zasobach umożliwiających zaopatrzenie całej gminy a także występowanie w północnej części gminy zbiornika wód podziemnych trzeciorzędowego i jurajskiego,
- korzystne warunki klimatyczne,
- zwodociągowanie gminy ,
- czynne ,gminne składowisko odpadów komunalnych w Donaborowie.
- położona na terenie Baranowa oczyszczalnia ścieków, wystarczająca do przejęcia ścieków z terenu całej gminy (korzysta z niej również m.Kępno).

b) zagrożenia :

- niski procent skanalizowania gminy i dużo nieszczelnych szamb,
- znaczne zanieczyszczenie wód powierzchniowych,
- niewłaściwe zagospodarowanie obszarów zasobowych wód podziemnych,
- okresowe wylewy rzeki Niesób,
- bardzo duże zanieczyszczenie gleby siarką (IV stopień zawartości),
- bardzo niska lesistość gminy – 11,3 %,
- dzikie wysypiska odpadów,
- niezrekultywowane wyrobiska poeksploatacyjne,
- zanieczyszczenia powietrza , w tym komunikacyjne.

Infrastruktura techniczna.

4.1. Uwagi ogólne

Na infrastrukturę techniczną gminy składają się obiekty sieciowe i urządzenia techniczne służące zaspokojeniu określonych zbiorowych potrzeb wspólnot lokalnych, a także niezbędne dla należytego funkcjonowania podmiotów gospodarczych.

Ze względu na społeczny, publicznie użytkowany charakter usług świadczonych przy pomocy infrastruktury technicznej, są one objęte szczególnym zainteresowaniem miejscowej społeczności oraz organów administracji publicznej. Wiele z nich o lokalnym charakterze należy do zadań własnych gminy. Zgodnie z ustawą o samorządzie terytorialnym są to w szczególności następujące usługi:

- zarządzanie drogami gminnymi,
- zaopatrzenie w wodę,
- usuwanie i oczyszczanie ścieków i odpadów komunalnych.

Inne usługi ze względu na swój ponad lokalny lub ogólnokrajowy charakter świadczone są przez wysoko specjalizowane podmioty. Są to obiekty :

- sieci dróg publicznych krajowych i powiatowych,
- sieci kolei PKP,
- krajowego systemu elektroenergetycznego,
- telekomunikacji,
- gazyfikacji przewodowej.

Wymienione usługi użyteczności publicznej stanowią podstawowe kryterium przydatności terenu dla rozwoju gospodarczego gminy. Ich dostępność może być szansą, a brak barierą rozwojową.

Zaspokojenie zbiorowych potrzeb przez gminę

W tym punkcie omówione zostaną zagadnienia rozbudowy infrastruktury technicznej o zasięgu lokalnym służącej zaspokojeniu zbiorowych potrzeb mieszkańców gminy.

Rodzaj zbiorowych potrzeb wspólnoty gminy, których zaspokojenie należy do zadań własnych gminy określony jest w art.7 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym.

W dalszej części opracowania dokonana zostanie syntetyczna ocena sytuacji w poszczególnych usługach związanych z infrastrukturą techniczną.

4.2.1. Zaopatrzenie w wodę

Na całość produkcji wody składają się 3 podstawowe fazy: ujęcie wody, uzdatnianie wody oraz dostarczanie wody odbiorcom.

Wszystkie wioski w gminie Baranów posiadają wodociągi komunalne produkujące wodę wyłącznie z ujęć podziemnych

Zasoby eksploatacyjne w kat. B wynoszą (wg decyzji Urzędu Wojewódzkiego w Kaliszu i Starosty Kępińskiego.

Baranów st. 1 i 1a	43 m ³ /h
Jankowy st. 3 i 4	72 m ³ /h

Grębanin st. 1 i 2

90 m³/h

Słupia st. 7

20,4 m³/h – ujęcie prywatne

Na terenie gminy czynne są jeszcze ujęcia w Słupi i Motelu w Baranowie o wydajności 480 m³/d i 360 m³/d. Z bilansu zapotrzebowania wody dla gminy wynika, że są to zasoby wystarczające.

Dane statystyczne za 2007rok :

- zużycie wody w gminie - 412.300 m³,
- ilość budynków podłączonych do sieci –1624
- zużycie wody w gospodarstwach domowych na 1 mieszkańca –54,15 m³/rok
- długość sieci wodociągowej rozdzielczej - 83,7 km

Dużym osiągnięciem gminy jest wybudowanie w latach 1990 – 1998 65,8 km sieci (oraz ujęcie wody w Baranowie) , podczas , gdy w latach 1945 – 1989 wybudowane jej 16 km.

4.2.2. Odprowadzanie ścieków i kanalizacja

Znacznie gorzej aniżeli zaopatrzenie w wodę, przedstawia się odprowadzanie ścieków. Na terenie Baranowa znajduje się mechaniczna oczyszczalnia ścieków , wybudowana w latach 70-tych jako inwestycja Skarbu Państwa dla potrzeb m.Kępna. Obecnie stanowi mienie komunalne gminy Baranów.

Z terenu gminy do oczyszczalni odprowadzane są ścieki komunalne z osiedla "Murator" w Baranowie starej części Baranowa , Grębanina i Mroczenia. Przepustowość istniejącej oczyszczalni – 8000 m³/h Dla potrzeb kompleksowego rozwiązania problemu kanalizacji wiejskich, Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Kaliszu z/s w Ostrowie Wlkp opracował w 1997 roku "Program kanalizacji wsi i budowy oczyszczalni ścieków na terenie gminy Baranów". Przedmiotem niniejszego opracowania jest przedstawienie docelowego rozwiązania systemu odprowadzania ścieków komunalnych wraz z określeniem metod ich oczyszczania oraz lokalizacji oczyszczalni ścieków dla poszczególnych wsi i grup wsi na terenie gminy Baranów. W programie wskazano również potrzeby i kierunki inwestowania w zakresie ochrony środowiska naturalnego.

Celem opracowania było podanie podstaw do sporządzenia wieloletniego planu inwestycyjnego w zakresie gospodarki ściekami.

Przewiduje się sukcesywną kanalizację miejscowości w gminie Baranów z odprowadzeniem ścieków do istniejącej oczyszczalni ścieków w Baranowie. Wg stanu na koniec 2007 r. wykonanych zostało 554 szt przykanalików, umożliwiających doprowadzenie kanalizacji sanitarnej do budynków.

4.2.3 Odprowadzanie wód deszczowych.

Wody opadowe z posesji odprowadzane są głównie powierzchniowo. Kanalizację deszczową posiadają tylko wsie sołectkie i to tylko przy głównych ciągach komunikacyjnych prowadzących przez wieś i to w następujących miejscowościach:

- Donaborów

- Jankowy
- Słupia p.Kępnem
- Grębanin,
- Mroczeń,
- Baranów,
- Łęka Mroczeńska.

Niepokojące jest odprowadzanie przez mieszkańców wsi ścieków bytowych do kanalizacji deszczowej. Mimo wielu starań podejmowanych przez lokalną władzę, efekt jest niewielki.

Przykładowe rozwiązanie problemu zastosowano po raz pierwszy w gminie na osiedlu "Murator" w Baranowie, gdzie w 1989 roku przystąpiono do budowy kanalizacji rozdzielczej (sanitarnej i deszczowej). Również nowe działania inwestycyjne w Baranowie stosują się do tego rozwiązania.

4.2.4 Zbieranie odpadów komunalnych.

Stan tej dziedziny działalności gminnej jest w dużym stopniu jeszcze niezadowalający.

Zbieranie odpadów z poszczególnych posesji jest działalnością skomercjalizowaną i prowadzone jest jako działalność gospodarcza przez różne podmioty, ale najczęściej mieszkańcy na własną rękę pozbywają się śmieci paląc je lub wywożąc do okolicznych lasów, rowów czy zagłębień poeksploatacyjnych.

Na obszarze gminy Baranów, odpady komunalne gromadzone są zarówno w workach foliowych jak i różnego typu pojemnikach, natomiast mieszkańcy bloków i niektórych budynków komunalnych, wielorodzinnych, oraz w obiektach użyteczności publicznej odpady gromadzone są w kontenerach. System zbierania odpadów funkcjonujący w gminie Baranów działa w następujący sposób. Mieszkańcy gminy posiadają umowy cywilno-prawne z Wójtem Gminy na wywóz odpadów.

4.2.5.Drogi gminne.

Drogi gminne stanowią uzupełnienie sieci dróg układu podstawowego, ułatwiają połączenie między sołectwami oraz dojazdy do pól, łąk, pastwisk i lasów.

4.3. Zaspokojenie zbiorowych potrzeb ludności przez organizacje i podmioty gospodarcze pozagminne.

Przez specjalistyczne podmioty zarządzające sieciami infrastruktury technicznej o zasięgu regionalnym lub krajowym są zaspokajane takie potrzeby ludności i gospodarki jak : przemieszczanie się i transport drogami kołowymi i kolejowymi, zaopatrzenie w energię elektryczną, zaopatrzenie w gaz siecią gazową, usługi telekomunikacyjne.

Usługi te mogą być świadczone pod warunkiem wybudowania niezbędnych sieci i urządzeń technicznych na terenie gminy, łączących się z sieciami i systemami krajowymi.

Nie zawsze podmioty zarządzające tą grupą infrastruktury są w stanie, stosownie do potrzeb lokalnych wspólnot, wybudować niezbędne elementy infrastrukturalne. Stąd coraz częstsze są przypadki podejmowania wspólnych inwestycji z innymi gminami, szczególnie dla wybudowania odcinków gazociągów, lokalnej sieci telekomunikacyjnej, central telefonicznych, stacji transformatorów, linii energetycznych itd. Przykładem takim była wspólna inwestycja z

inicjatywy Wójta gminy Baranów - budowa na terenie gminy Baranów gazociągu wysokiego ciśnienia ze stacją redukcyjną w Grębaninie wspólnie z Miastem i Gminą Kępno oraz Miastem i Gminą Wieruszów. Dzięki tej inwestycji możliwa jest budowa sieci gazowniczej na terenie gminy Baranów, drugostronne zasilanie Kępna oraz przesyłanie gazu do Wieruszowa.

4.3.1. Sieć dróg publicznych.

Drogi publiczne - zarządzanie nimi, planowanie i finansowanie: budowy, modernizacji, utrzymania (roboty remontowo-konserwacyjne, odśnieżanie), ochrony (zapobieganie ich niewłaściwemu użytkowaniu) - regulowane jest ustawą z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (ze zmianami). Ustawa ta dzieli drogi publiczne na kategorie ze względu na funkcje w sieci drogowej, ustalając jednocześnie organ administracji publicznej właściwy dla zarządzania poszczególnymi kategoriami.

Kategoriami dróg publicznych są:

- drogi krajowe,
- drogi gminne,
- drogi powiatowe,
- drogi zakładowe.

Przez gminę Baranów przebiegają drogi krajowe:

- droga nr 11 -Poznań – Katowice,
- droga nr 39 - Kępno – Brzeg,

oraz drogi powiatowe :

- Baranów – Mroczeń – Brzeg,
- Baranów – Jankowy – Donaborów – Biadaszki,
- Jankowy – Słupia p.Kępnem,
- Mroczeń – Grębanin – Ślizów,
- Mroczeń – Łęka Mroczeńska – Żurawiniec – Nosale,
- Mroczeń – Joanka – Słupia p.Kępnem,
- Młynarka – Piaski,
- Donaborów - Świba

Przebieg sieci dróg krajowych i powiatowych – mapa zał .nr

4.3.2. Sieć kolejowa

Przez gminę Baranów przebiega linia kolejowa Poznań – Katowice – dwutorowa zelektryfikowana. Do niedawna czynna była linia kolejowa o znaczeniu lokalnym Kępno – Namysłów ze stacją kolejową w Mroczeniu. Z uwagi na systematyczny spadek przewozów osób i ładunków linia ta stała nierentowna. W efekcie przewozy zawieszono.

Znaczenie przewozów kolejowych towarowych znacznie zmalała ze względu konkurencyjność ciężarowego transportu samochodowego, który jest po prostu tańszy, ale przyczynił się do postępującej dewastacji dróg i zmniejszenia

komfortu jazdy. Powstałe na drogach głębokie koleiny spowodowane ciężkim transportem (zwłaszcza dotyczy do przewozu węgla ze Śląska), przyczyniają się również do zwiększenia liczby wypadków drogowych.

4.3.3. Komunikacja zbiorowa

Podstawowymi środkami komunikacji zbiorowej są autobusy PKS oddziału ostrowskiego w Kępnie. Dworzec PKS znajduje się w Kępnie. Centralny przystanek zlokalizowany jest na placu przeddworcowym przy ul. Broniewskiego w Kępnie. Przystanki autobusowe znajdują się w każdej wsi. Czas pieszego dojścia do przystanków PKS dla większości mieszkańców gminy nie przekracza 15 minut. Osiągalność przystanków PKS przez mieszkańców najbardziej oddalonych osad mieści się w granicach do 30 min. (około 2 km – Lipka, Młynarka).

4.3.4. Obiekty i placówki zaplecza technicznego motoryzacji.

Na terenie gminy zlokalizowana jest jedna stacja benzynowa prywatna p. Jerzego Stempina przy drodze krajowej nr 43 11 w Baranowie. Na terenie stacji znajduje się również bar szybkiej obsługi, motel (55 miejsc noclegowych) z restauracją oraz parkingiem. Obiekty te dostępne są całą dobę. Przy drodze tej znajduje się także bar szybkiej obsługi z parkingiem wł. P. Wołoskiego (w Słupi p. Kępnem). Przy drodze krajowej nr 453 39 w Mroczeniu czynna jest restauracja z parkingiem. Na terenie gminy istnieją zakłady rzemieślnicze branży motoryzacyjnej oraz szrot. W Baranowie i Mroczeniu istnieją także dwie stacje LPG. Na terenie gminy funkcjonują ponadto warsztaty samochodowe i zakłady branży motoryzacyjnej oraz złomowisko samochodów.

Drogi rowerowe:

Gmina Baranów w chwili obecnej nie posiada dróg rowerowych, planuje się ich budowę wzdłuż ciągu drogi krajowej nr 39 Kępno-Brzeg oraz drogi powiatowej nr 13531 Baranów-Donaborów. Ponadto wyznaczono trasę dróg rowerowych po drogach bocznych z małym natężeniem ruchu samochodowego w bezpośrednim sąsiedztwie z terenami przyrodniczymi oraz żółtym szlakiem turystycznym i traktem napoleońskim. Takie usytuowanie tras rowerowych przyczyniłoby się do podniesienia naturalnych walorów ekologicznych oraz turystycznych naszego regionu. Docelowo po roku 2007 zaznaczone wyżej ścieżki stałyby się naturalną częścią planowanej rowerowej trasy transwielkopolskiej.

4.3.5. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Zaopatrzeniem gminy w energię elektryczną zajmuje się Koncern Energetyczny ENERGA S.A. Oddział w Kaliszu, który potrzebną moc kupuje od Polskich Sieci Energetycznych S.A., Zakładu Elektrociepłowni Kalisz – Piwonice oraz z elektrociepłowni działających sezonowo przy cukrowniach w Witaszyczach, Zbiersku i Zdunach. Linie energetyczne na terenie gminy eksploatowane są przez Rejonowy Zakład Energetyczny w Kępnie.

Obszar gminy Baranów zasilany jest w energię elektryczną bezpośrednio z linii średniego napięcia (SN) relacji: Kępno–Trzcinica oraz Kępno–Kostów, za pośrednictwem stacji transformatorowych SN/nn oraz sieci napowietrznej i kablowej niskiego napięcia (nn). Przez obszar gminy przebiegają ponadto tranzytowo linie wysokiego napięcia (WN) relacji: Kępno–Kostów i Kępno–Wieruszów, wpinając główne punkty zasilające (GPZ) w miejscowościach jw. do krajowego systemu elektroenergetycznego.

Dla linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia wskazane jest ustanowienie obszarów oddziaływania. Wynoszą one dla linii 110 kV – 30m (po 15,0 m od osi linii w obu kierunkach), dla linii 15kV – 10,0m (po 5,0 m od osi linii w obu kierunkach). W obszarze tym zabrania się lokalizować budynki mieszkalne i budynki wymagające szczególnej ochrony przed działaniem pól elektrycznych, a zwłaszcza szpitale, internaty, żłobki przedszkola itp., dopuszcza się natomiast okresowe przebywanie ludzi związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, turystycznej, rekreacyjnej itp.

System elektroenergetyczny znajdujący się na obszarze gminy złożony jest z następujących elementów:

Linie 110 kV (WN) sieci rozdzielczej: -GPZ Kępno – GPZ Kostów -GPZ Kępno – GPZ Wieruszów

Linie 15 kV (SN) bezpośredniego zasilania: - GPZ Kępno - GPZ Kostów (L = 44 205 m) -GPZ Kępno – Rozdz. Trzcinica (L = 21 718 m)

Przedstawione powyżej linie, dzięki możliwości „zamknięcia” pierścieni liniami na innych kierunkach, dają gminie dużą pewność zasilania. Obszar gminy Baranów objęty zmianą studium w części dotyczącej wsi: Donaborów, Jankowy, Słupia pod Kępnem oraz fragmentu wsi Baranów zasilany jest przede wszystkim z linii magistralnej SN 15kV relacji GPZ Kępno–GPZ Kostów. Przewiduje się budowę elektroenergetycznej stacji transformatorowej GPZ Kępno Wschód 110/15kV, przewidywany termin realizacji 2008-210. W gminie zlokalizowanych jest również 74 stacji transformatorowych 15/0,4 kV. Stacje posiadają transformatory o mocach od 25 kVA do 630 kVA. Na terenie gminy Baranów funkcjonuje 18 abonenckich stacji transformatorowych SN/nn.

Stan techniczny oraz pewność pracy sieci SN i NN na obszarze gminy należy uznać za dobry. Stosunkowo niewielki stopień wykorzystania mocy zainstalowanej transformatorów gwarantują aktualnie odpowiedni poziom zasilania odbiorców i samowystarczalność gminy. Koncern Energetyczny ENERGA S.A. Oddział w Kaliszu zamierza nadać w miarę posiadanych środków dążyć do utrzymania należytego stanu sieci i urządzeń. Dalsza przebudowa i rozbudowa (jak deklaruje Koncern Energetyczny ENERGA S.A. Oddział w Kaliszu) następować będzie zgodnie z potrzebami rozwojowymi gminy.

Charakterystyka odbiorców energii elektrycznej na terenie gminy Baranów

Rodzaje i ilość odbiorców:

Lp.	Rodzaje odbiorców	Ilość odbiorców		Uwagi
		[szt.]	[%]	
1.	Gospodarstwa domowe	1 036	48,5	
2.	Odbiory przemysłowe	346	16,2	
3.	Szkoły, urzędy, gospodarstwa rolne, place budów	753	35,3	
	RAZEM:	2 135	100,0	w tym 8 stacji abonenckich

4.3.6. Zaopatrzenie w gaz

Usługi w zakresie zaopatrzenia w gaz przewodowy, tj. dostarczany siecią gazową do odbiorców, realizuje jednostka organizacyjna ogólnokrajowego przedsiębiorstwa państwowego użyteczności publicznej o nazwie: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo w Warszawie, Wielkopolskie Okręgowe Zakłady Gazownicze w Poznaniu, Wielkopolska Spółka Gazownictwa Oddział Gazowniczy w Kaliszu. Zakład ten jest właścicielem sieci i urządzeń technicznych niezbędnych do przesyłu gazu, zmiany ciśnienia i rozdzielania.

Gmina Baranów posiada opracowania programowe gazyfikacji gminy z 1995 roku autorstwa Biura Projektów Gazownictwa "GAZOPROJEKT" z Wrocławia.

Wielkopolska Spółka Gazownictwa Oddział Gazowniczy w Kaliszu z siedzibą przy ulicy Makowskiej 9, którego Oddział w Kępnie przy ulicy Granicznej 6 prowadzi bezpośrednio na obszarze gminy działalność w gospodarczą w zakresie przesyłania, dystrybucji i obrotu paliwem gazowym zgodnie z przepisami. Bezpośrednimi punktami zasilania są stacje gazowe: stacja redukcyjno – pomiarowa I stopnia w Mroczeniu–Borównie oraz II stopnia w Kępnie. Ze stacji I stopnia biegnie gazociąg średniego ciśnienia mogący zasilać odbiorców północnego Mroczenia i zasilający wieś Baranów. Do zachodniego obrzeża wsi Baranów doprowadzony jest również gaz ziemny rurociągiem niskiego ciśnienia ze SRP II stopnia w Kępnie. Z tej samej stacji w Kępnie, inną trasą, zasilany jest północny obszar wsi Baranów – osiedle „Murator”.

Zachodnią częścią gminy biegnie tranzytowo gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Odolanów–Komorzno (017 EG), z odgałęzieniem gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 200 relacji Baranów- Wieruszów-Czastary w północnej części sołectwa Żurawiniec, przez sołectwa Słupia, Jankowy i Donaborów, w kierunku Wieruszowa (022 EG/A90). Rurociągi wysokiego ciśnienia znajdują się w pasie strefy bezpieczeństwa zgodnie z przepisami. Maksymalna odległość podstawowa przy lokalizowaniu obiektów budowlanych względem gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 200 relacji Baranów- Wieruszów-Czastary wynosi 35,0 m od gazociągu, natomiast od gazociągu relacji Odolanów – Komorzno 65,0 m (gazociąg poza opracowaną zmianą studium). W przypadku jakichkolwiek planów lokalizacji obiektów budowlanych w odległości mniejszej niż 35,0 m od gazociągu w/c Dn200 oraz 65,0 m od gazociągu w/c Dn 500 zachodzi konieczność uzgodnienia wszelkich zbliżeń, kolizji oraz ingerencji w w/w odległości w Oddziale w Poznaniu oraz konieczność ścisłego nadzoru przedstawiciela Oddziału na d pracami budowlanymi w strefie.

Zaopatrzenie w gaz ziemny E/GZ-50/ jest możliwe z sieci gazociągowej średniego ciśnienia. Przyłączenie nowych odbiorców do sieci gazowej odbywać się będzie na zasadach zawartych w obowiązujących przepisach po każdorazowym uzgodnieniu z dostawcą gazu i będzie zależało od szczególnych warunków technicznych i ekonomicznych uzasadniających rozbudowę sieci gazowej średniego ciśnienia. Łączna długość sieci średniego i niskiego ciśnienia na terenie gminy wynosi około 9195m w tym średniego 6055m i niskiego ciśnienia 3138m. Stan techniczny systemu gazowniczego jest dobry, co zapewnia odbiorcom dużą pewność dostawy gazu.

Charakterystyka odbiorców gazu ziemnego w gminie stan na 31.07.2006 r.:

Lp.	Rodzaj lub charakter odbiorcy	Ilość odbiorców [szt]
1.	Gospodarstwa domowe	241

2.	Odbiorcy rolno-przemysłowi	9
3.	Inni (szkoły, urzędy itp.)	6
	RAZEM:	256

4.3.7. Telekomunikacja

Usługi telekomunikacyjne świadczy głównie organizacja gospodarcza jaką jest Telekomunikacja Polska S.A. - Zakład Telekomunikacji w Kaliszu, Rejon Telekomunikacji w Kępnie. Mimo istnienia niewątpliwego monopolisty jakim jest Telekomunikacja Polska S.A. pojawia się możliwość świadczenia usług telekomunikacyjnych przez inne podmioty gospodarcze. Zgodnie z ustawą z dnia 23 listopada 1990r. o łączności, usługi w zakresie łączności mogą być świadczone po uzyskaniu koncesji lub zezwoleń.

4.4. Wnioski z diagnozy.

- rozwój sieci infrastruktury technicznej wymaga podjęcia specjalistycznych prac programowych w oparciu o Studium, dla określenia kierunków, kolejności i etapów rozwojowych sieci oraz obiektów,
- zły stan czystości wód rzek i cieków i związana z tym polityka ekologiczna na samorządzie gminnym spoczywa podejmowanie działań na rzecz budowy kanalizacji na wsiach,
- celowym jest połączenie wysiłków gmin i zakładów przemysłowych na rzecz wspólnego finansowania przedsięwzięć unieszkodliwiania ścieków komunalnych i przemysłowych,
- mimo dobrze rozwiniętej sieci dróg publicznych, pilne stają się rozwiązania poprawiające płynność ruchu i zmniejszające uciążliwość dla mieszkańców, poprzez realizację obejścia Baranowa w ciągu drogi krajowej nr 43 11, oraz wykonanie poszerzenia dróg w miejscach zjazdu do wsi Baranów i Słupia p.K.,
- niezbędną modernizację i wymianę sieci elektroenergetycznych należy skorelować tak, aby z odpowiednim wyprzedzeniem uzyskać niezbędne warunki zasilania w energię elektryczną dla potencjalnych inwestorów gospodarczych,,
- rozwój gazownictwa to rozwój sieci i urządzeń gazyfikacji przewodowej.

Infrastruktura społeczna

Oświata.

W 1996 roku ukazała się pierwsza publikacja dotycząca szkolnictwa na terenie gminy pt. "Dzieje oświaty w gminie Baranów" opracowana zespołowo przez Mirosławę Malinowską, Jana Sarnowskiego i Mirosława Sokołowskiego. Poniżej zawarte informacje będą więc odnosiły się do dnia dzisiejszego, będą również uzupełnieniem tamtego opracowania o lata 1996-2007. Obecnie na terenie gminy istnieje 5 szkół podstawowych stanowiących własność gminy Baranów:

- Zespół Szkół w Baranowie tworzy Szkoła Podstawowa i Publiczne Przedszkole Samorządowe. Budynek szkolny wybudowany w latach 1990 -1996 (w skład wchodzi 6 sal lekcyjnych, pracownia komputerowa- 8 komputerów) oraz pomieszczenia przedszkola – 2 sale i stołówka z zapleczem kuchennym. Uczniowie korzystają z sali Domu Ludowego zaadaptowanej na salę gimnastyczną.

- Szkoła Podstawowa w Słupi p. Kępnem, pochodząca z 1883 roku (dzieci uczą się obecnie w 3 oddalonych od siebie budynkach, z czego 2 obiekty zostały tymczasowo przystosowane do zajęć lekcyjnych), Szkoła obecnie mieści się w dwóch budynkach: jeden z 1883 r. po gruntownym remoncie, drugi nowy oddany częściowo do użytku we wrześniu 2002 r.
- Gimnazjum w Mroczeniu mieści się w budynku pałacowym z XIX w. Obecnie budynek gruntownie wyremontowany, mieści się w nim 12 sal lekcyjnych, 2 pracownie komputerowe – 26 komputerów. W 2007 r. oddana została do użytkowania sala gimnastyczna z zapleczem, wybudowana na terenie parku przy gimnazjum.
- Zespół Szkół w Donaborowie tworzy Szkoła Podstawowa, Publiczne Przedszkole Samorządowe w Donaborowie. Budynek szkolny wybudowany w latach 60-tych. Publiczne Przedszkole Samorządowe w Donaborowie wybudowane w 2006 r.
- Szkoła Podstawowa w Grębaninie – dwa budynki oddalone od siebie, pochodzące z 1814 i 1856 roku,
- najstarsza obecnie szkoła w gminie, pochodząca z 1810 roku. Zespół Szkół w Łęce Mroczeńskiej tworzy Szkoła Podstawowa w Łęce Mroczeńskiej i Publiczne Przedszkole Samorządowe w Mroczeniu. Szkoła Podstawowa mieści się w dwóch budynkach: jeden oddany do użytku w 1999 r., drugi gruntownie wyremontowany, oddany do użytku w 2002 r. Obecnie posiada 13 sal lekcyjnych, pracownię komputerową, stołówkę i holl. Publiczne Przedszkole Samorządowe w Mroczeniu to przedszkole 8-godzinne.

Rok 1990 był bardzo znaczący dla oświaty w gminie, gdyż podjęte zostały ważne decyzje odnośnie budowy nowych szkół, gdyż zastana przez nowy samorząd baza oświatowa była w opłakanym stanie: stare, zniszczone budynki, brak sanitariatów w budynkach, sal gimnastycznych, boisk sportowych.

Na podstawie ustawy z 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym gmina uzyskała osobowość prawną i samodzielność w podejmowaniu decyzji, ograniczoną jednak zależnością od Kuratorium Oświaty i Wychowania w Kaliszu. Często jednak nagabywanie i częste wizyty w Kuratorium zaowocowały zgodą kuratora na budowę nowej szkoły w Baranowie i Łęce Mroczeńskiej a później w Słupi p.Kępnem.

Należy podkreślić, że było to możliwe głównie dlatego, że pomyślano wcześniej o aktualizacji planu zagospodarowania przestrzennego gminy i uzyskaniu zgody na przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze (w Słupi p.Kępnem i Łęce Mroczeńskiej).

Ostatecznie w Baranowie oddano do użytku szkołę w 1996r., w Łęce Mroczeńskiej oddano do użytku szkołę w sierpniu 1999 r (inwestycję rozpoczęto jesienią 1995r.), W 1998 r. rozpoczęto budowę szkoły z salą gimnastyczną w Słupi p. Kępnem.

Z innych, ważniejszych inwestycji szkolnych to:

- rozbudowa Szkoły Podstawowej w Donaborowie o sanitariaty(1998r.),

- uzyskanie dodatkowych pomieszczeń szkolnych w Grębaninie poprzez adaptację strychu, sanitariatów w budynku szkolnym (1997r.),
- uzyskanie dodatkowo 2 izb lekcyjnych w szkole w Baranowie, zaadaptowanych z świetlicy OSP (1997r.),
- wygospodarowanie pomieszczeń na strychu w szkole w Słupi p. Kępnem,
- adaptacja sal domów ludowych na sale gimnastyczne w Baranowie i Słupi p. Kępnem.

Na terenie gminy istnieje także Zespół Szkół Rolniczych, podległy obecnie Starostwu Powiatowemu, poprzednio Ministerstwu Rolnictwa. Znaczenia oświaty i wychowania w polityce społeczno - gospodarczej nie sposób przecenić. Jakość i treść nauczania oraz sposób oddziaływania, poprzez wychowanie, na proces kształcenia osobowości dzieci i młodzieży ma często podstawowe znaczenie w ich późniejszych postawach życiowych, w tym ich aktywności zawodowej, gospodarczej i społecznej.

Służba zdrowia i opieka społeczna.

Na terenie gminy działają dwa ośrodki zdrowia tj.

a) Ośrodek Zdrowia w Mroczeniu

Ilość zatrudnionych lekarzy:

- 1 lekarz ogólny,
- 1 lekarz stomatolog
- 1 lekarz ginekolog (1 raz w tygodniu),

Liczba pielęgniarek - 2

b) Ośrodek Zdrowia w Słupi pod Kępnem

Ilość zatrudnionych lekarzy :

- 1 lekarz ogólny,
- 1 lekarz stomatolog

Liczba pielęgniarek - 2

Szpital Lecznico - Rehabilitacyjny w Grębaninie (zamiejscowy oddział Zespołu Opieki Zdrowotnej w Kępnie):

- ilość lekarzy: 2
- liczba pielęgniarek –
- liczba rehabilitantów

Opieka Społeczna:

- Ośrodek Pomocy Społecznej w Baranowie,
- pomoc p. Romana Trillera z Paderborn w Niemczech,
- Dom Pomocy im. br. Alberta,
- Gminne Koło PCK,
- Maltańska Służba Medyczna – Pomoc Maltańska przy współpracy z Fundacją Friedrich-Mulka Stiftung,

Malteser Hilfsdienst i niemieckim Caritasem z Paderborn w Niemczech.

Pomoc Społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa mające na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia.

Pomoc Społeczna w gminie zorganizowana jest według zasad i w trybie uregulowanym ustawą. Ustawa ta określa zadania z zakresu pomocy społecznej: własne gminy, o charakterze obowiązkowym, zlecone gminom.

Na terenie gminy działalnością z tego zakresu zajmuje się Ośrodek Pomocy Społecznej, działający przy Urzędzie Gminy w Baranowie zatrudniający trzy osoby. Zadania pomocy społecznej finansowane są z budżetu państwa - 60 % wydatków i z budżetu gmin - 40 % wydatków.

Ośrodki te realizują świadczenia pomocy społecznej zaliczane do tzw. pomocy środowiskowej. Formy tej pomocy to w szczególności: niezbędne ubrania, usługi opiekuńcze, pomoc finansowa na pokrycie wydatków na świadczenia lecznicze, świadczenia pieniężne - zasiłek finansowy stały, okresowy, celowy, dodatki mieszkaniowe. Ośrodek pomocy społecznej wykonuje zadania zlecone gminie zgodnie z ustaleniami przekazanymi przez wojewodę, realizuje również zadania własne gmin w zakresie pomocy społecznej, zgodnie z ustaleniami Rady Gminy.

Pomoc środowiskową wspiera Dzienny Dom Pomocy Towarzystwo im. Brata Alberta w Kępnie.

Na terenie gminy działa również Komisja dla Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych przyjmuje się w celu podjęcia działań zmierzających do ograniczenia spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożycia, inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania napojów alkoholowych, działanie na rzecz trzeźwości w miejscu pracy, przeciwdziałanie powstawaniu i usuwanie następstw nadużycia alkoholu, a także wspieranie wszelkiej działalności w tym zakresie.

5.3. Kultura i religia

Najważniejszą funkcję kulturotwórczą pełni szkolnictwo, organizując imprezy okolicznościowe, wieczornice, rocznice, głównie na terenie szkół. W ostatnim dziesięcioleciu aktywnie włączył się Urząd Gminy z Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego w Baranowie a także Ochotnicza Straż Pożarna, koła gospodyń wiejskich organizując różne imprezy dla mieszkańców gminy, jak :

- "słupski karp"
- spotkania opłatkowe i wielkanocne z mieszkańcami gminy,
- dożynki,
- spotkania małżeństw z okazji wieloletniego pożycia,
- dni Baranowa,
- od 2006r. na gruntach gminnych przyległych do osiedla MURATOR odbywają się zawody organizowane przez miłośników koni przy wsparciu gminy,
- corocznie w motelu p.Jerzego Stempina w Baranowie organizowany jest bal mistrzów sportu o zasięgu regionalnym.

Działalność wydawnicza i radiowa:

- Radio SUD - działalność prywatnej rozgłośni pan Jerzego Stempina z Jankowych.
- Wydawnictwa:
 - o "Dzieje oświaty" - J.Sarnowski, M.Malinowska, M.Sokołowski wyd.przez "Tygodnik Kępiński" w 1996r.
 - o Kronika Parafialna Baranowska - Ks. Pawła Władysława Fabisza – reprint wydano metoda kserokopii w UG w Baranowie,
 - o "Powiat Kępiński" - Ks. Józefa Janiszewskiego – reprint wykonano metodą kserokopii w UG w Baranowie
 - o "Kronika Dekanalna Kępińska" - Ks. Pawła Władysława Fabisza wyd. jak wyżej
- Włączenie się straży do działalności kulturalnych przez podmioty gospodarcze.
- Plenery malarskie.

Pierwszy plener malarski odbył się w 1990 roku w Słupi p.Kępem w Zespole Szkół Rolniczych z inicjatywy i staraniem wójta – p. Jana Sarnowskiego i P. Mirosławy Malinowskiej, sponsorowany przez rzemieślników.

Ogółem do 2007r. roku odbyło się 19 plenerów z udziałem głównie malarzy profesjonalnych. Dwa plenery : w 1991 i 1992 zorganizowane były dla studentów Uniwersytetu im.A.Mickiewicza w Poznaniu Wydz.Artystyczno – Pedagogiczny w Kaliszu

Organizatorami plenerów jest Urząd Gminy w Baranowie oraz Towarzystwo Rozwoju Gminy Baranów.

Religia

Mieszkańcy gminy Baranów są wyznania rzymsko – katolickiego.

Na terenie gminy istnieją kościoły :

- a) Baranów – kościół parafialny pod wezwaniem św. Andrzeja i św. Wawrzyńca- drewniany, kryty gontem, kaplica p/w Najświętszego Serca Pana Jezusa,
- b) Donaborów – kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina z 1614r., przebudowany w 1928r. zabytkowe organy, drewniany, kryty gontem (od 1995 roku pokryty blachą miedzianą),
- c) Grębanin – kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny Niepokalanie Poczętej z XVII w., drewniany, konstrukcji zrębowej, kryty gontem,
- d) Słupia p.Kępem – kościół parafialny pod wezwaniem Wszystkich Świętych z 1869 roku, murowany, kryty dachówką,
- e) Mroczeń – kaplica z domem przedpogrzebowym z 1989 roku
- f) Grębanin – kaplica z pomieszczeniami wielofunkcyjnymi (chłodnia- przechowalnia zwłok, biblioteka, sala katechetyczna),
- g) Donaborów – dom przedpogrzebowy z kaplicą wybudowany w 1994 roku.
- h) W trakcie budowy jest kościół pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego na osiedlu MURATOR w Baranowie.

Cmentarze :

Na terenie gminy występują jedynie cmentarze parafialne:

- a) Baranów

- b) Donaborów (przy kościele)
- c) Grębanin
- d) Słupia p.Kępnem
- e) Mroczeń

W obecnym planie zagospodarowania przestrzennego rezerwuje się teren na powiększenie cmentarza w Grębaninie i Mroczeniu, pozostałe cmentarze posiadają rezerwy terenów.

Sport i rekreacja

Działające na terenie gminy zespoły sportowe :

- LIGNOMAT - Jankowy,
- ludowe zespoły sportowe,
- sport szkolny.
- Uczniowski Klub Sportowy KAMYK przy Szkole Podstawowej w Grębaninie,
- Uczniowski Klub Sportowy PIONIER przy Szkole Podstawowej w Baranowie,
- Uczniowski Klub Sportowy ORLIK przy Gimnazjum w Mroczeniu.

Rozwój kultury fizycznej stanowi ważny element życia społecznego. Dziedzina ta doczekała się kompleksowego unormowania prawnego w ustawie z dn. 18 stycznia 1996 r.

o kulturze fizycznej, a także ustawę o samorządzie gminnym. Władze gminy tworzą warunki prawnie - organizacyjne oraz ekonomiczne dla rozwoju kultury fizycznej.

Na terenie gminy znajduje się:

- 1 kryta pływalnia w Słupi p. Kępnem przy ZSR,
- 1 hala sportowa przy ZSR w Słupi,
- 1 stadion sportowy w Jankowach (1000 miejsc na widowni)
- 6 boisk:
 - Mroczeń – boisko piłkarskie (500 miejsc na widowni)
 - Słupia p.Kępnem – boisko piłkarskie (miejsca stojące),
 - Grębanin – boisko piłkarskie (miejsca stojące),
 - Baranów – boisko piłkarskie (miejsca stojące)
 - boiska szkolne (Jankowy, Mroczeń)
 - 1 kort tenisowy (w Słupi p.Kępnem)
 - boisko sportowe ze sztuczną murawą na osiedlu MURATOR w Baranowie (oddane do użytkowania w 2007 roku)

Utrzymanie i modernizacja istniejącej infrastruktury sportowej leży w gestii władz lokalnych, klubów.

Z uwagi na szczupłość środków z budżetu, rozwój bazy w znacznej mierze uzależniony jest od finansowego wsparcia, utrzymania i rozbudowy obiektów sportowych przez ministerstwo sportu oraz kapitał prywatny.

5.5 Wnioski z diagnozy

- konieczne wydaje się utrzymanie dotychczasowej liczby ośrodków zdrowia dbając jednocześnie o lepsze wyposażenie obiektów,
- pilnym zadaniem jest prowadzenie dalszych inwestycji szkolnych w ramach posiadanych środków finansowych,
- samodzielność gminy stała się efektywnym stymulatorem działalności kulturalnej promującej naszą gminę (plenery malarskie),
- pozytywnym zjawiskiem jest włączenie się podmiotów gospodarczych w realizację różnych form działalności kulturalnej z korzyścią dla obu stron,
- coraz większe znaczenie, szczególnie w sporcie wyczynowym i profesjonalnym ma wsparcie finansowe ze strony podmiotów i środowisk gospodarczych,
- ważną rolę w wychowaniu fizycznym dzieci i młodzieży szkolnej spełnia zaplecze sportowe (sale gimnastyczne, boiska sportowe), których na terenie gminy jest niewystarczająca ilość,

6. Stan istniejący w kontekście ochrony i wykorzystania dziedzictwa kulturowego

6.1. Program szczegółowy ochrony dotyczący poszczególnych miejscowości obejmuje przede wszystkim:

1. cechy rozplanowania - kompozycję układu przestrzennego o wartościach historycznych i urbanistycznych;
2. strukturę zagospodarowania przestrzennego i jego elementów jak: zabudowania, dominanty architektoniczne, ciek i zbiorniki wodne, zespoły parkowo ogrodowe, cmentarze
3. grupy starodrzewu towarzyszące zespołom architektonicznym lub współkomponujące krajobraz osady;
4. zabytkowe budynki, inne budowle noszące cechy stylowej kompozycji architektonicznej;
5. zabudowania o cechach tradycyjnych i regionalnych, np. obserwowany w formie zabudowy (nie zawsze określanych jako zabytkowe), zastosowań materiałowych, rozwiązań technicznych, itp.;
6. budynki bez cech stylowych, ale o wartościach historycznych, przestrzennych lub posiadające interesujące cechy konstrukcyjne kwalifikujące je do zabytków techniki;
7. elementy małej architektury, pomniki, figury, kapliczki, krzyże przydrożne akcentujące układ przestrzenny lub związane z historią i tradycjami miejscowości;
8. inne elementy zagospodarowania funkcjonalno-przestrzennego jak ogrodzenia, bramy, furty lub charakterystyczne urządzenia zespołów folwarcznych, dworskich, gospodarczych, itp.
9. Ochronie krajobrazu dodatkowo sprzyjać będzie kształtowanie nowej architektury z uznaniem cech materiałowych, gabarytowych i formalnych w nawiązaniu do lokalnych tradycji budownictwa regionalnego.

6.2. Wytyczne konserwatorskie

Wytyczne ogólne

6.2.1. Wytyczne konserwatorskie do ochrony walorów krajobrazowo-kulturowych gminy

W rozwoju przestrzennym należy kierować się następującymi zasadami:

1. utrwalenie dotychczasowej formy przestrzennej wsi, ze względu na niewielkie nawarstwienia w stosunku do formy pierwotnej;

2. ochrona terenów przed nie kontrolowaną pod względem estetyki architektonicznej zabudową, nie dostosowaną do środowiska kulturowego terenu;
3. wyeliminowanie czynników degradujących układy historyczne;
4. adaptacja i modernizacja elementów zabudowy i krajobrazu do potrzeb współczesnych;
5. zagospodarowanie obiektów opuszczonych;
6. rewaloryzacja wartości krajobrazowych, zachowanie i adaptacja dawnych zagród chłopskich i folwarków stanowiących wartości historyczne i krajobrazowe;
7. wyeksponowanie regionalnej odrębności terenu;
8. bezwzględnej ochronie podlega historyczny układ komunikacyjny wsi;
9. nowa zabudowa winna być opracowana w formie projektu indywidualnego o podwyższonych kryteriach dostosowania, mając na uwadze:
10. dostosowanie do otoczenia;
11. zachowanie równowagi elementów krajobrazu historycznego w tym regionie.

6.2.2. Wytyczne ogólne dla gminy Baranów i jednostek osadniczych.

Strefa "A" - ścisłej ochrony konserwatorskiej

Obejmuje obszar, na którym elementy dawnego układu przestrzennego zachowały się w stanie nienaruszalnym lub jedynie nieznacznie zniekształconym. Jest to obszar uznany za szczególnie ważny jako materialne świadectwo historyczne. W strefie tej przyjmuje się pierwszeństwo wymagań konserwatorskich nad wszelką prowadzoną współcześnie działalnością inwestycyjną, gospodarczą i usługową. Strefa ta wymaga opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i rewaloryzacji.

Celami działań w strefie "A" są:

1. zachowanie historycznego układu przestrzennego tj. rozplanowania dróg, ulic, placów, linii zabudowy, kompozycji wnętrz urbanistycznych i kompozycji zieleni;
2. konserwacja zachowanych głównych elementów układu przestrzennego, szczególnie posadzki (nawierzchnie, ciek i zbiorniki wodne, sposób użytkowania gruntów), ścian (zabudowa, zieleń) oraz dążenia do usunięcia elementów uznanych za zniekształcające założenia historyczne i odtworzenia elementów zniszczonych w oparciu o szczegółowe warunki określane każdorazowo przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków;
3. dostosowanie nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie sytuacji, skali, bryły, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni muru i otworów oraz nawiązanie formami współczesnymi do lokalnej tradycji architektonicznej.

W strefie tej obowiązują następujące uwarunkowania działań realizacyjnych:

- wszelkie zmiany nawierzchni dróg oraz zmiany lub korekty przebiegu dróg wymagają uzgodnienia z Państwową Służbą Ochrony Zabytków;
- usunięcie lub przebudowa obiektów dysharmonizujących;
- dostosowanie współczesnych funkcji do wartości zabytkowych zespołu i jego poszczególnych obiektów i nawiązanie do ich programu historycznego oraz eliminacja funkcji uciążliwych;

- poddanie nowej zabudowy szczególnym rygorom odnośnie gabarytów i sposobu kształtowania bryły - dopuszczalne są co najwyżej dwie kondygnacje z dachami o stromych połaciach, krytych dachówką ceramiczną, ewentualnie z użytkowym poddaszem skrytym w dachu, o ile szczegółowe wytyczne nie będą stanowiły inaczej, wskazane jest nawiązanie wysokością budynków do budynków sąsiadujących i wpisanie się w sylwetkę miejscowości;
- niedopuszczalne jest stosowanie dachów o mijających się połaciach na wysokości kalenicy oraz dachów o asymetrycznym nachyleniu połaci.

W strefie "A" ścisłej ochrony konserwatorskiej wszelka działalność budowlana wymaga pisemnego zezwolenia Państwowej Służby Ochrony Zabytków. Wprowadza się wymóg konsultowania i uzyskania uzgodnienia wszelkich zamierzeń inwestycyjnych na tym obszarze. Inwestor winien liczyć się z koniecznością zlecenia dodatkowych badań lub opracowań studialnych archeologicznych, architektonicznych, stratygraficznych lub innych.

W strefie "A" ścisłej ochrony konserwatorskiej ochronie podlegają wszelkie obiekty podziemne i pojedyncze znaleziska oraz odkryte podczas remontów detale architektoniczne. Ustala się wymóg uzyskania zezwolenia Wojewódzkiego Konserwatora zabytków na podjęcie wszelkich prac ziemnych, które uwarunkowane są przeprowadzeniem badań archeologicznych wyprzedzających lub towarzyszących. W wypadku podejmowania inwestycji budowlanych inwestor winien liczyć się z koniecznością zapewnienia nadzoru archeologicznego nad pracami ziemnymi lub badań ratowniczych.

Strefa "B" ochrony konserwatorskiej

Obejmuje obszary, w których elementy dawnego układu zachowały się w stosunkowo dobrym stanie.

Celami działań w strefie "B" są:

1. zachowanie zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, w tym przede wszystkim układu dróg, podziału działek i sposobu zagospodarowania działek siedliskowych;
2. wymagane jest uzyskanie uzgodnienia z Państwową Służbą Ochrony Zabytków zmian rodzaju nawierzchni dróg oraz korekt lub zmian ich przebiegu;
3. restauracja i modernizacja techniczna obiektów o wartościach kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości obiektów;
4. dostosowania nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali i formy bryły zabudowy, przy założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej. W strefie tej należy prowadzić działalność inwestycyjną uwzględniając istniejące już związki przestrzenne i planistyczne.
5. Na obszarze strefy ochrony konserwatorskiej „B” wprowadza się wymóg konsultowania i uzgodnienia z Państwową Służbą Ochrony Zabytków wszelkich działań inwestycyjnych w zakresie:
6. nowych obiektów kubaturowych;

7. wymaga się, aby nowa zabudowa gabarytami i sposobem kształtowania bryły odwoływała się do miejscowej tradycji architektonicznej;
8. dopuszczalne są co najwyżej dwie kondygnacje z dachami o stromych połaciach, krytych dachówką ceramiczną, ewentualnie z użytkowym poddaszem skrytym w dachu, o ile szczegółowe wytyczne nie stanowią inaczej;
9. wysokość nowych budynków nie powinna przekraczać wysokości budynków sąsiadujących;
10. niedopuszczalne jest stosowanie dachów o asymetrycznym nachyleniu połaci;
11. przebudowy, rozbudowy i remontów, a także zmiany funkcji obiektów figurujących w wykazie zabytków architektury i budownictwa;
12. zmian historycznie ukształtowanych wewnątrz urbanistycznych i ruralistycznych; prowadzenia wszelkich prac ziemowych bez uprzedniego powiadomienia Państwowej Służby Ochrony Zabytków.

Strefa "K" ochrony krajobrazu kulturowego

Obejmuje tereny krajobrazu integralnie związanego z zespołem zabytkowym znajdujące się w jego otoczeniu lub obszaru o ukształtowanym w wyniku działalności ludzkiej charakterystycznym wyglądem.

W ramach strefy ochrony krajobrazu "K" znalazły się też tereny przeznaczone do inwestowania, wyznaczone w historycznych granicach wsi.

Celami ochrony w strefie "K" są:

1. restauracja zabytkowych elementów krajobrazu urządzonego, ewentualnie z częściowym ich odtworzeniem;
2. ochrona krajobrazu naturalnego związanego przestrzennie z historycznym założeniem;
3. ochrona form i sposobu użytkowania terenów takich jak: rozłogi pól, układ dróg, miedz, zadrzewień śródpolnych, alei, szpalerów, grobli, stawów, przebiegu cieków wodnych, z zaleceniem utrzymania wykształconego sposobu parcelacji gruntów i formy użytkowania.

W strefie tej :

1. wskazane jest zlikwidowanie elementów dysharmonizujących, jednocześnie wymagane jest uzyskanie opinii Państwowej Służby Ochrony Zabytków odnośnie nowych inwestycji;
2. zaleca się, aby nową zabudowę poddać szczególnym rygorom odnośnie gabarytów i sposobu kształtowania bryły; dopuszczalne są co najwyżej dwie kondygnacje z dachami o stromych połaciach, krytych dachówką ceramiczną, ewentualnie z użytkowym poddaszem skrytym w dachu, o ile szczegółowe wytyczne nie stanowią inaczej; ma to szczególne znaczenie na terenach poza siedliskami wsi, a więc w ramach strefy „E” ochrony ekspozycji; nowa zabudowa wznoszona w obrębie strefy "K" może mieć dwojaki charakter; może to być architektura regionalna inspirowana charakterem budownictwa wielkopolski lub też dobrej klasy architektura współczesna, komponowana w nawiązaniu do otaczającego ją krajobrazu.

Strefa "E" ochrony ekspozycji

Strefa ochrony ekspozycji układu zabytkowego obejmuje obszar stanowiący zabezpieczenie właściwego eksponowania zespołów lub obiektów zabytkowych o szczególnych wartościach krajoznawczych.

W tej strefie dopuszcza się sporadycznie lokalizację zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej o wysokości na jedną do dwóch kondygnacji zwieńczonych stromym dachem.

Nową zabudowę należy lokalizować przede wszystkim w granicach historycznych siedlisk wsi. W wypadku zamiaru lokalizacji nowej zabudowy poza siedliskami wsi, decyzją lokalizacyjną należy poprzedzić studiami panoramicznymi, które szczegółowo określają warunki oraz dopuszczalny zasięg zabudowy. Zaleca się jednak, aby nowa zabudowa nie była sytuowana w układzie rozproszonym lub ewentualnie - w jednostronnym, szeregowym.

Ochrona zabytków archeologicznych

Na mapie pt. "Polityka ochronna" oznaczono stanowisko o określonej lokalizacji, natomiast w części opisowej umieszczono informacje, dotyczące zarówno tych obiektów, jak i stanowisk, których dokładne zlokalizowanie jest niemożliwe. Archiwalnymi stanowiskami archeologicznymi określa się te miejsca, z których pozyskano materiał zabytkowy w okresie poprzedzającym penetrację terenową prowadzone w ramach akcji AZP, zaś w trakcie poszukiwań powierzchniowych AZP nie stwierdzono na wyznaczonych obszarach obecności zabytków. Nie oznacza to jednak, iż tego typu stanowiska można uznać za już nieistniejące.

Praktyka badawcza dowodzi, że w trakcie prowadzenia prac ziemnych niejednokrotnie właśnie w tych miejscach odkrywa się różnego typu obiekty o dużej wartości naukowej.

Sfera "OW" - obserwacji archeologicznej dla miejscowości o średniowiecznej metryce

Wszelkie inwestycje planowane na obszarach objętych sferą "OW" powinny zostać uzgodnione z Państwową Służbą Ochrony Zabytków.

Na obszarze stanowisk archeologicznych nie objętych ww. strefami ochrony konserwatorskiej prowadzenie działalności inwestycyjnej uzależnione jest od opinii IZA PSOZ którą potencjalny inwestor lub osoba upoważniona zobowiązany jest uzyskać.

Ponadto stanowiska winny być uwzględnione i nanoszone w formie niezmienionej przy wykonywaniu planów i projektów szczegółowych. Nie należy jednak wykluczać możliwości, ale dane dotyczące zabytkowej zawartości stanowisk, jak i ich zasięgu ulegną zmianie po przeprowadzeniu badań weryfikacyjnych.

Tereny ochrony zabytkowych układów zieleni kształtowanej – parki, cmentarze, aleje

Tereny te najczęściej stanowią integralną część jednego z obszarów chronionych strefą "A", "B" lub "K" choć niekiedy występują samodzielnie.

Celami działań ochrony są:

1. zachowanie terenu zabytkowych założeń zieleni w granicach historycznych;
2. nie dzielenie tych obszarów na działki użytkowe, a w miarę możliwości zachowanie własności całości lub dążenie do scalania gruntów w jednych rękach.
3. Uwarunkowaniem działań realizacyjnych jest:
4. na obszarach chronionych założeń zielonych wprowadza się zakaz prowadzenia jakichkolwiek inwestycji bez uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków i Wojewódzkim Konserwatorem przyrody;

5. wszelkie prace porządkowe i renowacyjne należy prowadzić w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków; gdy nie przewiduje się prac renowacyjnych należy pozostawić zbiorowisko naturalnej sukcesji przyrodniczej; w miarę możliwości należy zachować dawne funkcje poszczególnych części zespołów pałacowych; folwark jako tereny gospodarcze, polany parkowe jako łąki krajobrazowe - bez prowadzenia nasadzeń, tereny zadrzewione jako naturalne masywy zieleni; prace melioracyjne winny być projektowane i prowadzone w ten sposób, aby nie niszczyć naturalnych zadrzewień, zwłaszcza tych, które rosną nad brzegami cieków wodnych. Zakłada się, że prace melioracyjne winny dążyć do odtworzenia dawnego systemu wodnego;
6. aleje i szpalery należy konserwować odtwarzając i uzupełniając ubytki tymi samymi gruntami drzew, są to naturalne pasy ochronne, których kontynuację winno się przewidzieć w planie zagospodarowania przestrzennego i w planach zadrzewień; zalecane jest stosowanie do obsadzeń gatunków drzew trwałych i długowiecznych;
7. postuluje się połączenie poszczególnych założeń zielonych pasami zadrzewień zlokalizowanych wzdłuż cieków alej, grup zadrzewień śródpolnych, tworząc tunele (ciągi) ekologiczne.

Tereny do inwestycji

Na terenie gminy wyznaczono też tereny do inwestowania, zawierające się w historycznych granicach wsi. Te właśnie obszary powinny być w pierwszym rzędzie zabudowywane na nowo.

Tereny te włączono w obręb stref "K". Dlatego też najkorzystniejsze byłyby inwestycje związane z turystyką, budownictwo jednorodzinne lub też powiązane z działalnością indywidualnych gospodarstw rolnych. Problem intensywności nowego budownictwa na tym terenie omówiono powyżej w kontekście charakterystyki strefy "K".

4. ZAŁĄCZNIK DO CZĘŚCI I

Gmina Baranów w kontekście zagospodarowania przestrzennego kraju.

Mapy nr 1-27

1. Korytarze transportowe w Europie Środkowej i Wschodniej.
2. Sieć linii kolejowych.
3. Drogi międzynarodowe.
4. Docelowy układ dróg.
5. Mapa województw i powiatów.
6. Województwo wielkopolskie.
7. Województwo wielkopolskie.
8. Funkcjonalno – przestrzenna struktura kraju.
9. Rozkład opadów.
10. Fizyczno-geograficzne ukształtowanie Polski.
11. Wysokość względna.
12. Gleby Polski.
13. Strefy przemarzania gruntu.
14. Okres wegetacyjny w Polsce.

15. Erozja gleb.
16. Stan zalesień.
17. Przestrzenne zagospodarowanie kraju.
18. Infrastruktura transportowa.
19. Dominanty polityki osadniczej.
20. Uwarunkowania rozwoju rolnictwa.
21. Rolnicza przydatność gleb.
22. Gleby na obszarze Polski środkowej.
23. Mapa gminy Baranów.
24. Mapa gminy Baranów i miasta powiatowego Kępna.
25. Mapa topograficzna Baranowa.
26. Mapa ewidencji gruntów i budynków zabytkowych Baranowa.
27. Spis zabytków architektury i budownictwa gminy Baranów.

UWARUNKOWANIA ROZWOJU

Uwarunkowania to obiektywne okoliczności rozwoju tkwiące w istniejącym stanie i funkcjonowaniu środowiska gminy oraz otoczeniu.

Wskazują na bariery, ograniczenia i pożądane kierunki zmian w sferach: społecznej, ekologicznej, gospodarczej i infrastrukturalnej.

Uwarunkowania zewnętrzne niezależne od gminy to:

- zmiana ustawodawstwa,
- dominujące trendy przemian społeczno – gospodarczych,
- przemiany systemowe,
- integracja europejska.

Uwarunkowania wewnętrzne zależne od gminy:

- polityka społeczna zarządu gminy,
- współpraca władz gminy z miejscowościami Europy Zachodniej.

1. Uwarunkowania zewnętrzne (przestrzenne).

1.1. Położenie gminy w regionie rolniczym województwa wielkopolskiego.

Preferencją winny być objęte działania na rzecz rozwoju rolnictwa, leśnictwa, przemysłu rolno – spożywczego z uwzględnieniem aspektu ekorozwoju.

1.2. Pomostowe położenie regionu między aktywnymi gospodarczo aglomeracjami dolno- i górnośląską, wielkopolską.

Przebieg przez terytorium gminy linii kolejowej Poznań – Katowice oraz dróg krajowych Poznań – Katowice oraz Poznań – Brzeg.

1.3. Położenie Baranowa w bezpośrednim sąsiedztwie miasta powiatowego Kępna.

Pożądanym kierunkiem działań winno być podejmowanie wspólnych przedsięwzięć między innymi dotyczących planowania i realizowania programów zadań służących utrzymaniu i rozwijaniu elementów infrastruktury technicznej i społecznej w ramach związku lub porozumienia komunalnego.

2.1. Uwarunkowania przestrzenno – funkcjonalne.

1.3.1.1. Ograniczenia wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów szczególnych:

- a) ustawy z dnia kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody
 - pomniki przyrody – wyszczególnione w rozdz.
 - zabytkowe parki wiejskie – patrz rozdz.

- wystąpienia zieleni śródpolne o charakterze łągowym, pojedyncze starodrzewy.
- b) ustawy z dnia 28.09.1991r. o lasach,
 - brak przedmiotu ochrony,
- c) ustawy z dnia 23 lipca 2003 r., o ochronie i opiece nad zabytkami
 - zabytkowy układ urbanistyczny Baranowa,
 - zabytki architektury budownictwa, parki patrz rozdz.
 - strefy ochrony konserwatorskiej i archeologicznej,
 - stanowiska archeologiczne,
- d) ustawy z dnia 03.02.1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych
 - grunty rolne stanowiące użytki rolne o klasach bonitacyjnych I-IV oraz użytki rolne wszystkich klas wytworzonych z gleb pochodzenia organicznego,
 - grunty leśne na obszarze całej gminy,
- e) ustawy z dn. 04.02.1994r. Prawo geologiczne i górnicze
 - obszary udokumentowanych złóż kopalin: surowca ilastego w Słupi p.K., złoża piasków w Mroczeniu,
- f) ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tekst jednolity Dz. U. z 2005 r, Nr 239 poz. 2019 ze zmianami),
 - tereny ochrony bezpośredniej i pośredniej zasobów źródeł i ujęć wody,
- g) ustawy z dn.31.09.59 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych:
 - tereny ochrony sanitarnej od cmentarzy (50m. i 150m.),
- h) ustawy z dn. 21.03.85 o drogach publicznych
 - tereny dróg publicznych

1.3.1.2. Uwarunkowania wynikające z przepisów prawa miejscowego.

Dokumentami planistycznymi stanowiącymi prawo w zakresie gospodarowania przestrzenią na obszarze gminy są obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- a) zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gm.Baranów obejmująca działki nr 1076,1077,1078 w Baranowie, działki nr 328/1i 328/2 w Mroczeniu, dz. nr 1249/1 i 1247/4 w Słupi p.Kępnem. uchwalona przez Radę Gminy w Baranowie uchwałą Nr IX/51/99 dn. 27.04.1999r.,
- b) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi sołeckiej Baranów zatwierdzony uchwałą nr XIV/129/2004

2. Uwarunkowania środowiskowe rozwoju przestrzennego gminy.

Pod pojęciem ekorozwoju należy rozumieć takie gospodarowanie przestrzeni, które zapewni stały rozwój gospodarczy bez nadmiernej i nieuzasadnionej degradacji walorów i zasobów środowiska.

Podsumowując materiały zawarte w diagnozie stanu środowiska stwierdzić należy, że do podstawowych uwarunkowań należą :

2.2.1. Uwarunkowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Obszar gminy cechuje się na ogół dobrą przydatnością dla celów produkcji rolniczej. Najlepsze warunki odnotowywane są w rejonie Słupi p.K., Donaborowa, Grębanina. Ochrona potencjału produkcyjnego stanowi ważne zadanie jakie musi mieć na uwadze samorząd lokalny.

2.2.2. Uwarunkowania przyrodnicze.

W układzie funkcjonalno przestrzennym wyróżnić można :

- systemy łąkowe o różnym stopniu zachowanej naturalności, stanowiące naturalne drogi obiegu materii i energii – tzw. korytarze ekologiczne i drobniejsze odgałęzienia. Z uwagi na pełnione funkcje wymagają ochrony.
- formy konserwatorskiej ochrony przyrody – pomniki przyrody, zabytkowe parki wiejskie,

- wystąpienia zieleni śródpolnej, zadrzewienia przydrożne, pojedyncze starodrzewy spełniające funkcje naturalnych wzbogaceń (remiz ochronnych), regulatorów środowiskowych i urozmaiceń krajobrazu,
- lasy mieszane o funkcjach biotopotwórczych, klimatycznych i wodochronnych, stanowiących naturalne ostoje zwierzyny.

2.2.3. Uwarunkowania hydrogeologiczne.

Gmina położona jest w obrębie trzech zasadniczych poziomów wodonośnych, z których tylko czwartorzędowy cechuje się powszechnością występowania i zasobnością wodną. W obrębie utworów czwartorzędowych występują dwa poziomy wodonośne :

- poziom gruntowy – tworzą przypowierzchniowe warstwy piasków i żwirów w obrębie teras dolin rzecznych i sandrów na wysoczyznach. Jest to poziom o swobodnym zwierciadle wody zalegającym na różnej głębokości od 0,5 m. do ponad 10m. Poziom ten zasilany jest na drodze bezpośredniej infiltracji wód opadowych
- poziom wód wgłębnych – międzyglinowy. Tworzą go warstwy piasków o różnej granulacji i lokalne żwiry, których miąższość wynosi 10 – 30m. Występuje na całym obszarze i jest powszechnie wykorzystywany do zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Poziom zwierciadła wody zalega na głębokości ok. 15m. Zasilanie tego poziomu odbywa się na drodze przesączania wód z poziomu gruntowego lub przez okna hydrogeologiczne. Poziom ten eksploatowany jest studniami wierconymi.

Zróźnicowanie warstw nakładu stwarza możliwość przenikania zanieczyszczeń w głąb gruntów.

2.2.4. Uwarunkowania wynikające z istniejących zagrożeń środowiskowych, w szczególności zaś z:

- niedorozwoju gospodarki ściekowej, przejawiającego się brakiem zorganizowanych systemów kanalizacyjnych terenów jednostek osadniczych,
- rolniczego zagospodarowania ścieków hodowlanych i poprodukcyjnych w strefach o znacznej i średniej podatności na zanieczyszczenia wód podziemnych,
- emisji zanieczyszczeń atmosferycznych, skutkujących zanieczyszczeniem wód powierzchniowych,
- istniejącej i potencjalnej eksploatacji surowców mineralnych przejawiającej się wyłączeniem gruntów z użytkowania rolnego i przekształceniem powierzchni ziemi.

Uwarunkowania te oprócz stwarzania zagrożenia środowiskowego stanowią źródło obniżenia jakości użytkowej przestrzeni.

2.3. Uwarunkowania demograficzne

2.3.1. Bariery demograficzne rozwoju

Podstawowymi barierami rozwoju gminy z punktu widzenia potencjału ludzkiego mogą stać się :

Obecnie obserwuje się stały wzrost liczby ludności,

Konsekwencją tych barier jest prognozowany niski przyrost ludności gminy, co może stanowić barierę rozwojową. Polityka władz gminy w aspekcie gospodarki przestrzenią winna brać pod uwagę promocję aktywności gospodarczej poprzez:

- wyznaczenie w planach zagospodarowania przestrzennego terenów "gry" inwestycyjnej o wielofunkcyjnym przeznaczeniu, które swą atrakcyjnością mogłyby przyciągnąć potencjalnych i pożądaných z punktu widzenia interesu gminy inwestorów,
- stosowanie preferencji dla wielofunkcyjnego rozwoju gospodarczego terenów wiejskich w szczególności przetwórstwa rolno – spożywczego i agroturystyki.

2.3.2. Pożądane kierunki zmian

Dla powstrzymania niekorzystnego przebiegu procesów demograficznych, działania winny zmierzać w kierunku :

- powstrzymania odpływu ludności ze wsi poprzez tworzenie lepszych warunków bytu i pracy mieszkańców wsi. Maksymalny odpływ nie powinien przekraczać poziomu przyrostu naturalnego,
- systematyczne podnoszenie kondycji zdrowotnej społeczeństwa,
- aktywizacji nowych rozwiązań w zakresie polityki zatrudnienia w celu ograniczenia skali bezrobocia.

2.4. Uwarunkowania przestrzenno – funkcjonalne

2.4.1. Sieć osadnicza.

Bariery rozwoju osadnictwa w aspekcie gospodarki przestrzennej:

- brak miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów wiejskich i wynikająca stąd ograniczona możliwość skoordynowania bieżącego zaspokojenia potrzeb inwestycyjnych ludności i podmiotów gospodarczych,
- brak systemu odprowadzania ścieków,
- niedostateczny rozwój telefonizacji wsi,
- niepełny poziom wyposażenia w elementy infrastruktury społecznej w zakresie oświaty, zdrowia, kultury i wypoczynku.

2.4.1.1. Warunki rozwoju obszarów osadniczych.

Rozwój rozumiany jako wzrost ilościowy i jakościowy jednostek osadniczych dokonywać się może dzięki :

1. ożywieniu gospodarczemu regionu, głównie przez rozwój bazy przetwórstwa rolno – spożywczego,
2. stworzenia większych szans rozwoju funkcji poza rolniczych, w tym dopuszczenie do przekształceń zabudowy zagrodowej, umożliwiającej adaptację lub realizację obiektów służących zaspokojeniu potrzeb bytowych (placówki handlowe, gastronomiczne, usługowe i rzemieślnicze – nie pogarszające stanu środowiska,
3. poprawie jakości życia mieszkańców, w tym:
 - a) zapewnienie lepszej dostępności do wyposażenia w elementy infrastruktury technicznej, a w szczególności:
 - dokończenie wodociągowania,
 - realizacja kanalizacji i oczyszczalni ścieków,
 - rozbudowa sieci gazowniczej,
 - rozbudowa sieci telekomunikacyjnej,
 - b) poprawa dostępności i sprawności funkcjonowania usług podstawowych, a zwłaszcza:
 - poprawa stanu obiektów szkół podstawowych (remonty, modernizacje),
 - uzupełnienie placówek oświatowych do pełnego standardu (budowa sal gimnastycznych – pełnowymiarowych, boisk sportowych,
 - odtworzenie działalności klubów wiejskich,
 - zwiększenie dostępności do podstawowej usługi medycznej, poprzez wprowadzenie instytucji lekarza rodzinnego,
 - c) usprawnienie układu komunikacyjnego, w tym :
 - realizacja obwodnicy Baranowa w ciągu drogi krajowej nr 11,
 - modernizacja dróg powiatowych i krajowych (realizacja chodników na obszarach osiedleńczych , ścieżek rowerowych poza pasem drogowym),
 - ulepszenie nawierzchni dróg gminnych,
 - d) połączenie funkcji rolniczej z rekreacyjną projektowanych zbiorników wodnych , co stanowi szansę rozwoju budownictwa letniskowego i usług dla obsługi ruchu

2.4.2. Uwarunkowania kulturowe

Układ urbanistyczny Baranowa.

Obecna zabudowa pochodzi z XIX i głównie XX wieku. Układ urbanistyczny w granicach średniowiecznej lokacji obejmuje obszar określony decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (w załączeniu).

Ośrodek zabytkowy nie wybija się tu tak mocno jak w innych miejscowościach. Podkreślają go tylko elementy poziome – układ urbanistyczny: zachowana dawna linia obwodowa miasta, szachownicowy układ ulic oraz szerokość działek budowlanych. Układ urbanistyczny jako taki stanowi najcenniejszy zabytek.

W strefie zabytkowego układu urbanistycznego działania winny być ukierunkowane na :

- utrzymanie rozplanowania,
- podkreślenie i ucytelnienie układu przestrzennego,
- zachowanie ulic w ich dotychczasowym przebiegu oraz liniach rozgraniczających,
- podkreślenie linii obwodowych
- utrzymanie mieszkalno – usługowego i administracyjnego charakteru centrum,
- ochronę przed lokalizowaniem projektów typowych.

Szczegółowo sprawy związane z ochroną zabytków kultury omówione zostały w rozdziale 6 I części diagnozy.

2.4.3. Uwarunkowania w sferze gospodarki turystycznej i rekreacyjnej.

W chwili obecnej w gminie nie funkcjonują obiekty i urządzenia zorganizowanej turystyki rekreacji, istnieje jednak możliwość rozwoju funkcji turystycznej , głównie w sferze turystyki samochodowej tzw. carawaniingu (parkingi, miejsca postojowe, pola biwakowe) rowerowej (ścieżki rowerowe), myśliwskiej (lasy), wędkarskiej (stawy : w Grębaninie, Mroczeniu , Słupi, Baranowie).

Szansą generującą rozwój funkcji może być budowa zbiorników wodnych o mieszanej funkcji gospodarczej i rekreacyjno – turystycznej.

2.4.4. Uwarunkowania rozwoju sfery produkcyjnej.

2.4.4.1. Uwarunkowania zewnętrzne:

- polityka gospodarcza państwa, w tym prywatyzacja gospodarki i otwarcie na rynki zagraniczne,
- polityka fiskalna państwa,
- ogólna kondycja gospodarki kraju,
- położenie peryferyjne.

2.4.4.2. Uwarunkowania wewnętrzne:

- rolniczy charakter gminy (wysokie walory przestrzeni produkcyjnej),
- brak bazy surowców naturalnych, sprzyjających rozwojowi przemysłu ciężkiego,
- struktura branżowa przemysłu, w której dominuje przemysł rolno – spożywczy związany z bazą surowcową (produktu rolne),
- dostęp do zasobów wód o dobrej jakości, możliwych do wykorzystania w celach produkcyjnych przemysłu spożywczego,
- rezerwy terenów przeznaczonych pod lokalizację funkcji przemysłowych w rejonie terenów kolejowych i głównych dróg ,
- rozwój zakładów produkcyjnych (głównie stolarnie i tapicernie),
- dogodne położenie w układzie sieci komunikacyjnych na szlaku łączącym górno- i dolnośląskie aglomeracje z północnymi regionami kraju,
- rozbudowana baza ośrodków produkcji rolnej (byłe PGR obecnie będące w użytkowaniu dzierżawcy p. Jerzego Stempina- rozwinięta hodowla bydła i trzody chlewnej, gorzelnia).

2.4.5. Uwarunkowania w sferze gospodarki rolnej i żywnościowej

2.4.5.1. Atuty rozwoju:

- ukształtowanie powierzchni nie stwarzające żadnych trudności przy mechanicznej uprawie pól,
- dogodne warunki klimatyczne,

- korzystne stosunki wodno – powietrzne gleb (generalnie przeważają gleby optymalnie uwilgotnione),
- znaczny odsetek (ponad 10%) użytków zielonych, stanowiących źródło najtańszej paszy dla bydła,
- stosunkowo czyste środowisko, położone poza obszarem zagrożenia ekologicznego.

2.4.5.2. Bariery rozwoju :

- rozdrobnienie gospodarstw rolnych,
- niewielka wydajność produkcyjna gospodarstw rodzinnych, gdzie na 100 ha użytków rolnych liczba pracujących jest stosunkowo duża i wynosi
- starzenie się gospodarstw z związane z tym okresowe niedobory pracy ludzkiej,
- brak kapitału w gospodarstwach,
- niedoinwestowanie infrastrukturalne wsi : społeczne, techniczne, obniżające poziom życia mieszkańców.

2.4.5.3. Pożądane kierunki zmian:

- wzmocnienie procesu zmian strukturalnych w gospodarstwach rodzinnych w celu tworzenia gospodarstw dużych, bardziej ekonomicznych,
- stworzenie i wdrażanie preferencyjnego programu dla gospodarstw produkujących "zdrową żywność" (kierunek ten jako bardziej pracochłonny mógłby "zagospodarować" nadwyżki siły roboczej),
- rozwój małych przetwórci rolni – spożywczych,
- rozwój spółdzielczości wiejskiej i doradztwa rolniczego,
- wielofunkcyjny rozwój terenów wiejskich, w tym : rozwój funkcji pozarolniczych (rzemiosło, usługi, agroturystyka), poprawa warunków zamieszkiwania (rozwój infrastruktury społecznej i technicznej).

2.4.6. Uwarunkowania rozwoju komunikacji.

2.4.6.1. Układ drogowy.

1. Bariery rozwoju :

- brak jednoznacznego systemu finansowania budowy i utrzymania dróg krajowych i powiatowych,
- przebieg głównej drogi do Kępna przez centrum Baranowa powoduje zagrożenie dla historycznego układu urbanistycznego objętego ochroną konserwatorską,
- brak miejsc parkingowych dla samochodów ciężarowych.

2. Pożądane kierunki przebudowy układu drogowego:

- w zakresie dróg krajowych:
 - budowa obwodnicy Baranowa w ciągu drogi krajowej nr 11,
 - modernizacja dróg (wykonanie tzw. "lewoskrętów" w Baranowie i Słupi p.Kępnem),
 - sygnalizacja świetlna w miejscu krzyżowania się dróg krajowych
- w zakresie dróg powiatowych:
 - poprawa stanu nawierzchni dróg,
 - polepszenie parametrów technicznych dróg,
- w zakresie dróg gminnych:
 - konserwacja i poprawa parametrów zwłaszcza na odcinkach przechodzących w terenach zabudowanych.

2.4.7. Uwarunkowania rozwoju gospodarki wodno – ściekowej.

2.4.7.1. Ocena obecnego wykorzystania zasobów wodnych i warunki eksploatacji:

- w zakresie wód podziemnych:
 - Zgodnie z obecnie obowiązującymi użytkownikami pozwoleń – wodno – prawnymi, wielkości poborów wynikające z pozwoleń są niższe niż zasoby eksploatacyjne ujęć,

- dla wszystkich użytkowników ujęć należy skorygować i urealnić wielkość zapotrzebowania na wodę, z uwzględnieniem planowanych inwestycji, a następnie uzyskać aktualne pozwolenia wodno – prawne, tak by były one zgodne z zatwierdzonymi zasobami eksploatacyjnymi,
- w stosunku do wszystkich użytkowników, a zwłaszcza zakładów produkcyjnych należy popierać wszelkie działania mające na celu oszczędną gospodarkę wodami podziemnymi (zwalczanie marnotrawstwa wody, zamykanie obiegów, wprowadzanie niewodochłonnych technologii)
- szybkie uporządkowanie gospodarki wodno – ściekowej,
- ustanowienie stref ochrony pośredniej ujęć wody ,

b) w zakresie wód powierzchniowych:

- zwiększenie gwarancji zapewnienia odpowiedniej ilości wody oraz ograniczenie zagrożenia powodziowego wymagać będzie budowy zbiornika retencyjnego,
- obecny stan zanieczyszczenia wód powierzchniowych cieków przepływających przez teren gminy ogranicza możliwości ich gospodarczego wykorzystania jak również stwarza niebezpieczeństwo pogorszenia jakości wód podziemnych, których zasilanie odbywa się m.in. przez infiltrację wód powierzchniowych.

Jednym z najpilniejszych zadań dla poprawy jakości tych wód jest rozbudowa kanalizacji i budowa oczyszczalni ścieków, stałe ograniczanie ponadnormatywnych ładunków pochodzących z drobnych źródeł zanieczyszczeń (m.in. drobne zakłady przemysłowe, usługowe, indywidualne gospodarstwa rolne).

2.4.7.2. Ocena warunków gruntowo – wodnych z punktu widzenia budowy kanalizacji ściekowej w gminie.

Biorąc pod uwagę topografię i hydrografię gminy, rozmieszczenie, rodzaj i stopień przepuszczalności utworów powierzchniowych, większość terenów jest trudnych przy budowie kanalizacji. Stąd w rozwiązaniach należy preferować stosunkowo płytko prowadzone kanały grawitacyjne, a gdy jest to niemożliwe należy stosować elementy kanalizacji ciśnieniowej, umożliwiającej prowadzenie kanałów na małych głębokościach.

2.4.7.3. Pożądane kierunki rozwoju infrastruktury technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków.

1. Zaopatrzenie w wodę.

Stopień wyposażenia terenów zainwestowanych w gminie w sieci wodociągowe jest wysoki. Ze zbiorowego zaopatrzenia w wodę korzysta około 99 % jej mieszkańców. To stawia gminę wysoko w stosunku do innych gmin województwa. Docelowo dla poprawienia funkcjonowania systemu wodociągowego w gminie proponuje się połączenie wodociągów z ujęć w Jankowach, Grębaninie i Baranowie, co umożliwi dwustronne zaopatrywanie mieszkańców w wodę. Układ taki pozwoli na sprawniejsze funkcjonowanie całego systemu wodociągowego, wykorzystując dotychczasowe obiekty i ujęcia wody do zasilania awaryjnego.

2. Proponowane rozwiązania odprowadzania i oczyszczania ścieków sanitarnych.

Największym zagrożeniem dla jakości wód podziemnych i powierzchniowych są braki w zakresie systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków sanitarnych. Zagrożenie to wzrasta, biorąc pod uwagę dysproporcję między rozwojem systemów zaopatrzenia w wodę (prawie 100 % zwodociągowania gminy) a rozwojem systemów zbierania i oczyszczania ścieków. Dla rozwiązania tego problemu koniecznym staje się rychłe dokończenie budowy kanalizacji w Barnowie , a następnie budowa sieci w Grębaninie. W dalszym etapie proponuje się budowę oczyszczalni w Słupi p.K. i Mroczeniu wraz z kolektorami.

Do czasu wybudowania kanalizacji proponuje się gromadzenie ścieków w szczelnych zbiornikach i okresowy wywóz na oczyszczalnię.

Alternatywnie dopuszcza się także budowę indywidualnych przydomowych biologicznych oczyszczalni ścieków na warunkach określonych prawem budowlanym i pozwoleniem wodno – prawnym.

2.4.8. Uwarunkowania rozwoju elektroenergetyki.

Zgodnie z obowiązującym nowym Prawem energetycznym z dnia 04.06.1997 (tekst jednolity Dz. U z 2006r., Nr 89 poz. 625) gmina powinna określić zamierzenia rozwojowe na najbliższe lata w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną i niezbędnej infrastruktury elektroenergetycznej wynikającej z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wymagać to będzie opracowania projektu "planu rozwoju".

2.4.9. Uwarunkowania rozwoju gazownictwa.

Wykorzystywanie gazu do celów grzewczych jest technologią szeroko propagowaną ze względu na ochronę środowiska. Mieszkańcy gminy zmierzają w tym kierunku i w związku z tym przewiduje się zwiększone zapotrzebowanie. Ponadto zakłada się, że istniejące kotłownie będą opalane gazem.

Gazyfikacja może być kontynuowana zgodnie z opracowanym przez "Gazoprojekt" we Wrocławiu programem gazyfikacji, który przewiduje doprowadzenie gazu do wszystkich miejscowości w gminie.

2.4.10. Uwarunkowania rozwoju telekomunikacji.

W chwili obecnej gmina nie posiada ograniczeń dla rozwoju sieci abonenckiej. Zapewnienie telefonów wszystkim chętnym uzależnione jest od rozbudowy sieci rozdzielczej do poszczególnych abonentów. Rozbudowa ta jest możliwa dzięki nowej sieci kablowej magistralnej, a finalizacja podłączeń przebiega sukcesywnie.

3. Waloryzacja obszaru dla funkcji użytkowych związanych z przestrzennym rozwojem gminy.

Na podstawie przeprowadzonej diagnozy środowiska dokonano kwalifikacji terenu dla podstawowych funkcji użytkowych:

- gospodarki rolnej,
- zabudowy mieszkaniowej,
- rekreacji.

3.1. Gospodarka rolna.

Waloryzację terenu dla celów gospodarki rolnej przeprowadzono przy uwzględnieniu bonitacji użytków rolnych, zróżnicowania warunków powietrzno – wodnych. W jej wyniku wydzielono :

- obszary o korzystnych warunkach glebowych, zaliczanych do klas III-IV bonitacji, pod względem przydatności zaliczane do grup gleb pszenno – buraczanych i żytnich bardzo dobrych – podstawowa baza produkcji rolniczej,
- gleby ubogie w związki próchniczne oraz o zaburzonych stosunkach powietrzno – wodnych zaliczanych do V i VI klasy bonitacyjnej – gleby te nie rokują prowadzenia działalności rolnej o wysokim poziomie produkcji,
- obszary dolin rzecznych, cechujące się obniżonymi walorami użytkowymi, pełniące funkcje wspomagające podstawowy układ ekologiczny gminy.

3.2. Osadnictwo.

Wyróżniono następujące strefy:

- strefę korzystną dla celów osadniczych bezpośrednio stykającą się z terenami zainwestowanymi (ewentualnie w lukach zabudowy); grunty na ogół nośne o korzystnych warunkach wodnych,
- strefę korzystną dla celów osadniczych, poza zwartą zabudową wsi, której realizacja zabudowy winna być ograniczona tylko do niezbędnego minimum, wynikającego z obsługi rolnictwa i przeznaczone po rozbudowę istniejących zakładów rzemieślniczych,
- obszary o mało korzystnych warunkach do zabudowy, położone w dolinach rzecznych, klasy III bonitacyjnej, na terenach sąsiadujących z głównymi ciągami komunikacyjnymi. Strefy te wymagają wyłączenia z przeznaczenia na cele budowlane. W ich obrębie należy prowadzić działania zmierzające do ograniczenia funkcji uciążliwych.

4. Proponowane kierunki zagospodarowania przestrzennego – główne elementy układu przestrzenno - funkcjonalnego

4.1. Obszary funkcji przyrodniczej tworzące lokalny system ekologiczny.

Prawidłowo wyznaczony i zagospodarowany układ ekologiczny jest w stanie utrzymać względną równowagę przyrodniczą na terenach włączonych w system oraz wywierać korzystny wpływ na tereny do niego przyległe.

W opracowaniu struktury gminnego systemu ekologicznego uwzględniono następujące elementy :

- walory środowiska i stopień naturalności wydzielania,
- przydatność do tworzenia lokalnego systemu przyrodniczego, walory krajobrazowe,
- proponowane obszary chronionego krajobrazu.

Na proponowany gminny system ekologiczny składają się :

- tereny leśne,
- ciągi dolinne Niesoby i tzw sięgacze ekologiczne bocznych dopływów,
- kompleksy łąk wilgotnych,
- zespoły szuwarowo – bagienne (w Baranowie i Grębaninie),
- pomniki przyrody (w Grębaninie i Mroczeniu),
- zabytkowe parki podworskie.

4.2. Obszary funkcji osiedleńczej.

Koncentracja mieszkalnictwa i terenów usług podstawowych będzie w Baranowie. Przewiduje się rozwój zabudowy w kierunku wschodnim i południowym. Największa koncentracja budownictwa mieszkaniowego z usługami towarzyszącymi – os. "Murator" w Baranowie, które od kilku lat stało się również zapleczem mieszkaniowym miasta Kępna.

Perspektywiczne potrzeby mieszkaniowe są ściśle powiązane z rozwojem ilościowym ludności, istniejącym deficytem mieszkań (którego miernikiem jest stopień samodzielności zamieszkiwania), jakością zasobów mieszkaniowych (wiek i stopień zużycia technicznego) oraz aspektami ekonomicznymi wynikającymi z polityki gospodarczej i społecznej państwa (zamożność społeczeństwa, dostępność do kredytów mieszkaniowych, miejsca prac itp.).

W pozostałych jednostkach rozwój mieszkalnictwa będzie sprowadzał się głównie do uzupełnienia luk zabudowy .

Działania samorządu w odniesieniu do zadań w obszarze gospodarki mieszkaniowej powinny uwzględniać:

- częściowe utrzymanie zasobu mieszkań komunalnych dla ludności najuboższej i przekwaterowanej w zw. remontem, modernizacją itp.,
- wspieranie indywidualnego budownictwa poprzez uzbrajanie terenów i popieranie inicjatyw społecznych,
- tworzenie zasobów mieszkaniowych jako oferty rozwojowej.

4.3. Obszary funkcji produkcyjnej.

W polityce gospodarczej należy dążyć do :

- dopuszczenia do lokalizowania nowych funkcji produkcyjnych, w tym również mogących pogorszyć stan środowiska w oparciu o procedurę ocen oddziaływania na środowisko. Strefa ta winna rozwijać poza obszarem osiedla "Murator" i poza zwartą zabudową wsi, w której można będzie lokalizować jedynie zakłady nieuciążliwe,
- dopuszczenie możliwości przekształceń funkcji pierwotnych na inne funkcje w zależności od potrzeb (np. obiekty po byłych SKR-ach, "BACUTILU" itp.)

5. Synteza uwarunkowań rozwoju.

Wynikiem rozpoznania zasobów rzeczowych i ludzkich oraz zjawisk i procesów jest zestawienie podstawowych słabości (zagrożeń) i szans gminy Baranów w przekroju poszczególnych sfer – w załączeniu tabela.

6. Identyfikacja podstawowych problemów do rozwiązania.

Na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu istniejącego, analizy uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych oraz oczekiwań społecznych – zidentyfikowano w załączonej tabeli podstawowe problemy rozwoju gminy.

CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY
BARANÓW

SPIS TREŚCI

WSTĘP

1. OGÓLNE ZAŁOŻENIA KIERUNKÓW ROZWOJU I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

Główne cele

Elementy opracowania studium

1.2.1. Podstawowe funkcje gminy

1.2.2. Podział funkcjonalno-przestrzenny gminy

1.2.3. Obszary przewidziane do zagospodarowanej działalności inwestycyjnej

1.2.4. Podstawowe funkcje terenów

1.2.5. Główne cele polityki przestrzennej gminy

1.2.6. Główne założenia polityki przestrzennej w strefach funkcjonalno-przestrzennych

1.2.7. Ustalenia dotyczące realizacji celów

1.2.8. Etapowanie realizacji ustaleń studium

1.2.9. Kierunki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy

1.2.10. Obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania jest konieczne

2. SFERY ROZWOJU I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

3. DZIAŁANIA PODSTAWOWE MAJĄCE ZNACZENIE DLA ROZWOJU PRZESTRZENNEGO GMINY

3.1.
Kierunki rozwoju budowlano-mieszkaniowego

3.2.
Kierunki rozwoju infrastruktury społecznej

3.2.1.
Oświata i wychowanie

3.2.2.
Ochrona zdrowia

3.2.3.
Zwiększenie podaży miejsc pracy

3.3. Kierunki rozwoju aktywności gospodarczej

3.3. Kierunki rozwoju sportu i rekreacji

3.4. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej.

4. KIERUNKI DZIAŁAŃ ZWIĄZANE Z OCHRONĄ ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I PRZECIWDZIAŁANIA ZAGROŻENIOM ŚRODOWISKOWYM

4.1. Polityka ochronna wód powierzchniowych, gospodarka wodno - ściekowa

4.2. Polityka ochrony wód podziemnych

4.3. Polityka ochronna gleb

4.4. Polityka dotycząca eksploatacji surowców mineralnych

4.5. Polityka dotycząca ochrony środowiska atmosferycznego i ochrony przed hałasem

4.6. Polityka dotycząca gospodarki odpadami

4.7. Polityka dotycząca ochrony terenów leśnych i zadrzewień

4.8. Ochrona przyrody i krajobrazu (formalno - prawna) i sieć ekologiczna

4.9. Promocja walorów środowiska przyrodniczego

4.10. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych,

4.11. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

5. KIERUNKI DZIAŁAŃ ZWIĄZANE Z OCHRONĄ ŚRODOWISKA

KULTUROWEGO

**6. ZADANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PONAD LOKALNYCH CELÓW
PUBLICZNYCH**

- 6.1. Elementy i uwarunkowania polityki przestrzennej niezależnie od gminy -propozycje zadań rządowych
- 6.2. Inne zadania o charakterze ponad gminnym
- 6.3. Wnioski do opracowań regionalnych

7. ZADANIA WYMAGAJĄCE WSPÓŁPRACY Z SĄSIEDNIMI GMINAMI

**8. TERENY WSKAZANE DO OPRACOWANIA MIEJSCOWYCH PLANÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

**9. NAJWAŻNIEJSZE PRIORYTETY DO UWZGLĘDNIENIA
W DALSZEJ PRACY PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY**

- 9.1.
Systemy powiązań przyrodniczych
- 9.2.
System kulturowy
- 9.3.
Rozwój aktywności gospodarczej gminy
- 9.4.
System osadnictwa podnoszenie walorów estetycznych
- 9.5.
Obszary rekreacyjne
- 9.6.
Tereny rolne
- 9.7.
Tereny rozwoju ekologicznego
- 9.8.
Ulice wiejskie, placyki, skwery
- 9.9. Podnoszenie walorów estetycznych zabudowy
- 9.10. Obszary przewidziane do zorganizowanej działalności inwestycyjnej
- 9.11. System transportowy - samochodowy, kolejowy
 - 9.11.1
Transport samochodowy
 - 9.11.2
Transport kolejowy
 - 9.11.3
Drogi rowerowe
- 9.12. Infrastruktura techniczna
 - 9.12.1
Zaopatrzenie w wodę
 - 9.12.2
Odprowadzanie i unieszkodliwianie ścieków
 - 9.12.3
Usuwanie i unieszkodliwianie odpadów
 - 9.12.4
Zaopatrzenie w gaz
 - 9.12.5
Zaopatrzenie w energią ciepłą
 - 9.12.6
Zaopatrzenie w energią elektryczną

9.12.7.....

Telekomunikacja

10. Resume

10.1. Ujęcie syntetyczne „Studium”. Ogólne zasady polityki przestrzennej.

10.2. Ujęcie syntetyczne „Studium”. Ogólne zasady polityki przestrzennej.

11. Objaśnienia przyjętych rozwiązań.

12. Wyjaśnienia metodyczne.

13. Zakres zmian w tekście jednolitym studium

WSTĘP

Przedkładana część II Studium kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów jest opracowaniem wykonanym na podstawie uchwały rady gminy nr XVII/107/96 z dnia 29.08.1996r. o przystąpieniu do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów. Na podstawie w/w uchwały zarząd gminy sporządził studium z uwzględnieniem ustaleń strategii rozwoju województwa. Zarząd gminy przedłożył do zaopiniowania studium a uwagi nadesłane zostały w dalszej pracy uwzględnione. W wykonanym studium uwzględniono uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenu , a także jego zagospodarowania , uzbrojenia oraz własności.

Zadaniem studium jest analiza i synteza zasadniczych elementów mających wpływ na wykonanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - tj. podstawowego przepisu gminnego. Integralną częścią studium jest część graficzna (rysunek studium), stanowiąca załącznik do uchwały rady gminy będący graficzną syntezą ustaleń dotyczących zagospodarowania terenu. Kierunki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego określone w „studium” będą realizowane poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

W studium wskazano również najważniejsze zadania do poprawy funkcjonowania gminy. Zamieszczono listę zadań przewidzianych do wprowadzenia do programu ponadlokalnych celów publicznych. W zamierzeniu zespołu wykonującego projekt studium winno być ono podstawą założeń do planów miejscowych.

Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi: Donaborów, Jankowy, Słupia pod Kępem oraz fragmentu wsi Baranów wykonana była na podstawie uchwały Rady Gminy w Baranowie nr XXXIV/190/2005 z dnia 21 września 2005 roku

Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej wsi: Baranów, Mroczeń, Joanka, Łęka Mroczeńska, Grębanin, Żurawiniec, Marianka Mroczeńska wykonana jest na podstawie uchwały Rady Gminy w Baranowie nr VI/48/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r.

Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla terenów we wsi Jankowy, Donaborów, Słupia pod Kępem wykonana jest na podstawie uchwały Rady Gminy w Baranowie nr XXIII/164/2009 z dnia 27 kwietnia 2009 r.

**1. OGÓLNE ZAŁOŻENIA KIERUNKÓW ROZWOJU I ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY/ KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE
PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW**

Za podstawę działań samorządu lokalnego w gospodarowaniu przestrzenią przyjmuje się wykorzystanie zasobów występujących na obszarze gminy Baranów na rzecz jego zrównoważonego rozwoju. Zadaniem zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest kontynuowanie pozytywnych trendów związanych z rozwojem budownictwa mieszkalnego, działalności usługowych oraz produkcyjnych w sektorze poza rolniczym przy jednoczesnym wzmacnianiu proekologicznych działań chroniących naturalne zasoby przyrody, substancję zabytkową.

1.1. Główne cele. Głównym celem opracowanego studium jest określenie najważniejszych kierunków rozwoju gminy i jej zagospodarowania przestrzennego.

Dalszy rozwój przestrzennym miejscowości Baranów, Mroczeń, Joanka, Łęka Mroczeńska, Grębanin, Żurawiniec, Marianka Mroczeńska zakłada koncentrację procesów rozwojowych, których głównymi założeniami są:

- Wzmocnienie roli Baranowa jako głównego ośrodka gminy przy jednoczesnym umożliwieniu dalszego rozwoju osiedla „Murator”
- Na terenach wsi scalanie istniejącej zabudowy poprzez umożliwienie zabudowy w „lukach”,
- Planowe sukcesywne wypełnianie obszarów przeznaczonych pod zainwestowanie,
- Wyznaczenie terenów pod działalności usługowe, produkcyjne w sąsiedztwie istniejących ośrodków oraz na terenach o dobrym dostępie komunikacyjnym z jednoczesnym ograniczeniem stopnia uciążliwości.
- Ośiami rozwoju gospodarczego pozostaną drogi krajowe oraz tereny wokół planowanego węzła komunikacyjnego Baranów. Przedmiotowe tereny stwarzają korzystne warunki dla przyszłych inwestorów.
- Umożliwienie przekształceń oraz restrukturyzacji ośrodków dla obsługi produkcji rolniczej w kierunku umożliwienia prowadzenia działalności pozarolniczej.
- Umożliwienie dalszego rozwoju małych rodzinnych gospodarstw rolnych związanych z produkcją rolniczą oraz dopuszczenie prowadzenia działalności usługowej, produkcyjnej, rozwoju małych zakładów przetwórczych.
- Wykorzystanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych terenów dla rozwoju rekreacji i turystyki jako uzupełnienia dominującej funkcji rolniczej.
- Wyznaczenie terenów publicznych oraz dla organizacji imprez masowych związanych z terenami leśnymi przy Baranowie.
- Umożliwienie aktywnego wypoczynku. W tym celu przewidziano realizację ścieżek rowerowych, wyznaczono tereny sportu i rekreacji z możliwością urządzenia boisk sportowych, placów zabaw.
- Dalszy rozwój infrastruktury technicznej ze szczególnym podkreśleniem kanalizacji sanitarnej i deszczowej.
- Zwiększenie lesistości terenów, szczególnie na gruntach o najniższej przydatności rolniczej.
- Ochronę walorów przyrodniczych, środowiskowych i kulturowych miejscowości.

1.2. Elementy opracowania studium

W studium gminy Baranów uwzględniono:

- a) Główne funkcje gminy.
- b) Podział funkcjonalno-przestrzenny gminy.
- c) Zasady wskazywania nowych terenów pod zainwestowanie.
- d) Główne funkcje terenów.
- e) Główne cele polityki przestrzennej.
- f) Główne założenia polityki przestrzennej w strefach funkcjonalno - przestrzennych.
- g) Etapowanie realizacji ustaleń studium.
- h) Kierunki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy.

1.2.1. Podstawowe funkcje gminy.

Na obszarze gminy zakłada się jako główną funkcję rolnictwo i działalność usługowo-produkcyjną przemysłu rolno-spożywczego oraz drzewnego. Funkcja rolnicza oparta jest o warunki glebowe.

1.2.2. Podział funkcjonalno przestrzenny gminy.

W podziale funkcjonalnym gminy nie wskazano granic podziału. W zmianie studium podział na strefy ma na celu identyfikację obszarów odnosi się do terenów w nich wymienionych

- A. **Strefa wsi Baranów**, pełniąca rolę ośrodka gminnego podstawowego o funkcji mieszkaniowej, usługowej, rzemieślniczej.
- B. **Strefa mieszkaniowo-inwestycyjna**, obejmująca obszar realizowanego obecnie osiedla zabudowy jednorodzinnej „Murator” oraz wioski: Mroczeń, Joanka, Łęka Mroczeńska, Grębanin, Słupia p/Kępem, Jankowy i Donaborów.
- C. **Strefa rolnicza**, to strefa, która zgodnie z przepisami ustawy z dnia 03.02.1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78 z późn. zmianami), chroni grunty rolne wysokich klas bonitacyjnych, obejmuje tereny zgodnie z projektem granicy rolno-leśnej opracowanym dla gminy Baranów w 1998r. przez Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Kaliszu. Zgodnie z opracowanym studium gleb wyróżniono strefę rolniczej przestrzeni produkcyjnej z zakazem wszelkiej zabudowy a także tereny zalewowe oraz torfowe zgodnie z wymogami art.6 ust.5 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity z 1999r. - Dz.U.Nr 15, poz. 139).
- D. **Strefa przyrodnicza**, to tereny o dominującej funkcji leśnej, uzupełniającej funkcji rolniczej, podporządkowana funkcjom ochronnym zgodnie z przepisami ustaw o ochronie i kształtowaniu środowiska, o ochronie przyrody, lasach, prawa wodnego, prawa geologicznego i górniczego o ochronie gruntów rolnych i leśnych. To także tereny parków podworskich w Słupi p. Kępem, (zabytkowy), Jankowach (zabytkowy), Grębaninie, Mroczeniu, Donaborowie i Żurawieńcu oraz dwa pomniki przyrody (cis w Grębaninie i dąb w Mroczeniu). Do tych terenów należy również zaliczyć obszary cenne przyrodniczo, położone w rejonie Baranowa i Grębanina oraz korytarz ekologiczny rzeki Niesób i Janicy.
- E. **Strefa inwestycyjna w zasięgu drogi krajowej** - teren położony między projektowanym obejściem Baranowa a wsią Baranów i Mroczeń, przewidziany po zabudowę mieszkaniową oraz działalność gospodarczą, usługi komercyjne.

- F. Strefa wypoczynku i rekreacji** - tereny położone obok projektowanych zbiorników wodnych w Donaborowie i Grębaninie, tereny zielone.

1.2.3. Obszary przewidziane do zorganizowanej działalności inwestycyjnej. Tereny te zostały wskazane zgodnie z:

- założeniami „Studium zagospodarowania przestrzennego województwa kaliskiego” z roku 1997- obszar gminy preferowany jest do rozwoju produkcji żywnościowej, przemysłu rolno-spożywczego i drzewnego; podstawowymi założeniami miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Baranów z roku 1994; korzystnymi warunkami dostępności komunikacyjnej i infrastruktury technicznej; waloryzacją rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- koniecznością ochrony wartości środowiska przyrodniczego, ograniczenia inwestycji szkodliwych dla środowiska,
- koniecznością ochrony wartości środowiska kulturowego oraz ochrony krajobrazu;
- rejonów wymagające doinwestowania w zakresie produkcji i usług, komunikacji i infrastruktury.

1.2.4. Podstawowe funkcje terenów. W studium określono kilka rodzajów zagospodarowania terenu:

- tereny mieszkaniowe,
- tereny infrastruktury społecznej,
- tereny aktywności gospodarczej,
- tereny sportu i rekreacji,
- tereny urządzeń uzbrojenia technicznego,
- tereny komunikacji oraz urządzeń obsługi komunikacji,
- tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej i gospodarki leśnej,
- tereny wyłączone z zainwestowania.

W zmianie studium określono zmiany w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów:

- tereny zabudowy mieszkaniowej,
- tereny usług,
- tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów,
- tereny przekształceń na działalność produkcyjną, rzemieślniczą,
- tereny sportu i rekreacji,
- tereny rekreacyjne,
- tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych,
- tereny rolnicze z wykluczeniem zabudowy,
- tereny rolnicze przewidziane do zalesienia,
- tereny ogrodów działkowych,
- tereny lasów,
- tereny cmentarzy,
- tereny powierzchniowej eksploatacji surowców,
- tereny wód powierzchniowych śródlądowych,
- tereny zieleni urządzonej,
- tereny elektrowni wiatrowych,
- tereny przyrodnicze,
- tereny parkingów,
- tereny kolejowe,
- tereny infrastruktury technicznej.

1.2.5. Główne cele polityki przestrzennej gminy

Biorąc pod uwagę istniejące uwarunkowania rozwoju, w „Studium” gminy określono następujące główne cele polityki przestrzennej:

- A. Cel nadrzędny - podniesienie stopy życiowej ludności.
- B. Cele wynikające ze znaczenia gminy Baranów w Regionie Wielkopolskim:
- a) cele rozwoju o znaczeniu krajowym:
 - rozwój sprawnych połączeń komunikacyjnych z innymi województwami Polski,
 - b) cele rozwoju o znaczeniu regionalnym:
 - zachowanie przestrzeni promującej przyrodę, historię, kulturę regionu,
 - rozwój sprawnej komunikacji oraz systemów obsługi technicznej,
 - rozwój rekreacji - zbiornik wodny Donaborów – Biadaszki .
- C. Cele lokalne
- 1. Kształtowanie przestrzeni środowiska przyrodniczego poprzez ochronę i kształtowanie szczególnych wartości przyrodniczych.
 - 2. Kształtowanie przestrzeni rolniczo - przyrodniczej jako bezpośredniej strefy żywicielskiej poprzez ochronę gleb wysokiej klasy bonitacyjnej i gleb pochodzenia organicznego jako zasobu przyrodniczego.
 - 3. Kształtowanie środowiska kulturowego poprzez:
 - a) ochronę i kształtowanie szczególnych wartości kulturowych w sposób umożliwiający zachowanie i wzbogacenie tożsamości gminy,
 - b) wykorzystanie możliwości rozwoju przestrzennego dla wzbogacenia dziedzictwa kulturowego
 - 4. Kształtowanie środowiska zamieszkiwania poprzez umożliwienie :
 - a) zapewnienia optymalnej dostępności mieszkańców do miejsc pracy, usług i wypoczynku (zbiornik wodny w Grębaninie, ścieżki rowerowe),
 - b) poprawy standardów wyposażenia terenów mieszkaniowych gwarantujących właściwą komunikację, wyposażenie techniczne, ochronę przed czynnikami zagrażającymi zdrowiu i życiu ludzi,
 - c) stopniowe wypełnianie zniszczonych obiektów drogą realizacji wszystkich rodzajów zabudowy o wysokiej jakości urbanistycznej i architektonicznej, w nawiązaniu do wartości historycznych.
 - 5. Wyposażenie techniczne gminy poprzez :
 - a) umożliwienie zaopatrzenia w energię z uwzględnieniem:
 - umożliwienia rozbudowy istniejącej infrastruktury oraz stopniowe eliminowanie konwencjonalnych paliw niekorzystnych dla środowiska,

- wykorzystanie lokalnych źródeł energii niekonwencjonalnej,
- b) umożliwienie wprowadzenia rozwiązań technicznych sprzyjających pokryciu zapotrzebowania oraz pełnemu zwodociągowaniu terenów obecnie zainwestowanych,
- c) umożliwienie wprowadzenia rozwiązań technicznych sprzyjających ochronie wód przed zanieczyszczeniami spowodowanymi ściekami sanitarnymi.

1.2.6. Główne założenia polityki przestrzennej w strefach funkcjonalno-przestrzennych.

- **Strefa „A” wieś Baranów** - miejscowość historyczna o znaczeniu regionalnym:
 - kształtowanie rozwoju Baranowa jako ośrodka usługowo - administracyjnego,
 - lokalizacja usług głównie na obrzeżach wsi.
- **Strefa „B” mieszkaniowo - inwestycyjna o dominującej funkcji mieszkaniowej i uzupełniającej funkcji usługowo-produkcyjnej;**
 - stworzenie optymalnych warunków przestrzennych dla rozwoju osadnictwa; osiągnięcie wysokiego poziomu zaspokojenia potrzeb społecznych mieszkańców gminy, modernizacja i usprawnienie systemu komunikacyjnego;
 - tworzenie potencjalnych stref aktywności gospodarczej w powiązaniu z komunikacją;
 - budowa i modernizacja systemu infrastruktury technicznej ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodno - ściekowej i gazyfikacji
 - ochrona ujęć wodnych i wód powierzchniowych.
- **Strefa „C” rolnicza :**
 - racjonalne gospodarowanie terenami i ochrona gruntów rolnych;
 - restrukturyzacja i przebudowa rolnictwa w celu przystosowania do gospodarki rynkowej;
 - rozwój i modernizacja istniejących ośrodków produkcji i obsługi rolnictwa;
 - stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi przemysłu rolno-spożywczego; wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej w kierunku produkcji zdrowej żywności;
 - budowa i modernizacja systemu infrastruktury technicznej ze szczególnym uwzględnieniem obszarów do nawodnień;
 - utrzymanie charakteru zabudowy zagrodowej oraz cech osadnictwa wiejskiego poprzez przeciwdziałanie nadmiernemu rozproszeniu zabudowy;
 - zwiększanie lesistości terenu;
 - ochrona i rehabilitacja zasobów kulturowych oraz ochrona krajobrazu.
- **Strefa „D” przyrodnicza, o dominującej funkcji leśnej i uzupełniającej funkcji rolniczej:**
 - przystosowanie lasów do funkcji dydaktycznych i naukowo - badawczych i rekreacyjnych,
 - prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej
 - zapewnienie trwałej ochrony lasów poprzez utrzymanie ochrony najcenniejszych oddziałów leśnych oraz tworzenie indywidualnych form ochrony; - prowadzenie lokalnej polityki sprzyjającej ochronie środowiska przyrodniczego dla zapewnienia optymalnego stanu środowiska całego terenu; minimalizacja negatywnych skutków wpływu działalności gospodarczej na środowisko przyrodnicze;
 - racjonalne gospodarowanie i ochrona terenów rolnych; racjonalne gospodarowanie lokalnymi zasobami surowców naturalnych.

- **Strefa „E” inwestycyjna w zasięgu drogi krajowej:**
 - koncentracja usług,
 - usługi handlu i obsługi rolnictwa, działalność komercyjna,
 - budownictwo mieszkaniowe.
- **Strefa „T” wypoczynku i rekreacji:**
 - tereny zabudowy letniskowej oraz miejsca przeznaczone na pola namiotowe ,
campingi położone w rejonie projektowanych zbiorników wodnych,

1.2.7. Ustalenia dotyczące realizacji celów:

1. Tereny wyłączone z zabudowy, obejmujące :

- tereny przyrodniczo cenne, wymagające ochrony prawnej, obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- tereny pod liniami wysokich napięć, wzdłuż gazociągów, magistral wodociągowych i kanalizacyjnych (na sieciach wodociągowych i kanalizacyjnych możliwe jest lokalizowanie chodników i ścieżek rowerowych),
- tereny komunikacji,
- wody otwarte stojące i płynące,
- tereny zagrożone powodzią.

2. Tereny częściowo wyłączone z zabudowy, obejmujące :

- A. Tereny o ograniczeniach zagospodarowania i zabudowy - stanowiska archeologiczne.
- B. Tereny o specjalnych warunkach zagospodarowania i zabudowy, obejmujące :
 - parki podworskie,
 - ogrody działkowe,
 - ujęcia wód pitnych wraz ze strefami ochronnymi,
 - oczyszczalnie i przepompownie ścieków,
 - zbiorniki wód pitnych, stacji uzdatniania i przepompownie,
 - główne punkty rozdzielcze energii elektrycznej.

3. Tereny, które mogą być przeznaczone pod zabudowę, obejmujące :

- tereny preferowanej funkcji mieszkaniowej,
- preferowane tereny aktywności gospodarczej.

4. Obszary o szczególnym znaczeniu w polityce przestrzennej gminy, obejmujące :

- korytarze ekologiczne,
- zespoły przyrodniczo - krajobrazowe,
- tereny aktywności gospodarczej na obszarach określonych jako tereny, które mogą być przeznaczone pod zabudowę,
- obszary rozwoju mieszkalnictwa,

- drogi rowerowe.

5. Podstawowe obszary obsługi transportowej :

- tereny o niskiej gęstości ruchu, tj. rejonu rolnicze, leśne, osiedla jednorodzinne o swobodnym korzystaniu z samochodu jako środka transportu.

1.2.8. Etapowanie realizacji ustaleń studium. Zaleca się następujące zasady etapowania realizacji ustaleń „Studium” w zakresie planowania inwestycji:

- etap I - tereny przeznaczone do zainwestowania, posiadające zgodę na wyłączenie gruntów rolnych z produkcji rolnej, nie wymagające opracowania nowych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (możliwość wydania decyzji o warunkach zabudowy);
- etap II - tereny przeznaczone do zainwestowania, posiadające zgodę na wyłączenie gruntów rolnych z produkcji rolnej, wymagające opracowania nowych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (tereny wymagające: ustalenia nowych funkcji, szczegółowych zasad podziału terenu na działki, wydzielenia komunikacji itp.);
- etap III - tereny przeznaczone do zainwestowania, nie posiadające zgody na przeznaczenie na cele nierolnicze i nie wymagające opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (możliwość wydania decyzji o warunkach zabudowy np. niewielkie tereny bezpośrednio przylegające do istniejącej zabudowy - położone na glebach o niskich klasach bonitacyjnych);
- etap IV - tereny przeznaczone do zainwestowania, nie posiadające zgody na wyłączenie gruntów rolnych z użytkowania rolniczego oraz wymagające opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego .

1.2.9. Kierunki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy Dla realizacji przyjętych głównych celów polityki przestrzennej, w „Studium” określono w szczególności:

1. Ogólne kierunki polityki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy;
2. Kierunki działań związane z rozwojem przestrzenno-gospodarczym gminy;
3. Kierunki działań związane z ochroną środowiska przyrodniczego;
4. Kierunki działań związane z ochroną środowiska kulturowego;
5. Obszary i obiekty objęte oraz wskazane do objęcia ochroną na podstawie przepisów szczególnych;
6. Zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych;
7. Zadania wymagające współpracy z sąsiednimi gminami;
8. Tereny wskazane do opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;

1.2.10. Obszary, dla których sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania jest konieczne/Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Konieczny do wykonania miejscowy plan przestrzennego zagospodarowania Baranowa. W dalszej kolejności na obszarach wyznaczonych pod zorganizowaną działalność inwestycyjną, na obszarach

rozwoju wiejskich jednostek osadniczych (określone zostały na mapie studium w kolejności od 1 - 4). W związku z koniecznością zachowania ładu przestrzennego miejscowości oraz uruchomieniem nowych terenów rozwojowych wymagających uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolne i nieleśne przewiduje się wykonanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla wsi Donaborów, Jankowy oraz Słupia pod Kępem w granicach ich obrębów geodezyjnych oraz wsi: Baranów, Mroczeń, Joanka, Łęka Mroczeńska, Grębanin, Żurawiniec, Marianka Mroczeńska.

2. STREFY ROZWOJU I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY.

- **Strefa „A” wieś Baranów** (należy opracować plan szczegółowy z uwypukleniem części historycznej - średniowieczny układ urbanistyczny). Zgodnie z kształtującą się hierarchią ośrodków usługowych wieś Baranów pełni rolę ośrodka podstawowego, lokalnego. W związku z założeniami reformy administracyjnej ośrodek gminny powinien skupiać większość świadczonych usług zarówno w zakresie administracji, obsługi rolnictwa, szkolnictwa, zdrowia, drobnej wytwórczości (rzemiosła, nie powodujących uciążliwości dla środowiska) i innych. Dlatego należy dążyć do kształtowania dalszego rozwoju Baranowa jako ośrodka usługowo-administracyjnego. Za umocnieniem roli ośrodka gminnego w Baranowie przemawia dotychczasowe jego zainwestowanie oraz korzystne położenie - bliski dostęp do m. Kępna oraz w sąsiedztwie dróg krajowych. Działania planistyczne w strefie „A” powinny zmierzać szczególnie w kierunku tworzenia optymalnych warunków przestrzennych dla rozwoju osadnictwa wiejskiego. Dotyczy to przede wszystkim wyznaczenia nowych terenów budowlanych z zapewnieniem prawidłowej obsługi komunikacyjnej oraz wyposażeniem sieci osadniczej w infrastrukturę techniczną.
- **Strefa „B” mieszkaniowo - inwestycyjna** o dominującej funkcji mieszkaniowej i uzupełniającej usługowo-produkcyjnej. Niezbędny jest utrzymanie w strefie charakteru osadnictwa wiejskiego poprzez przeciwdziałanie nadmiernemu rozproszeniu zabudowy. Zabudowę należy porządkować drogą skupienia, uzupełniania i kontynuacji istniejących układów przestrzennych w granicach dopuszczonych kryteriami funkcjonalnymi, historyczno-kulturowymi, ekologicznymi i technicznymi. Bardzo istotnym celem jest osiągnięcie wysokiego poziomu zaspakajania potrzeb społecznych mieszkańców gminy, w tym utrzymanie wiejskich ośrodków zdrowia, stworzenie odpowiedniej sieci szkolnictwa (szkoły podstawowe i gimnazja) oraz łączenie działalności instytucji kulturalnych z innymi rodzajami działalności, szczególnie w dziedzinie rekreacji, handlu i gastronomii. Niezbędny wydaje się budowa urządzeń i obiektów sportowo-rekreacyjnych w powiązaniu z istniejącymi kompleksami ogólnodostępnej zieleni oraz zbiornikami wodnymi. Optymalny system powiązań komunikacyjnych zakłada bezpośrednie połączenie pomiędzy sobą ośrodków gminnych. W związku z tym na terenie gminy należy dążyć do rozwoju sieci komunikacyjnej zapewniającej bezpośrednie powiązanie Baranowa z sąsiadującymi ośrodkami gminnymi. W szczególności dotyczy to modernizacji drogi w kierunku Kępna. W omawianej strefie mieszkaniowo - inwestycyjnej niezbędnym będzie także usprawnienie powiązań komunikacyjnych pomiędzy poszczególnymi wsiami i osadami oraz zapewnienie właściwych warunków obsługi komunikacyjnej w obrębie osiedli. Usprawnienie i modernizacja powiązań komunikacyjnych wpłynie na zwiększenie dostępności gminy dla potencjalnych inwestorów. Istotnym celem jest stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi przedsiębiorczości, głównie małych lokalnych przedsiębiorstw. Działania takie należy stymulować poprzez politykę przestrzenną i finansową gminy. Tworzenie potencjalnych stref aktywności gospodarczej należy traktować jako narzędzie zmian ekonomicznych i społecznych, w tym poszukiwania alternatywnych miejsc pracy poza rolnictwem. Za szczególnie ważne w zakresie infrastruktury technicznej uznaje się w omawianej strefie budowę systemu

kanalizacyjnego, zaspokajanie potrzeb elektroenergetycznych wynikających z rozwoju gospodarczego oraz realizacja programu gazyfikacji gminy. Niezbędnym należy uznać objęcie ochroną zasobów kulturowych poprzez tworzenie stref ochrony konserwatorskiej. Zaleca się wiązanie dawnych zespołów dworskich i pałacowo-parkowych z pełnieniem nowych funkcji głównie kulturalnych i socjalnych. Konieczne jest zapewnienie gwarancji prawidłowej odbudowy i konserwacji oraz właściwego wykorzystania zasobów zabytkowych.

W zakresie ochrony środowiska przyrodniczego szczególne znaczenie w omawianej strefie mieszkaniowo - inwestycyjnej ma ochrona wód powierzchniowych i podziemnych, realizowana poprzez racjonalne gospodarowanie wodami i systematyczne zmniejszanie zanieczyszczeń odprowadzanych do wód. W tym celu niezbędne jest wyposażenie terenów mieszkaniowych w systemy kanalizacji sieciowej oraz wprowadzenie ograniczeń inwestycyjnych w strefie ciągu ekologicznego doliny rzeki Niesób.

- **Strefa „C” rolnicza**

Wszelkie działania planistyczne w strefie „C” powinny zmierzać szczególnie w kierunku utworzenia silnej gospodarczo strefy rolniczej. Dotyczy to w szczególności utrzymania dotychczasowego arealu gruntów rolnych i rozwoju zaplecza usługowo-produkcyjnego. W tym celu należy podjąć działania w kierunku ochrony gruntów rolnych (zwłaszcza grunty klasy III) przed zmianą ich przeznaczenia na cele nierolnicze, racjonalnego gospodarowania przestrzenią, pozostawienie w produkcji rolniczej gruntów wysokiej jakości oraz eliminacji zagrożeń w celu zapewnienia równowagi ekologicznej środowiska naturalnego. Proponuje się poszukiwanie nowych rozwiązań technologicznych zmierzających do poprawy efektywności i opłacalności produkcji oraz reorientację gospodarstw indywidualnych na gospodarstwa o profilu ekologicznym (produkcja zdrowej żywności). Ochrona gruntów rolnych przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z ośrodków produkcji rolnej (gnojowicowanie) wymaga zmiany w kierunku eliminacji bezściółkowego systemu hodowli oraz zmiany w stosowaniu nawozów i środków ochrony roślin o dużej uciążliwości dla środowiska naturalnego. Konieczna jest restrukturyzacja rolnictwa w kierunku tworzenia silnych gospodarstw rolnych, szczególnie z wykorzystaniem gruntów po zlikwidowanych PRG. Wszelkie działania powinny zmierzać w kierunku przystosowania ich do gospodarki rynkowej poprzez poszukiwanie nowych gałęzi produkcji, a także tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi przemysłu rolno-spożywczego. Spodziewany jest dalszy rozwój i modernizacja istniejących ośrodków produkcji i obsługi rolnictwa, dostosowanie kierunków produkcji do warunków naturalnych oraz istniejącej bazy usługowej, przechowalnictwa i przetwórstwa. Zakłada się budowę i modernizację infrastruktury technicznej ze szczególnym uwzględnieniem uregulowania gospodarki ściekowej. W zakresie ochrony środowiska przyrodniczego szczególne znaczenie w omawianej strefie rolniczej ma zwiększanie lesistości terenu poprzez przeznaczanie pod zalesienia gruntów klas VI i V, nie gwarantujących uzyskania opłacalnych plonów. Ze względu na ochronę gruntów rolnych preferuje się koncentrację zabudowy wiejskich jednostek osadniczych a także utrzymanie charakteru zabudowy zagrodowej dla zapewnienia ochrony krajobrazu wiejskiego. Niezbędnym należy uznać objęcie ochroną zasobów kulturowych poprzez tworzenie stref ochrony konserwatorskiej. Zaleca się ochronę zabytkowych zespołów dworskich ze względu na funkcje ekologiczne i krajobrazowe w monotonnym rolniczym krajobrazie okolicy. Konieczne jest zapewnienie gwarancji prawidłowej odbudowy i konserwacji oraz właściwego wykorzystania zasobów zabytkowych.

- **Strefa „D” przyrodnicza, o dominującej funkcji leśnej i uzupełniającej funkcji rolniczej.** Działania planistyczne w strefie „D” powinny zmierzać szczególnie w kierunku podporządkowania wszelkich form działalności gospodarczej ochronie środowiska przyrodniczego. Dotyczy to zarówno kompleksu leśnego, jak i gruntów rolnych. Polityka gminy w zakresie leśnictwa winna zmierzać do utrzymania wielofunkcyjnej roli lasów poprzez

zagospodarowanie zapewniające trwałość produkcyjną i ciągłość użytkowania, a także zdolność pełnienia funkcji dydaktycznych, przyrodniczych, ochronnych i społecznych. Należy zapewnić trwałą ochronę lasów poprzez rozszerzenie zakresu ochrony najcenniejszych oddziałów leśnych oraz tworzenie indywidualnych form ochrony. Całość prowadzonej polityki lokalnej powinna sprzyjać ochronie środowiska przyrodniczego dla zapewnienia optymalnego stanu środowiska całego terenu. Grunty rolne położone w omawianej strefie należy chronić przed zainwestowaniem. Gleby najsłabsze przeznaczać pod zalesienia, gleby najlepsze wykorzystywać rolniczo. Gospodarowanie zasobami surowców naturalnych powinno być racjonalne i zapewniać ochronę krajobrazu otwartego. Wprowadzenie do „Studium” projektu granicy rolno - leśnej ma na celu racjonalizację gospodarki gruntami w wyznaczonych kompleksach rolnych i leśnych. Planowane zalesienie utworzy zwarte kompleksy leśne, eliminując enklawy i grunty rolne nieprzydatne dla rolnictwa oraz ograniczy szkody wyrządzone przez zwierzynę leśną. Doleśnienie wyprostuje w wielu wypadkach linię lasów, poprawi zwartość zalesień, wyeliminuje z uprawy gleby nieprzydatne dla rolnictwa a nadające się do gospodarki leśnej. Po zalesieniu wyznaczonych gruntów powstaną duże obszary kompleksy leśne, zdolne do wytworzenia własnego ekosystemu. Obecnie % lesistości gminy wynosi 11,28 %. Zalesienie obszarów wynikających z projektu zwiększy lesistość gminy do 21 %. Bardzo duże znaczenie w zahamowaniu i odwróceniu procesów stepowienia i erozji wietrznej mają zadrzewienia i zakrzaczenia śródpolne. Pełnią one na otwartych przestrzeniach niezwykle ważną rolę w środowisku:

- regulują stosunki wodne,
- poprawiają agroklimat,
- osłabiają erozję wietrzną i wodną.

Istniejące zadrzewienia i zakrzaczenia winny podlegać systematycznej rekonstrukcji i rozbudowie, szczególnie wzdłuż dróg, rzek i miedz. Należy dążyć do :

- odtworzenia nasadzeń drzew owocowych wzdłuż mało uczęszczanych dróg,
- do wzbogacenia nasadzeń śródpolnych o krzewy (głównie o jadalnych owocach),
- stosować dominujący południowy kierunek zadrzewień ze względu na przewagę wiatrów zachodnich.

• **Strefa „E” inwestycyjna w zasięgu drogi krajowej.**

Działania planistyczne w obrębie tej strefy powinny zmierzać do utworzenia centrum usługowo wytwórczego, handlowego, produkcyjnego, usług komercyjnych którego położenie w pobliżu przyszłościowej drogi ekspresowej nr 11 oraz w sąsiedztwie m. Kępna ma szansę na zwiększenie aktywności gospodarczej oraz utworzenie nowych miejsc pracy. Poza tym teren ten jest w zasięgu sieci gazowej, linii energetycznych oraz sieci kanalizacyjnej.

• **Strefa „T” - wypoczynku i rekreacji.**

Tereny przyległe do zbiorników wodnych z możliwością zabudowy letniskowej, miejsca biwakowe, pola namiotowe, campingi. Proponuje się także zagospodarować obszary leśne w obrębie osiedla „Murator” na cele rekreacyjne. W zmianie studium wskazano tereny przyległe do rzeki Niesób z przeznaczeniem na cele rekreacyjne.

3. DZIAŁANIA PODSTAWOWE MAJĄCE ZNACZENIE DLA ROZWOJU PRZESTRZENNEGO GMINY.

3.1. Kierunki rozwoju budowlano - mieszkaniowego.

Zasadnicza rezerwa terenu znajduje się na osiedlu „Murator”, przeznaczona pod budownictwo indywidualne z usługami towarzyszącymi oraz budownictwo w Baranowie, w Słupi p/Kępem, Mroczeniu, Donaborowie, Jankowych, Grębaninie, Łęce Mroczeńskiej ale głównie w plombach zabudowy wiejskiej.

3.2. Kierunki rozwoju infrastruktury społecznej.

3.2.1. Oświata i wychowanie. Przyjęto model oświaty zgodnie z rządową reformą szkolnictwa. Zakłada się poprawę sprawności funkcjonowania placówek oświatowych, a zwłaszcza rozbudowę szkoły w Słupi p/Kępem z salą gimnastyczną i boiskiem sportowym, poprawę stanu technicznego obiektów szkół podstawowych (remonty i modernizacje), uzupełnienie placówek oświatowych do pełnego standardu (budowa sal gimnastycznych lub wykorzystanie na ten cel istniejących domów ludowych, budowa boisk sportowych).

3.2.2. Ochrona zdrowia. Utrzymanie dotychczasowych placówek Ośrodka Zdrowia w Słupi p/Kępem, Ośrodka Zdrowia w Mroczeniu. Planuje się w dalszym ciągu rezerwację terenu pod rozbudowę Szpitala Rehabilitacyjnego w Grębaninie. Na os. „Murator” w Baranowie wyznaczony jest teren pod budowę przychodni zdrowia oraz teren usług medycznych.

3.2.3. Zwiększenie podaży miejsc pracy poprzez: ożywienie gospodarcze poprzez rozwój bazy przetwórstwa rolno - spożywczego, rozbudowę istniejących zakładów przemysłowych, stworzenie szans rozwoju funkcji poza rolniczych przez dopuszczenie przekształceń zabudowy zagrodowej i umożliwienie zlokalizowania funkcji produkcyjnych (nie pogarszających stanu środowiska), usługowych (obsługi rolnictwa, turystyki, handlu, gastronomii i drobnego rzemiosła). Utrzymuje się istniejące zakłady produkcyjne w zagrodach wiejskich (nie pogarszające stanu środowiska).

3.3. Kierunki rozwoju aktywności gospodarczej. Obszary przeznaczone pod działalność gospodarczą mogą występować w formie zespołowej lub pojedynczych usług o różnym przeznaczeniu. Przed zakładami usługowymi i przemysłowymi należy projektować miejsca postojowe dla samochodów osobowych i dostawczych. Założono rezerwę terenu pod nowe zakłady rzemieślnicze oraz przemysł a także rezerwę terenu pod rozbudowę istniejących zakładów. Tereny przemysłowe projektuje się na obrzeżach wsi, poza zwartą zabudową. Ważnym elementem rozwoju aktywności gospodarczej jest przygotowanie i promocja ofert lokalizacyjnych z zasobów komunalnych.

3.4. Kierunki rozwoju sportu i rekreacji. Konieczna jest budowa urządzeń zaplecza sportowego w miarę posiadanych środków:

- sali gimnastycznej i zespołu boisk dla szkoły w Łęce Mroczeńskiej,
- boisk sportowych wielofunkcyjnych z zapleczem typu ORLIK w Baranowie przy ul. Sportowej,
- sali gimnastycznej i boiska sportowego w Grębaninie
- sali gimnastycznej dla szkoły w Donaborowie,
- sali gimnastycznej oraz boiska sportowego w Słupi p/Kępem,

- dalsze, pełniejsze, wykorzystanie pływalni, sali gimnastycznej i boisk sportowych w Słupi p. Kępnem,
- miasteczka rowerowego na os. „Murator” w Baranowie.

3.5. Kierunki rozwoju infrastruktury technicznej. Zakłada się :

- modernizację sieci energetycznych, dalszą realizację programu gazyfikacji wsi, budowę kanalizacji sanitarnej i deszczowej rozdzielczej, oczyszczalnia ścieków zlokalizowana na północ od Baranowa, budowę GPZ wraz z linią zasilającą na os. „Murator” w Baranowie,
- projektuje się zbiornik retencyjny na rzece Niesób i na cieku wodnym w Grębaninie,
- rezerwuje się teren na powiększenie wysypiska w Donaborowie (konieczne jest wydzielenie dodatkowej kwatery odpadów niebezpiecznych ,np. odpadów poratowniczych z wypadków drogowych oraz awaryjne grzebowisko zwłok zwierzęcych)

4. KIERUNKI DZIAŁAŃ ZWIĄZANE Z OCHRONĄ ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I PRZECIWDZIAŁANIEM ZAGROŻENIOM ŚRODOWISKOWYM (obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego)

Z diagnozy stanu i uwarunkowań rozwoju będących częścią „Studium” wynikają kierunki polityki ekologicznej gminy dotyczące następujących elementów środowiska przyrodniczego, jak : wody powierzchniowe i podziemne, gospodarka wodno - ściekowa, lasy, środowisko atmosferyczne, hałas, gleby, surowce mineralne, gospodarka odpadami, środowisko biotyczne oraz formy ochrony prawnej. Zmiana studium uwzględnia ochronę przyrody żywej, strefy ujęć wód i złóż geologicznych wymienionych w części „Uwarunkowania”.

4.1. Polityka ochronna wód powierzchniowych, gospodarka wodno - ściekowa. Polityka ochronna powinna dotyczyć:

- ochrony zasobów wód powierzchniowych,
- ochrony jakości wód powierzchniowych,
- przeciwdziałanie zagrożeniom powodziowym.

Wody głównej rzeki przepływającej przez gminę - Niesób są bardzo zanieczyszczone. Badane przy ujściu do Prosnicy nie odpowiadają wartościom normatywnym. Wody te obciążane są ściekami komunalnymi i przemysłowymi z terenu Kępna i gmin sąsiednich. Niesób wobec niewielkich przepływów naturalnych ma niski poziom odporności na degradację. Przywrócenie czystości wód rzeki Niesób oraz jej dopływów wiąże się z koniecznością współdziałania z gminami położonymi w sąsiedztwie a także z miastem Kępnem. W celu poprawy wód powierzchniowych należy wyposażyć wsie w system kanalizacyjny, zrealizować planowaną budowę kolektorów sanitarnych z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni w Baranowie, właściwie zagospodarować obszary zasobowe wód podziemnych, ograniczyć możliwość skażenia wód gnojowicowaniem, odpadami komunalnymi i przemysłowymi, przeprowadzić skuteczną kontrolę szamb, dzikich odpływów i małych zbiorników gnojówki, będących poważnym źródłem zanieczyszczenia.

Do czasu generalnego rozwiązania problemu odprowadzania ścieków należy zwiększyć wymagania formalnoprawne i techniczne wobec tych podmiotów, które zrzucają największą ilość ścieków, aby:

- zmniejszały pobór wody poprzez obiegi zamknięte,
- stosowały podczyszczanie lub oczyszczanie wytwarzanych ścieków,
- wprowadzały zmiany technologiczne w celu ograniczenia produkcji ścieków.

Ważnym zadaniem w dziedzinie gospodarki wodnej jest realizacja planowanego zbiornika retencyjnego „Donaborów - Biadaszki” na Niesobie a także na cieku wodnym w Grębaninie. Wody

zbiornika na Niesobie spowodowałyby wyrównanie przepływów rzeki, zapewniłyby odpowiedni przepływ biologiczny, wpłynęłyby na poprawę stanu jakości wód rzecznych a przede wszystkim wyeliminowałyby zagrożenie powodziowe, poprawiłyby retencję, co ma wielkie znaczenie w gminie, w której lasy zajmują niewielkie powierzchnie. Mogłyby być także wykorzystane w celach rekreacyjnych. Należy zapewnić wodę z sieci hydrantowej do zewnętrznego gaszenia pożaru.

4.2. Polityka ochrony wód podziemnych.

Polityka ochrony wód podziemnych jest jedną z najważniejszych ze względu na to, że gmina prawie w całości znajduje się w obszarze zbiornika wód podziemnych piętra czwartorzędowego a północna część objęta jest zasięgiem zbiorników wód podziemnych jurajskiego i trzeciorzędowego. Eksploatuje się wody poziomu czwartorzędowego wgłębnego - między glinowego, które pozostają w związku hydraulicznym z wodami gruntowymi poprzez okna hydrauliczne. W celu poprawy jakości wód podziemnych i jej ochrony należy :

- budować systemy kanalizacyjne z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni, a na terenach rozproszonego budownictwa stosować indywidualne przydomowe oczyszczalnie ścieków, likwidować nieszczelne szamba i „doły chłonne”,
- wprowadzać zmiany technologiczne w gospodarce rolnej poprzez: ograniczenie dawek nawozów sztucznych, właściwe zarządzanie przyzmi obornikowych i kiszonkowych, właściwe zagospodarowanie gnojowicy, prowadzenie hodowli ściółkowej,
- prowadzić właściwą gospodarkę odpadami (likwidacja „dzikich” wysypisk śmieci, zwłaszcza zlokalizowanych w wyrobiskach poeksploatacyjnych),
- likwidować ogniska zanieczyszczenia wód szczególnie na obszarach zasobowych wód podziemnych.

4.3. Polityka ochronna gleb. Polityka ochronna gleb powinna dotyczyć :

- respektowania zasady ograniczania przeznaczania gleb chronionych (wysokich klas bonitacyjnych i gleb pochodzenia organicznego) na cele nierolnicze,
- wprowadzania zadrzewień śródpolnych poprawiających retencję, wprowadzania pasów przydrożnych, chroniących przed zanieczyszczeniem,
- przeznaczanie gleb najsłabszych klas pod zalesienia,
- działania w kierunku ochrony gleb przed skażeniem siarką (m.in. ograniczenie stosowania nawozów sztucznych),
- wapnowania gleb jako podstawowego zabiegu agrotechnicznego.

4.4. Polityka dotycząca eksploatacji surowców mineralnych

W związku z istnieniem w gminie wyrobisk po eksploatacji surowców, należy prowadzić na tych terenach rewaloryzację polegającą na :

- likwidacji dzikich wysypisk śmieci w wyrobiskach,
- wykluczyć lokalizowanie nowych wysypisk w wyrobiskach poeksploatacyjnych z uwagi na możliwość przeniknięcia zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- w projektach rekultywacji uwzględnić możliwość wykorzystania dla celów rekreacyjnych (np. woda lub zieleń).
- politykę tę należy także odnieść do przyszłej rekultywacji wyrobisk obecnie eksploatowanych surowców.

4.5. Polityka dotycząca ochrony środowiska atmosferycznego i ochrony przed hałasem.

Źródłem zanieczyszczenia powietrza jest emisja ze źródeł lokalnych, wpływ miasta Kępna, a także zanieczyszczenia transgraniczne.

Poprawa stanu sanitarnego powietrza może nastąpić pod warunkiem podjęcia działań a zwłaszcza:

- stopniowej likwidacji lokalnych kotłowni węglowych oraz palenisk domowych i przechodzenia na stosowanie do ogrzewania „czystych nośników energii” - gaz, olej opałowy, energia elektryczna, energia niekonwencjonalna,
- ciągłej modernizacji w zakładach wytwórczych i gospodarce komunalnej urządzeń technicznych zabezpieczających środowisko przed emisją pyłową i gazową,
- wyeliminowanie ruchu tranzytowego na drodze nr 11 poprzez budowę obwodnicy Baranowa i Kępna,
- wprowadzenie pasów zieleni izolacyjnej oraz ekranów akustycznych w celu ochrony pól i terenów zabudowanych przed zanieczyszczeniem i hałasem. Położenie Baranowa w bezpośrednim sąsiedztwie Kępna wymusza wspólną politykę ochrony powietrza atmosferycznego.

W celu właściwego przewietrzania terenów gminy, wprowadza się zakaz zabudowy doliny Niesobu i dolinek bocznych jako głównych ciągów ekologicznych pełniących również funkcje wentylacyjne.

4.6. Polityka dotycząca gospodarki odpadami.

W celu rozwiązania problemu odpadów opracowano gminny program gospodarki odpadami:

- uruchomiono wysypisko odpadów komunalnych w Donaborowie, systematyczna segregacja odpadów w miejscach ich powstawania, prowadzenie działalności edukacyjnej ludności szczególnie pod kątem uświadamiania jej negatywnych skutków deponowania odpadów w miejscach przypadkowych - „dzikie wysypiska śmieci”,
- likwidacja „dzikich wysypisk śmieci” (odpady te najczęściej deponowane są w wyrobiskach poeksploatacyjnych, co może być poważnym zagrożeniem dla wód podziemnych z uwagi na możliwość migracji zanieczyszczeń w głąb ziemi),
- zobowiązać wszystkich właścicieli wyrobisk do opracowania projektów rekultywacji, właściwa gospodarka odpadami niebezpiecznymi zgodnie z przepisami ustawy o odpadach (odpady niebezpieczne : odpady, które ze względu na swoje pochodzenie, skład chemiczny, biologiczny, inne właściwości i okoliczności stanowią zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi albo dla środowiska) . Odpady te mogą być składowane na wydzielonej kwaterze w obrębie wysypiska śmieci w Donaborowie; w tym celu rezerwuje się teren na powiększenie składowiska, które jest przebadane hydrogeologicznie.
- utylizacja odpadów poubojowych i padliny, zwłok zwierzęcych może być prowadzona wyłącznie w specjalnie do tego celu przeznaczonym zakładzie utylizacyjnym (adresy zakładów utylizacyjnych można uzyskać w Weterynaryjnych Inspektoratach Sanitarnych), awaryjnie na terenie wydzielonej kwatery na terenie wysypiska w Donaborowie (po przeprowadzeniu dodatkowych badań związanych z lokalizacją kwatery i uzyskaniu odpowiednich pozwoleń),
- grzebownisko zwłok zwierzęcych - kwestia budowy, utrzymania i eksploatacji grzebownisk oraz miejsc spalania zwłok zwierzęcych i ich części zostanie rozwiązana w ramach porozumienia międzygminnego, awaryjnie grzebanie na terenie wydzielonej kwatery na wysypisku w Donaborowie.

4.7. Polityka dotycząca ochrony terenów leśnych i zadrzewień.

Lasy.

Wyjątkowo niska lesistość gminy wymaga szczególnej ochrony terenów leśnych, nie tylko większych kompleksów zlokalizowanych w południowej części gminy ale także niewielkich,

indywidualnych lasów rozproszonych wśród terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Mają one niebagatelne znaczenie w kształtowaniu warunków ekologicznych.

W celu ochrony lasów należy rygorystycznie przestrzegać zakazu przeznaczania jakichkolwiek terenów leśnych na inne cele, zwłaszcza małych izolowanych enklaw. Należy także egzekwować obowiązki ciążące na właścicielach lasów, określone w ustawie o lasach z 1991 r. (m.in. dotyczące pielęgnacji drzewostanów).

Zalesienia wzbogacające perspektywicznie zasoby i walory środowiska, mogłyby docelowo wytworzyć pierścień terenów aktywnych przyrodniczo i atrakcyjnych krajobrazowo. Działania te powinny być prowadzone zgodnie z granicą rolno - leśną opracowaną dla gminy Baranów przez Wojewódzkie Biuro Geodezji i Terenów Rolnych w Kaliszu.

Zadrzewienia.

Ważną rolę w systemie ekologicznym gminy odgrywają zadrzewienia przydrożne i śródpolne. Te ostatnie tworzą pasy rozciągnięte wzdłuż cieków wodnych i budowane są głównie przez olsze czarna. Ich rola w gminie jest szczególnie ważna ze względu na duże powierzchnie bezleśne, użytkowane rolniczo. Odbudowa i budowa rusztu ekologicznego w postaci zadrzewień i zakrzewień, stanowiąca alternatywę dla zalesień powinna dotyczyć terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej również wysokich klas bonitacyjnych.

4.8. Ochrona przyrody i krajobrazu (formalno - prawna) i sieć ekologiczna.

Tereny przyrodnicze

Zlokalizowany w Baranowie –. Obejmuje on wilgotną, zalewową łąkę śródpolną oraz fragmenty drzewostanu olszowego i zarośli wierzbowych na siedlisku łęgowym (ze stagnującą wodą). Teren charakteryzuje się dużą wilgotnością podłoża co warunkuje specyficzną szatę roślinną, wykazującą duży stopień naturalności. Jest to siedlisko bogatej flory roślin hydrofilnych i miejsce występowania licznych gatunków zwierząt, głównie ptaków i płazów.

Zlokalizowany jest na gruntach rolniczych wsi Grębanin (na północ od Lipki) - teren ornitofauny „Mokre Łąki”. Obiekt jest kompleksem zadrzewień śródpolnych, pozostających w kontakcie z użytkami zielonymi o charakterze łąk i z szuwarami. Ma charakter bogatego florystycznie i urozmaiconego siedliskowo kompleksu zadrzewień o dużych wartościach biocenotycznych. Wykazuje duży stopień naturalności na tym terenie. Zaobserwowano występowanie kilkunastu gatunków zwierząt kręgowych (płazów, gadów, ptaków).

Na terenie gminy wyznacza się ekologiczny system obszarów chronionych-
(załącznik: mapka „Sieć ekologiczna”):

- korytarze ekologiczne: dolina Niesobu o znaczeniu regionalnym i dolina Janicy o znaczeniu lokalnym,
- obszary węzłowe : torfowiskowo - łąkowy i leśne,
- sięgacze ekologiczne.

Ciągi wysokiej aktywności przyrodniczej związane przeważnie z dolinami powinny podlegać ochronie głównie ze względu na :

- konieczność utrzymania drożności ciągu (głównie ciągi wentylacyjne),
- występowanie gleb organicznych (torf) - możliwość utworzenia stawów rybnych na północ od Baranowa oraz utrzymanie istniejących,
- występowanie cennej roślinności wykazującej duży stopień naturalności.

Do ochrony wskazuje się także starodrzew dębów i modrzewi przy lesie w okolicach wsi Słupia p/Kępem.

4.9. Promocja walorów środowiska przyrodniczego.

Promocja walorów przyrodniczych gminy powinna mieć zasięg zewnętrzny i wewnętrzny. Powinna objąć :

- lokalne chronione wartości przyrodnicze (ustanowienie wskazanych obiektów chronionych),
- projektowane zbiorniki retencyjne w Donaborowie i Grębaninie z możliwością wykorzystania rekreacyjnego,
- edukację ekologiczną poprzez :
 - promocję walorów i zasobów lokalnego środowiska wśród mieszkańców, zwłaszcza dzieci w szkołach,
 - promocję postaw proekologicznych, zwłaszcza w dziedzinie gospodarki odpadami i ochrony wód,
 - należy dążyć do zharmonizowania nowych inwestycji z krajobrazem, a istniejące zakłady rzemieślnicze otoczyć zielenią izolacyjną.

4.10 Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych.

Ustala się zakaz zabudowy terenów okresowo podtapianych przez istniejące ciek wodne głównie rzekę Niesób i Janicę. Na terenie gminy brak jest terenów narażonych na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

4.11. Obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochrony.

Brak jest obszarów i obiektów dla których oznacza się filar ochronny, w granicach którego ze względu na ochronę oznaczonych dóbr wydobywanie kopalin nie może być prowadzone albo może być dozwolone w sposób zapewniający ochronę tych dóbr.

5. KIERUNKI DZIAŁAŃ ZWIĄZANE Z OCHRONĄ ŚRODOWISKA KULTUROWEGO/ OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Do obiektów wartości kulturowych zaliczają się obiekty sakralne : kościoły, kapliczki, cmentarze oraz pałace i dwory, parki, stanowiska archeologiczne, tereny eksploracji archeologicznej , obiekty figurujące w rejestrze i spisie zabytków architektury (spis zabytków w I części opracowania - zaktualizowany). Obiekty wyżej wymienione wymagają szczególnej ochrony konserwatorskiej. Prace podejmowane przy remontowaniu i zabezpieczaniu oraz przebudowie wymagają uzgodnienia ze służbami ochrony zabytków. Ochroną o najwyższym stopniu obejmuje się obszar historycznego centrum Baranowa (układ urbanistyczny oraz archeologiczne warstwy kulturowo -osadnicze znajdujące się na obszarze miasta lokacyjnego Baranowa wraz z otoczeniem stanowiącym strefę ochrony konserwatorskiej). W celu ochrony zabudowy przed wstrząsami i niszczeniem należy dążyć do wyeliminowania ruchu tranzytowego przez centrum wsi Baranów. Rejestr zabytków - obiekty, zespoły i założenia wpisane do rejestru zabytków objęte są rygorami ochrony konserwatorskiej wynikającymi z przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r., nr 1568, poz. 162). Obowiązuje bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej. Należy dążyć do pełnej rewaloryzacji zabytków. Wszelkie działania podejmowane przy zabytkach wymagają pisemnego pozwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków. Konieczne jest

opracowanie gminnego programu ochrony zabytków na podstawie art.87,ust.3 ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz.1568, zm. z 2004r.-Dz.U. Nr 96,poz.959).

Ustala się zasady kompozycji przestrzennej zapewniające harmonizowanie otoczenia z zabytkowymi obiektami i zabytkowym zespołem urbanistycznym Baranowa (ograniczenie nieprzekraczalnych gabarytów zabudowy, proporcji bryły, detali architektonicznych i form dachu.) Załącznik - zaktualizowany spis zabytków architektury i budownictwa gminy Baranów (w części I „Studium”).

Wprowadza się wymóg konsultowania i uzgadniania z SOZ wszelkich działań inwestycyjnych w zakresie :

- budowy nowych obiektów kubaturowych;
- przebudowy, rozbudowy i remontów a także zmiany funkcji obiektów kubaturowych;
- podziałów nieruchomości,
- zmiany nawierzchni oraz korekt przebiegów dróg,
- wszelkie prace ziemne wymagają zezwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i zapewnienia badań archeologicznych pod nadzorem SOZ.

Strefa B ochrony konserwatorskiej - w strefie B działalność konserwatorska zmierza do zachowania i wyeksponowania zasadniczych elementów historycznego układu przestrzennego (tj. rozplanowanie dróg, ulic i placów, linie zabudowy, kompozycje wnętrz urbanistycznych, kompozycje zieleni) oraz dostosowania nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej. Należy uzyskać uzgodnienia ze służbami konserwatorskimi wszelkich zamierzeń inwestycyjnych w zakresie budowy obiektów kubaturowych oraz przebudowy, rozbudowy i rozbiórki istniejących budynków. Umieszczenie reklam lub innych tablic, niezwiązanych z danym obiektem, stanowiących na obiekcie lub obszarze element obcy, jest zabronione. Należy usunąć elementy dysharmonizujące, zwłaszcza uniemożliwiające ekspozycję wartościowych obiektów zabytkowych

Na terenie zabytkowych parków (w Słupi p/Kępem i Jankowach) obowiązują następujące wymogi konserwatorskie :

- wprowadza się zakaz prowadzenia działalności inwestycyjnej bez uzgodnienia z SOZ,
- należy dążyć do zachowania ich w granicach historycznych,
- założenia te winny pozostać założeniami zielonymi;

Na terenie zabytkowych parków w Słupi pod Kępem i Jankowach Obowiązuje bezwzględny priorytet wymagań i ustaleń konserwatorskich nad względami wynikającymi z działalności inwestycyjnej, gospodarczej i usługowej. Ustala się następujące wymogi:

- 1) zachowanie, uczynienie historycznego układu przestrzennego i konserwacja jego głównych elementów zabudowy, przebiegu dróg, placów i kompozycji zieleni;
- 2) utrzymanie historycznych podziałów parcel i sposobu użytkowania gruntów;
- 3) usunięcia elementów dysharmonizujących;
- 4) dążenie do rekonstrukcji elementów zniszczonych (architektury, układu zieleni);
- 5) dostosowania nowej zabudowy (istniejącej oraz projektowanej) do zabudowy historycznej oraz historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie sytuacji, skali, bryły, zastosowanych materiałów, podziałów architektonicznych oraz w nawiązaniu formami współczesnymi i użytymi materiałami do lokalnej, historycznej tradycji architektonicznej; wysokość zabudowy ustalić w zależności od sąsiedniej zabudowy, nowa zabudowa nie może dominować nad zabudową historyczną;
- 6) w przypadku modernizacji istniejących obiektów lub realizacji nowych należy stosować materiały występujące w lokalnym budownictwie historycznym,
- 7) umieszczanie reklam lub innych tablic niezwiązanych z danym obiektem chronionym, stanowiących na obiekcie lub obszarze element obcy, jest zabronione; tablice informacyjne na budynkach powinny być umieszczone na osi kompozycyjnej i posiadać ten sam charakter i wymiar;

- 8) wszelka działalność inwestycyjna, budowlana oraz przebudowy, remonty, adaptacje, dostosowywanie do współczesnych funkcji, dokonywanie podziałów nieruchomości – wymagają uzyskania wytycznych konserwatorskich i uzgodnienia z wojewódzkim konserwatorem zabytków,
- 9) ewentualne prace ziemne mogą być wykonywane jedynie po przeprowadzeniu ratowniczych badań archeologicznych za zezwoleniem właściwego konserwatora zabytków na prace archeologiczne i wykopaliskowe. Ratownicze badania archeologiczne finansuje inwestor. Powyższe zezwolenie konserwatorskie należy uzyskać przed wydaniem pozwolenia na budowę i dała robót nie wymagających pozwolenia na budowę – przed realizacją inwestycji tj. przed uzyskaniem zaświadczenia potwierdzającego akceptację przyjęcia zgłoszenia wykonywania robót budowlanych,
- 10) należy zachować tereny jako tereny zielone, należy zaznaczyć w terenie obszar zabytkowych parków poprzez ogrodzenie go w sposób trwały funkcję ogrodzenia pełnić może zarówno twór sztuczny (mur, estetyczne ogrodzenie metalowe), jak i naturalny (np. żywopłot),
- 11) należy zachować i konserwować zachowane elementy historycznych układów przestrzennych oraz poszczególne elementy tych układów tj. historyczne ogrodzenia, bramy, zieleń,
- 12) poszczególne obiekty o wartościach zabytkowych należy poddać konserwacji, zachowane nagrobki zabezpieczyć przed dewastacją i pozostawić na miejscu, ewentualnie tworzyć dla nich lapidaria lub zachować je w inny uzgodniony z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków sposób

Strefa „OW” obserwacji archeologicznej - objęto miejscowości o średniowiecznej metryce. Na terenie strefy obowiązują następujące wymogi konserwatorskie :

wszelkie zamierzenia inwestycyjne (także: zakładanie infrastruktury technicznej oraz inne wykopy ziemne) na tym obszarze winny być uzgodnione Inspekcją Zabytków Archeologicznych właściwego oddziału SOZ, a prace ziemne prowadzone pod nadzorem archeologiczno - konserwatorskim. Ze względu na możliwość stwierdzenia w trakcie prac relikwów archeologicznych inwestor winien liczyć się z koniecznością zmiany technologii prowadzonych robót, w przypadku dokonania znalezisk archeologicznych prace budowlane winny być przerwane a teren udostępniony do ratowniczych badań archeologicznych

Stanowiska archeologiczne - jest to obszar na którym dokonano znalezisk zabytków archeologicznych. Na obszarze stanowisk archeologicznych obowiązują następujące wymogi :

- dopuszcza się lokalizację inwestycji pod warunkiem uzgodnienia i uzyskania zezwolenia od właściwego oddziału SOZ
- inwestor zobowiązany jest zlecić wykonanie ratowniczych badań wykopaliskowych na własny koszt przed przystąpieniem do prac ziemnych.

6. ZADANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PONAD LOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

6.1. Elementy i uwarunkowania polityki przestrzennej niezależnie od gminy - propozycje zadań rządowych.

Do grupy zadań rządowych zalicza się inwestycje służące realizacji ponad lokalnych celów publicznych.

Warunkiem realizacji tej kategorii zadań jest ich zamieszczenie w rejestrze wojewódzkim oraz wprowadzenie do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Umieszczenie zadania rządowego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje po uprzednim przeprowadzeniu negocjacji władz samorządowych z Wojewodą. Przedmiotem negocjacji są warunki wprowadzenia zadania do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BARANÓW

Na podstawie informacji o polityce przestrzennej państwa na terenie województwa wielkopolskiego nie umieszczono zadań rządowych dotyczących obszaru gminy Baranów. Zaproponowano natomiast zadania, które zamieszczone są w szeregu opracowaniach programowych, a także we wnioskach do polityki przestrzennej zagospodarowania kraju, zgłoszonych do naczelnych i centralnych władz. Zadaniemi tymi, uwzględnionymi w niniejszym „Studium” gminy są:

- ochrona dziedzictwa kulturowego, ochrona pomników przyrody,
- przebieg projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia w/c Odolanów -Szopienice z północy na południe (trzecia nitka),
- zwiększenie lesistości gminy zgodnie z ogłoszonym „Programem zwiększania lesistości kraju”.

6.2. Inne zadania o charakterze ponad gminnym. Ponadto w „Studium” ujęto inne propozycje zadań o charakterze ponad gminnym, służące realizacji ponad lokalnych celów publicznych:

- w zakresie komunikacji:
 - modernizacja dróg powiatowych;
 - modernizacja i przebudowa drogi Nr 11 do kategorii drogi ekspresowej z wykonaniem obejścia Baranowa i Kępna (proponowany I wariant);
 - linia kolejowa Kluczbork - Poznań na odcinku Kępno - Łęka Opatowska przewidziana do modernizacji i budowy urządzeń samoczynnej blokady liniowej.
- w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego:
 - zachowanie i tworzenie systemu korytarzy ekologicznych w oparciu o istniejące lasy, doliny rzeczne, zadrzewienia śródpolne oraz projektowane dolesienia;
 - ochrona zlewni wód szczególnie chronionych.
- w zakresie infrastruktury technicznej:
 - realizacja modernizacji i remontów istniejących sieci energetycznych SN;
 - realizacja projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia Ø 700 mm o przebiegu równoległym do dwóch gazociągów Ø 500 mm relacji Komorzno-Odolanów;
 - rezerwa miejsc pod stacje transformatorowe SN i in. oraz główny punkt zasilania wraz z poprowadzeniem i modernizacją sieci elektroenergetycznej 110 kV, w przypadku prowadzenia i modernizacji sieci elektroenergetycznej o napięciu przesyłowym 110kV i wyższych projekt sieci wraz z lokalizacją należy leży uzgodnić z Dowództwem Sił Powietrznych pod względem ewentualnych przeszkód lotniczych,
- w zakresie infrastruktury sportowo-rekreacyjnej:
 - realizacja systemu ścieżek i tras rowerowych, w tym trasę rowerową relacji Kobyła Góra – Mikorzyn – Częstochowa,
 - budowa zbiorników wodnych (Donaborów - Biadaszki i Grębanin)

6.3. Wnioski do opracowań regionalnych

W „Studium” gminy Baranów wskazano następujące zadania, które należy uwzględnić w opracowaniach regionalnych, w studiach i planach zagospodarowania województwa: zachowanie i tworzenie systemu korytarzy ekologicznych w oparciu o istniejące lasy, doliny rzeczne, zadrzewienia śródpolne oraz projektowane dolesienia; rozszerzenie ochrony Obszaru Chronionego Krajobrazu rzeki Prosną; ochrona zlewni wód szczególnie chronionych; realizacja systemu ścieżek i tras rowerowych.

7. ZADANIA WYMAGAJĄCE WSPÓŁPRACY Z SĄSIEDNIMI GMINAMI.

W „Studium” gminy Baranów określono zadania w zakresie współpracy z sąsiednimi gminami. Są to:

- z Gminą Kępno, od północy,
 - a) budowa drogi z osiedla "Murator" do drogi nr 8,
 - b) obejście Baranowa i Kępna w ciągu drogi nr 11,
 - c) budowa drogi tzw. „obwodnicy śródmiejskiej miasta Kępna”
 - d) wspólna polityka ekologiczna (ochrona gleb, powietrza atmosferycznego, gospodarka odpadami, ochrona przed hałasem)
- z Gminą Łęka Opatowska, od wschodu
 - d) zbiornik retencyjny Donaborów- Biadaszki,
 - e) wspólna polityka ekologiczna,
- z gminą Bralin, od zachodu : - wspólna polityka ekologiczna
- z Gminą Trzcinica i Rychtal, od południa a) wspólna polityka ekologiczna.

8. TERENY WSKAZANE DO OPRACOWANIA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO/

Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² oraz obszary przestrzeni publicznej.

- tereny górnicze ustanowione dla wydobywania kopalin określonych złóż,
- nie przewiduje się terenów objętych procedurą scaleń i podziału nieruchomości,
- tereny dla realizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²,
- obszary przestrzeni publicznej określone w studium jako: tereny sportu i rekreacji rozumiane jako obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne.

9. NAJWAŻNIEJSZE PRIORYTETY DO UWZGLĘDNIENIA W DALSZEJ PRACY PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

9.1 Systemy powiązań przyrodniczych

Główne pasmo dolin rzecznych wraz z terenami zielonymi muszą stanowić obowiązkowe kliny przewietrzające należy utrzymywać wszystkie pasma i kliny obsadzając je różnorodną zielenią.

9.2 System kulturowy

Unikalne walory funkcjonalno-przestrzenne niosące treści kulturowe takie jak: parki, dwory, pałace i ich zespoły urbanistyczne. Brakujące elementy struktury urbanistycznej należy uzupełniać. Wyburzać lub nie remontować aż do śmierci technicznej budynków tych, które dysharmonizują z tymi strukturami. Należy:

- a) tworzyć reprezentacyjne ciągi piesze doprowadzające do tych atrakcyjnych miejsc,
- b) nie tworzyć w bezpośrednim sąsiedztwie dużych zespołów aktywności gospodarczej a tylko turystycznej,
- c) funkcje tworzone na obszarach dziedzictwa kulturowego powinny wspomagać rozwój zasobów tego środowiska a nie przeszkadzać,
- d) bezwzględny zakaz wprowadzania w założenia dworsko-pałacowe działalności gospodarczej nie odpowiadającej jej charakterowi.

Szczególnie należy zwrócić uwagę na znajdujące się na terenie gminy a wymienione wcześniej cztery parki podworskie w Słupi p. Kępem(zabytkowy), Donaborowie, Grębaninie, Mroczeniu, Jankowach(zabytkowy) i Żurawincu oraz dwa pomniki przyrody (w Grębaninie i Mroczeniu).

9.3. Rozwój aktywności gospodarczej gminy

Nowe tereny rozwoju aktywności gospodarczej muszą być kontynuacją już istniejących , na których zlokalizowano obiekty pod prowadzenie działalności: produkcyjnej, handlowej, budownictwa, transportu gospodarki magazynowej, rzemiosła.

W istniejących lokalizacjach należy zaplanować pasy zieleni oddzielające tereny zakładów rzemieślniczych od sąsiednich terenów ograniczając ich uciążliwość. Należy zakazać w strefach mieszkaniowych zespołów urbanistycznych lokalizacji uciążliwych obiektów. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko należy lokalizować poza osiedlami mieszkalnymi, poza ustalonymi strefami ochrony sanitarnej ujęcia wód. Oddziaływanie związane z funkcją terenu nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych poza terenem lokalizacji inwestycji, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Na terenie gminy znajdujące się złoża kopalin i istniejące zakłady Albertów - Słupia winny być wniesione do planów przestrzennych jako tereny eksploatacji powierzchniowej kopalin.

9.4. System osadnictwa podnoszenie walorów estetycznych

Baranów - siedziba gminy - ośrodek podstawowy w systemie osadniczym położony w pobliżu miasta Kępna (ośrodek regionalny).

Ośrodki podstawowe powinny umożliwiać organizację racjonalnej obsługi zaplecza rolniczego na szczeblu lokalnym, stanowić bazę dla sprawnego funkcjonowania rolnictwa, rekreacji, gospodarki leśnej oraz poprawy warunków życia ludności

Dawne zespoły osadnictwa wiejskiego należy podtrzymywać i zachowywać. Elementy centralne we wsi takie jak (wieże kościołów) odsłaniać i pozostawiać jako elementy dominujące i ważne dominanty krajobrazowe.

Zespoły zabudowy zagrodowej pozbawione funkcji rolniczej mogą zmieniać sposób użytkowania w kierunku nieuciążliwej działalności gospodarczej takie jak: sklepy, małe hurtownie, usługi nieuciążliwe, ogrodnictwo i sadownictwo bezkonfliktowe z sąsiedztwem.

Bezwzględnie należy utrzymywać założenia urbanistyczne wsi. Układy takie jak: owalnicowy, przydrożnicowy, widlicowy, wielodrożnicowy, ulicowy. Układy przestrzenne wiosek winny być przejrzyste i odzwierciedlać czas zabudowy.

Należy unikać rozproszenia gospodarstw gdyż powoduje to wzrost kosztów na infrastrukturę. Preferować się winno model zabudowy skupionej.

Nowe osadnictwo i jego przekształcenia winny funkcjonować w układzie administracyjno-prawnym gminy i państwa.

W niedalekiej przyszłości trzeba założyć wzmożone inwestowanie. Trzeba więc zważać, aby nowe inwestycje nie powodowały dewastacji krajobrazu naturalnego, pierwotnego rolniczego nie deformowały układu łąk i pastwisk. Należy więc w planach miejscowych dobrze określić sposób zagospodarowania terenów i ich zagospodarowania, który będzie harmonijny z otoczeniem.

Istniejące układy zabudowy wsi muszą być poddane w działalności planistycznej szerokiej analizie wartości kompozycyjnych w celu ich zachowania, odtwarzania lub wzbogacania. Niektóre bowiem powojenne realizacje w wielu przypadkach wprowadziły dysharmonię przestrzenną i architektoniczną. Istniejącym we wsiach budynkom niezgodnym z ich wiejskim charakterem należy przy ich rozbudowie, nadbudowie lub przebudowie - nadawać cechy budownictwa wiejskiego. Budynki skalą przewyższające zabudowę istniejącą winny być lokalizowane jako wolnostojące.

Obiekty nowe przeznaczone pod działalność gospodarczą można lokalizować w terenie zabudowy zagrodowej ale jako nieuciążliwe oraz zgodne ze skalą otoczenia, w której powstają. Dopuszcza się nową zabudowę o charakterze wiejskim (detal, kolorystyka, proporcje), rekreacyjnym i turystycznym.

Nie należy przesłaniać osi widokowych zwłaszcza widocznych z ważnych dróg. Zabudowę widoczną z tras komunikacyjnych należy potraktować w pierwszym rzędzie jako ważniejszą pod względem formy, proporcji detali i kolorystyki. We wszystkich formach działalności przestrzennej należy dążyć do uporządkowania układów przestrzennych.

Należy wydzielić tereny zabudowy tylko mieszkaniowej bez obiektów działalności gospodarczej (os. "Murator", stare centrum Baranowa).

Ponadto na osiedlu „Murator” należy utrzymać plan zagospodarowania fragmentu osiedla opracowany przez arch. Pawła Wład Kowalskiego.

9.5. Obszary rekreacyjne

Obszary przeznaczone pod usługi turystyczne mogą być realizowane na terenach zielonych lub w rejonie zbiorników wodnych (Donaborów, Grębanin). Rezerwuje się teren pod urządzenia sportowe i zabawowe oraz tereny pod zabudowę letniskową oraz parkingi (ośrodek sportu i rekreacji). Ośrodek uzależniony jest od powstania projektowanego zbiornika wodnego w tym rejonie. Dla terenów przeznaczonych pod rekreację należy opracować projekt zagospodarowania terenu i uzbrojenia w sieci infrastruktury. Na terenie gminy istnieje możliwość organizowania ośrodków w rejonie terenów leśnych i stawów wodnych.

9.6. Tereny rolne

Nie planuje się poszerzenia terenów rolnych. Zaznaczono zespoły urbanistyczne rolne na terenach gdzie przeważają wysokiej klasy gleby przeznaczając je w dalszym ciągu dla rolnictwa. Ze względu na tworzenie się w niedalekiej przyszłości wielkoobszarowych ośrodków produkcji rolnej należy przekształcać i racjonalnie powiązać te obszary z drogami polnymi. W odniesieniu do urozmaicania krajobrazu przyrodniczego zadrzewień śródpolnych i przydrożnych należy wykorzystać ustalenia zawarte w opracowaniu granicy rolno-leśnej dla gminy.

Kierunki przekształceń rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Polskie rolnictwo charakteryzuje się rozdrobnioną strukturą agrarną, nadmiernym zatrudnieniem (ukryte bezrobocie), niską towarowością, niską efektywnością pracy i efektywnością produkcji. Konieczna jest modernizacja rolnictwa, która powinna iść w parze z przemianami strukturalnymi, takimi jak:

- przekształcenie struktury wielkości gospodarstw,
- zwiększenie powierzchni gospodarstw z ukierunkowaniem na produkcję polową lub hodowlaną,
- specjalizowanie gospodarstw małych w pracochłonnych lecz opłacalnych działach produkcji,

Wdrożenie specjalizacji i nowoczesnych technologii wymaga stosowania specjalistycznego sprzętu. Ze względu na wysoką cenę maszyn rolniczych powinny powstać:

- spółki rolnicze i grupy producenckie zajmujące się wspólnym użytkowaniem maszyn, zakupem środków do produkcji,
- przedsiębiorstwa świadczące usługi z zakresu mechanizacji prac polowych.

Zmiany strukturalne, postęp techniczny i technologiczny spowodują zmniejszenie zapotrzebowania na pracę. Nastąpi spadek zatrudnienia w rolnictwie. Konieczne jest tworzenie nowych miejsc pracy poza gospodarstwem rolnym:

- w usługach (głównie związanych z obsługą rolnictwa),
- w przemyśle (głównie w przemyśle rolno - spożywczym).

Podstawową formą organizacyjną gospodarowania w rolnictwie powinno stać się rozwojowe gospodarstwo rodzinne spełniające następujące wymogi:

- zapewnić zatrudnienie właścicielowi i rodzinie,
- zapewnić odpowiedni dochód.

Przewiduje się, że nastąpi przyrost gospodarstw małych do 5 ha i dużych (20 - 50 ha) kosztem średnich (5 - 20 ha) i wielkoobszarowych (powyżej 50 ha). Wynika to z założenia, że gospodarstwa rodzinne będą oparte o własne zasoby pracy. Gospodarstwa małe powinny prowadzić wysoko wyspecjalizowaną produkcję rolniczą, jak: warzywa, owoce, rośliny ozdobne, rośliny specjalne dla przemysłu farmaceutycznego. Duże gospodarstwa będą prowadziły specjalistyczną produkcję rolniczą. Dzięki temu będą w stanie sprostać wymogom rynku odnośnie jakości, nowoczesności odmian oraz utrzymania standardów wytwarzanych produktów. W ramach przekształceń własnościowych powinno nastąpić trwałe rozdysponowanie gruntów administrowanych przez AWRSP. Gospodarstwa rodzinne powinny łączyć się w grupy producenckie. Grupy te (ok. 10 rolników) będą mogły uzyskiwać kredyty obrotowe oraz korzystać ze środków przedakcesyjnych UE. Tworzenie grup producenckich ma na celu:

- wspólne użytkowanie maszyn;
- wyeliminowanie pośredników pomiędzy producentami żywności a przemysłem rolno - spożywczym;
- umożliwienie negocjacji cen i umożliwienie kontraktacji;
- obniżenie kosztów produkcji.

9.7. Tereny rozwoju ekologicznego

Należy utworzyć pas terenu przylegającego do rzek z zakazem lokalizacji rzemiosła, mieszkalnictwa i usług. Należy podjąć działania zmierzające do usunięcia uciążliwej działalności istniejącej w pasie ekologicznym.

Tereny rozwoju ekologicznego to strefa ograniczonego użytkowania terenu, budowa zbiornika retencyjnego w Donaborowie na rzece Niesób.

Należy dążyć do wykorzystania niekonwencjonalnych źródeł energii z uwzględnieniem walorów ekologicznych i gospodarczych terenu.

9.8. Ulice wiejskie, placyki, skwery

Na drogach o dużym natężeniu ruchu takich jak z Baranowa do Kępna ze względów bezpieczeństwa pieszych wyznaczyć chodniki oraz wyraźne przejścia dla pieszych. Uporządkować zagospodarowanie wielu miejsc węzłowych przez renowację, uzupełnienie, rozbiórkę, wymianę. Należy wykształcić odpowiedni plan hierarchii potrzeb w tym zakresie. Wyraźnie wydzielić miejsca postojowe zwłaszcza w rejonie lokalizacji usług.

Należy dążyć do przebudowy wielu układów ulicznych w sensie poprawy ich walorów technicznych, bezpieczeństwa pieszych i kierowców.

Dążyć się powinno do poprawy orientacji informacji turystycznej (oznaczenie żółtego szlaku turystycznego i traktu napoleońskiego).

Na osiedlu „Murator” w Baranowie pozostawić bez możliwości zabudowy skwery, szczególnie plac oddzielający zabudowę wielorodzinną od jednorodzinnej (w rejonie ul. Wiosennej) oraz tworzyć nowe miejsca przeznaczone na place zabaw dla dzieci.

9.9. Kształtowanie i projektowanie zabudowy - podnoszenie walorów estetycznych zabudowy.

Obszary projektowanej zabudowy powinny odpowiadać prawom zagospodarowania przestrzennego, prawom architektoniczno - budowlanym, konstrukcyjnym, przepisom przeciwpożarowym, sanitarnym i ochronnym.

W zależności od rodzaju zabudowy należy poczynić odpowiednie działania. Należy uzyskać teren pod zabudowę i opracować projekt techniczny budynków oraz zagospodarowania i uzbrojenia terenu (może być w formie opisowej). Po zatwierdzeniu projektu i uzyskaniu pozwolenia na budowę, przystępuje się do budowy obiektów mieszkalnych i gospodarczych. Każdy rodzaj zabudowy wymaga innych warunków zabudowy oraz zagospodarowania terenów.

Pod zabudowę zagrodową należy wybierać tereny w plombach zabudowy zagrodowej lub w odrębnych zespołach biorąc pod uwagę dostępność do uzbrojenia. Tereny wybierane pod zabudowę zagrodową winny mieć kontakt z terenami upraw polowych i terenami łąk. Dla tej zabudowy nie są wymagane zgody na przeznaczenie ich na cele nierolnicze ale muszą być określone w planie zagospodarowania przestrzennego.

Tereny typowane pod zabudowę jednorodziną muszą uzyskać zgodę na przeznaczenie ich na cele nierolnicze i muszą być określone w planie zagospodarowania przestrzennego. Ze względu na inne uwarunkowania funkcjonalne i odmienne zagospodarowania - tereny takiej zabudowy mogą znajdować się w plombach lub zespołach odrębnych, z wyposażeniem w usługi i obiekty towarzyszące. Odpowiadać muszą warunkom technicznym i przeciwpożarowym oraz sanitarnym i ochronnym. Opracowuje się dla nich plany zagospodarowania terenu i uzbrojenia oraz plany podziałów geodezyjnych. Projekty podlegają również uzgodnieniom i zatwierdzeniom.

Pod rozwój zabudowy jednorodzinnej i wielorodzinnej należy wybierać tereny związane z zatrudnieniem w przemyśle i usługach.

W projektach zagospodarowania terenów ustala się linię zabudowy i gabaryty zabudowy oraz dojazdy i funkcje obiektów

Za miejsca szczególne uznaje się centralne place, główne ulice, rozwidlenia ulic i dróg, skrzyżowania, miejsca lokalizacji usług, handlu, zdrowia i edukacji. Ważny jest dobór odpowiedniej formy na małą architekturę ze szczególnym zwróceniem uwagi na formę ogrodzenia działek od ulic głównych w zabudowie wiejskiej.

9.10. Obszary przewidziane do zorganizowanej działalności inwestycyjnej

Pod zorganizowane budownictwo jednorodzinne wytypowano osiedle „Murator” w Baranowie. Na utworzonym zasobie gruntów należy wyznaczyć tereny pod zabudowę mieszkaniową w zależności od potrzeb. Tereny te należy wyposażyć w niezbędną infrastrukturę przed przystąpieniem do ich zainwestowania.

Obszary przeznaczone pod usługi mogą występować w formie zespołowej lub pojedynczych usług o różnym przeznaczeniu.

Obszary o skoncentrowanym charakterze występują głównie centrum Baranowa, na os. „Murator” i zawierają program usług podstawowych. We wsiach występują przeważnie pojedyncze usługi podstawowe i usługi skoncentrowane dotyczące handlu, rzemiosła usługowego i gastronomii. Usługi mogą występować w plombach zabudowy lub na otwartych terenach przewidzianych w planie zagospodarowania przestrzennego.

Przed usługami winny być zaprojektowane miejsca postojowe dla samochodów osobowych i dostawczych. Obiekty winny odpowiadać warunkom technicznym i przeciwpożarowym oraz sanitarnym i ochronnym. Dla usług istniejących dopuszcza się remonty i przekształcenia w granicach terenu i uzgodnienia z władzami architektoniczno - budowlanymi oraz konserwatorskimi jak dla zabudowy mieszkaniowej.

9.11 System transportowy

9.11.1. Transport samochodowy.

Sieć dróg na obszarze gminy jest racjonalna w stosunku do skomunikowania głównych i najbardziej ważnych funkcjonalnie obszarów gminy. Przez teren gminy przebiegają 2 drogi krajowe:

- droga nr 11 - Poznań - Ostrów Wlkp - Kępno - Katowice,
- droga nr 39 - Kępno - Namysłów - Brzeg.

Droga krajowa nr S11 przewidziana jest do włączenia w układ dróg ekspresowych.

W miejscach bliskiego sąsiedztwa drogi ekspresowej z zabudową mieszkaniową należy wprowadzić zabezpieczenia ekranami akustycznymi i pasami zieleni izolacyjnej. W „Studium” rezerwuje się teren pod budowę obejścia Baranowa w ciągu tej drogi łącznie z obejściem Kępna.

- z węzłem drogowym w Baranowie, droga nr 11 przewidziana jest do modernizacji z dostosowaniem do klasy drogi ekspresowej. Dostosowanie do klasy drogi głównej (GP) drogi krajowej 39,
- obowiązuje ograniczenie realizacji bezpośrednich zjazdów z terenów posesji na drogi krajowe. Realizacja zjazdu odbywać się będzie na warunkach określonych przez zarządcę drogi w oparciu o obowiązujące przepisy. Włączenia nowych układów komunikacyjnych należy rozwiązać w oparciu o obowiązujące przepisy w porozumieniu z zarządcą drogi. Należy stosować rozwiązania obsługi komunikacyjnej za pomocą dróg bocznych.

Przy opracowywaniu planów zagospodarowania w pobliżu dróg krajowych należy uwzględnić:

- strefę uciążliwości dróg dla stałych użytkowników sąsiadujących obszarów, zagrożenie dla upraw, budowli oraz narażenie na degradację stałych komponentów środowiska naturalnego,

Nie należy projektować terenów zabudowy wzdłuż dróg krajowych, a jedynie dróg bocznych oraz bezpośrednich zjazdów z posesji na te drogi. Planowane tereny wzdłuż dróg krajowych należy obsłużyć poprzez istniejące zjazdy z drogi krajowej oraz drogi dojazdowe w sposób nie kolidujący z drogami krajowymi. Włączenia nowych układów komunikacyjnych należy rozwiązać za pomocą dróg lokalnych poza pasem drogowym dróg krajowych i istniejących skrzyżowań. Opracowując plany zagospodarowania należy kierować się „Warunkami technicznymi jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie” zgodnie z Rozp.MTiGM z dnia 2 marca 1999r.(Dz.U.Nr 43 z 1999r.ze zmianami).

9.11.2. Transport kolejowy.

Przebiegająca przez obszar gminy linia kolejowa Kluczbork - Poznań, na odcinku Kępno - Łęka Opatowska przewidziana jest do modernizacji i zabudowy samoczynnej blokady liniowej zgodnie z zamierzeniami Dyrekcji Okręgu Infrastruktury Kolejowej w Poznaniu- Wydział Inwestycji i Rozwoju. Dwie linie kolejowe nie będą stanowiły w niedalekiej przyszłości ważnego czynnika transportowego. Rezerwa terenu pod istniejące tory kolejowe winna być utrzymana. Tereny kolejowe stanowią tereny zamknięte

Przy opracowywaniu planów zagospodarowania przestrzennego w pobliżu terenów PKP należy uwzględnić następujące uwagi PKP - Dyrekcji w Poznaniu :

- a) granice PKP nie mogą być naruszone bez uzgodnienia z administracją kolejową, Realizacja budynków i zieleni od granicy terenu kolejowego musi być zgodna z przepisami szczególnymi w tym szczególnie ustawą z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jednolity tj. Dz.U. z 2007 r Nr 16, poz. 94 ze zmianami)
- b) wszelkie inwestycje w sąsiedztwie terenów kolejowych lub obiekty, np. liniowe krzyżujące tereny kolejowe, należy na etapie projektów technicznych uzgadniać z zarządcą linii kolejowej ,
- c) wzdłuż linii kolejowej należy przestrzegać ograniczeń w użytkowaniu terenu zgodnie z przepisami szczególnymi. W pobliżu terenu kolejowego dopuszcza się lokalizację urządzeń, w tym konstrukcji wieżowych pod warunkiem lokalizacji masztu w odległości większej niż wynosi planowana wysokość obiektu budowlanego celem uniknięcia w razie awarii upadku konstrukcji i spowodowania zagrożenia przeniesienia napięcia sieci na tereny przyległe, planowane urządzenia przekątnikowe nie mogą powodować zakłóceń łącznościowych na linii kolejowej. Przy prowadzeniu sieci infrastruktury technicznej napowietrznej i podziemnej należy zachować obowiązujące przepisy szczególne. Od zewnętrznej krawędzi budowli kolejowej (w tym także: rowu odwadniającego, podtorza, podnoża nasypu) należy pozostawić pas gruntu kolejowego o szerokości 3,0 m dla potrzeb kolejowej drogi technologicznej. Istniejące i projektowane obiekty zlokalizowane w rejonie linii kolejowej wymagają zabezpieczenia konstrukcji przed wibracjami i drganiami przejeżdżających pociągów oraz wyciszenia pomieszczeń, w których przebywają ludzie. W sąsiedztwie terenu kolejowego nie mogą być lokalizowane obiekty o funkcji związanej z produkcją i obrotem substancjami łatwopalnymi, wybuchowymi, żrącymi i pyłącymi, w odległości potencjalnego zagrożenia dla ruchu kolejowego.

9.11.3. Drogi rowerowe. Wyznaczono trasę dróg rowerowych po drogach bocznych z małym natężeniem ruchu samochodowego w bezpośrednim sąsiedztwie z terenami przyrodniczymi oraz żółtym szlakiem turystycznym i traktem napoleońskim. Wyznaczono przebiegu trasy rowerowej o znaczeniu europejskim i wojewódzkim. Dopuszcza się realizację tras rowerowych i pieszych wzdłuż dróg publicznych. W listopadzie 2008r. na wniosek Fundacji Wrota Wielkopolski w Baranowie Komisja Turystyki Kolarskiej Zarządu Głównego PTTK w Warszawie wpisała do rejestru szlaków rowerowych pod nr PKE-220n szlak rowerowy „Wrota Wielkopolski” o dł 80,1 km, przebiegający w pow. kępińskim. Trasa oznaczona została na całej długości żółtym szlakiem turystycznym

9.12 Infrastruktura techniczna.

9.12.1. Zaopatrzenie w wodę. Ujęcia wody - należy w terenie jej ujęcia przestrzegać wymaganej strefy ochrony sanitarnej. Sieć wodociągowa rozległa, należy kontrolować stan podłączeń do budynków i w razie awarii wymieniać na bezawaryjne przyłącza z rur PE-HD. Ujęcia wody nie eksploatowane i gospodarcze powinny być zachowane na cele specjalne, awarie ujęć komunalnych, katastrofy, obronę cywilną.

9.12.2. Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. Skanalizowane zostały wsie: Baranów, Grębanin, Mroczeń. Obszary do skanalizowania w kolejności: włączenie do istniejącej w Baranowie oczyszczalni ścieków nowoprojektowanej rozbudowy osiedla MURATOR a następnie wsi Jankowy, Słupia p.Kępem, Donaborów, Łęka Mroczeńska. Systemy kanalizacyjne proponuje się budować z tzw. punktem zlewnym ścieków. Punkt zlewny ścieków umożliwi dowóz i oczyszczanie ścieków z terenu gminy. Po wykonaniu gminnego systemu kanalizacji punkty zlewnie ścieków przewiduje się zlikwidować.

Należy wprowadzić w coraz większym zakresie zwłaszcza w terenach potencjalnego rozwoju lokalizacji inwestycji - rozdzielczy system kanalizacji. Należy zadbać aby były właściwie odprowadzane ścieki przemysłowe, komunalne. Zabezpieczyć miejsca dla lokalizacji urządzeń do oczyszczania ścieków wód opadowych i roztopowych przed każdym wylotem kanałów deszczowych do rzek i rowów melioracyjnych. Wielkopolski Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu Rejonowy Oddział w Ostrowie Wielkopolskim nie przewiduje w najbliższych latach na terenie gminy inwestycji melioracyjnych. Należy po obu stronach rzek, cieków i rowów melioracyjnych zabezpieczyć teren umożliwiając wykonanie robót melioracyjnych oraz konserwacyjnych sprzętem mechanicznym. Ograniczyć zmianę użytkowania terenów w stosunku do zmeliorowanych gruntów rolniczych zwłaszcza zdrenowanych.

8.12.3. Składowanie i unieszkodliwianie odpadów

Odpady komunalne należy składować na składowisku odpadów. Odpadów niebezpiecznych gmina nie posiada. Wszystkie dzikie składowiska należy bezwzględnie zlikwidować a tereny po nich zrekultywować. Szczegółowo gospodarka odpadami niebezpiecznymi została omówiona w punkcie 4.6.

9.12.4. Zaopatrzenie w gaz.

Gmina zaopatrywana w gaz z magistrali gazociągu wysokiego ciśnienia Odolanów - Komorzno, stacja redukcyjno-pomiarowa I stopnia Mroczeń-Borówno. Zatwierdzony przez Urząd Regulacji Energetyki „Plan Rozwoju Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM Sp. z o.o. na lata 2006-2008 nie zakłada rozbudowy przesyłowej sieci gazowej wysokiego ciśnienia na terenie. Przewiduje się budowę gazociągu wysokiego ciśnienia o przebiegu równoległym do dwóch gazociągów wysokiego ciśnienia relacji Komorzno-Odolanów oraz modernizację i rozbudowę sieci rozdzielczej średniego ciśnienia. Podstawą zasilania w zakresie rozbudowy sieci gazowniczej jest posiadana przez gminę koncepcja programowa gazyfikacji jednostek osadniczych w gminie Baranów, opracowana przez „Gazoprojekt” Wrocław